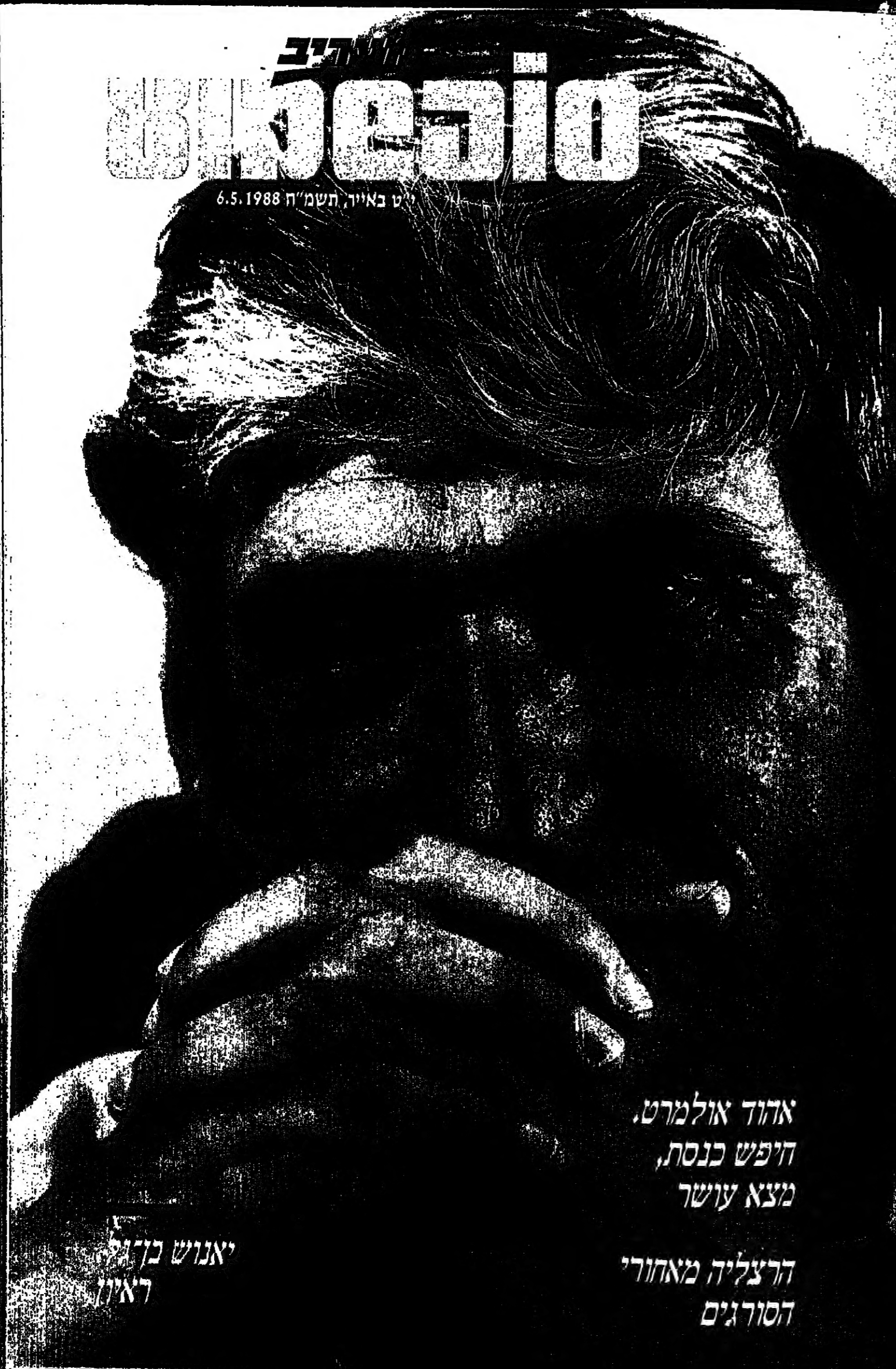


סופסופ

י"ט באייר, תשמ"ח 6.5.1988



אהוד אולמרט.
חיפש כנסת,
מצא עושר

הרצליה מאחורי
הסורגים

יאנוש ברגל
ראיון

"כולנו יחד:
עולה! עולה!"



פקדון ל-3 חדשים
המבטיח לך ריבית
שיכולה רק לעלות
פק"מ עולה

ריבית שנתית 15.1% מובטחת
לסכומים של 2000 ש"ח ומעלה.
הפקדון מתחדש מידי 3 חודשים עד למקסימום של 15.1%.*
בשלושת החודשים הראשונים אנו מקבל ריבית של 15.1%*.
מידי 3 חודשים מתגבש ריבית לפי דרישת הלקוח.
א. הריבית מתקבעת לשלושת החודשים האחרונים.
ב. הריבית מתקבעת למחזור שבח על פי דרישת הלקוח.
פחות 1.5%.
למפקדים 100,000 ש"ח ומעלה - ריבית שנתית 15.4% מובטחת.
הריבית מתגבש על דרישת הלקוח.
הכנסות קופונים או קצבאות הוצאה בלבד. הריבית נכנסת ליום 30.4.88.

בנק לאומי-רווח יומי

מלון סופסופ

מאחורי התחתונים של קלויין קליין, ביל בלאס
וליו קלייבורן חמצאי את דלתא סטודיו.

דלתא סטודיו נועצת קולקציית
עבוד קלווין קליין, ליו קלייבורן, ביל
בלאס, פייר קרדין ואחרים. הלכשה
תחתונה מעוצבת הנוכרת בהצלחה
בבתי האופנה ובבתי הכלבו הגדולים
והחשובים בעולם. מהיום, הידיים
שעיצבו לשמורת הגדולים מלבישות
גם אותן, מתחת לרגליים
"דלתא סטודיו"
קו חדש
מעוצב ונשי.
קולקציית קיץ 88 של "דלתא סטודיו"
מחכה לך עכשיו בחנויות המובחרות
להלכשה תחתונה ובכל בתי הכלבו.



אלפי אלפים בלתי

המבצע השנתי הגדול כחול לבן במשביר כצרכן

פתוח
במוצאי
שבת

7.5-20.5.88

20% הנחה
15% הנחה
על אלפי מוצרים
מתוצרת הארץ

במוצ"ש 7.5.88 בלבד! **10% הנחה**
על ההנחות
שבמבצע

כל יום - יום המוצר

רק על מוצרי כחול לבן

יום ראשון 8.5.88	יום שני 9.5.88	יום שלישי 10.5.88	יום רביעי 11.5.88	יום חמישי 12.5.88	יום שישי 13.5.88
מכנסיים ארוכים לנשים גברים ילדים	שמלות וחצאיות לנשים ילדות	מצעי מיטה ומגבות	תמוזקים	מוצרי ספורט תיקי נסיעה מזוודות	חלוקים כותנות לילח ופיגמות

25% הנחה
כולל כל ההנחות

איאמקור
הפרס
המיוחד
מקור

20
סופי שבוע
זוגיים

9 טיסות
לאירופה
(ללא מוסיס)
טוס כחול לבן טוס אל על

הגרלה
על כל קניה מעל 50 ש"ח
זכות השתתפות
בהגרלה

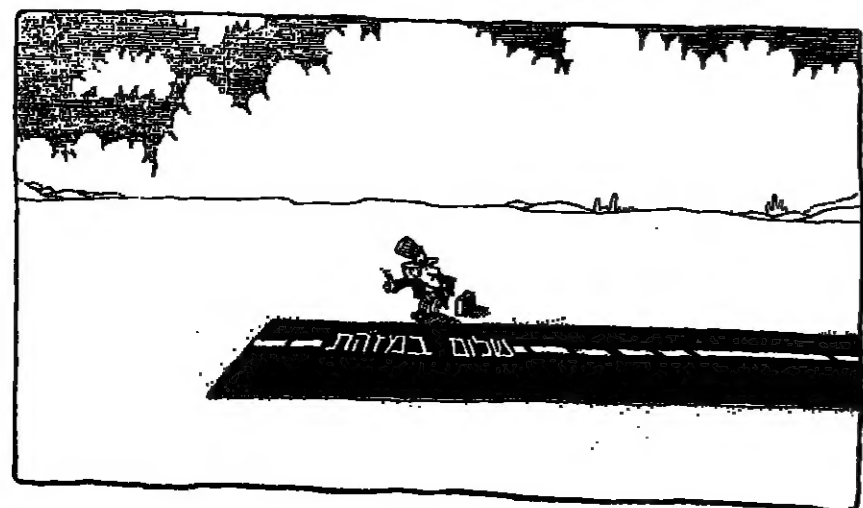
- כאדיבות:**
- נפני- שדה
- אווה
- בצת
- בית חיוצר
- אינטרקוסמא
- חטיסות כאדיבות:**
- כיתון (2)
- גבי שאו (2)
- מוגי
- נועם
- בוטקס:**
- מוגי
- מילי

פרטות

מלון סן מרטין



"שמעתי, שולץ, שגורבאצ'וב השיג ממך ויטורים מפליגים!"



"אני מחזיר את צי ארד"ב - שמעתי אתכם על חוכנות שלי!"

סופהכועס 5

סופהכועס

י"ט באייר, תשמ"ח 6.5.1988
© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

- 8 אלוף, שירון בפוליטיקה
טיסה קימון
- 14 חופש כנסת, מצא עושר
אברהם חידוש
- 21 הצהרה כוטה
יהונתן גפן
- 22 לא אתמלא אם יחסלו אותי
עמנואל רוזן
- 28 כתב חוץ, בפנים
אוד אבישר
- 31 טיול "סופשביע", אל הר חורשן
נלי פרידלנדר
- 32 קנת אביה
עמס לכב
- 35 לאכול בחוץ
מאיר
- 36 שטח פרסי, ודרידה חריפאי
גורית ברצק
- 40 המדרגות שמוכילות לשום-מקום
בילי מוסקבה-לרמן
- 46 הרצליה מאחורי המורגים
חלמה ארשן
- 50 נמאס מהשוקולד
יהודית חנוך
- 53 שיפורים
מאיר עזריאל
- 57 חיים ואוהבים
חבר אבידר
- 58 הורטקופ
דליה מזורי
- 59 פנטהאון
יגאל לכ
- 62 מעריב לילדים

כשעיר: יאנוש בן-יגל, בביצוע המוליטית
כתבה בעמוד 8. צילום: ראובן קסטרו

עורך: עמי דור-און
סגנית עורך: דניאלה בוקשטין
סגנית עורך: אורית חראל
עורך: יורם גאמן
מעצבת אורלי אנוש, גרע מרגשמן
מדייקת: אורי דגן

פיוס שבו כולם יעבדו בקצב של בנק אגוד.



עסקים זה ענין של קצב

היה עדיין פועלים בסכסוך דנוס-ת-נו ציוע מחר מקנים דן יתרון

עסקה בחר

העסקה בחרתם לאתגר?

בחדר עסקים ביולוגיות הפועל עוד 9 בעונ אחת הגול לסוד

עסקה בקצב של המורכבים הפינוסיום בעולם

העסקה בחרתם לאתגר?

כאשר אתה מקבל מיומון בחכמים נחמם. לפי קריאה, אלמאן

אתה יכול לגבול את המורכבים המיומנים בנשיטת ולפי צרכי החברה.

האם אתה עובד בקצב
של בנק אגוד?



בנק לאומי
מקצוענות בנק לאומי

סופהכועס

מדידתן החדשה שנשמעל תחשבת תוכל להעסיק על כל הצפון. תחבנתה המודרנית ב 12 תחומים, מחזקת ומשקפת בעלי הכפופות על אביב. מימין כל הצפון. מסתכלת בצורה ודיוקן. מקום תחבנתה ומצאע נמצא בעבר, ביחס רחוק למצאע. לראות את תחבנתה ובאבות-האביב. מסתכלת ביה על התחבול, בריבט מטרות, חדר כושר, מחד אור, תחום של לידת (ישו- 24 סוף ב' במאה, יוצרים איכות ויומם של חורבן וצרות-צול-אביב. אחת מפיסות כל לבקר בפסיקת ומומלץ לחיות מתחילים.

גזית ושחם

03-292478/9 טל' רח' אלנבי 95

איסוף חבצית בגלוק איסוף

کتاب فی الفی



פועלים

וזה לא פחות חשוב.
כי חבל למסות פתרונות ומגיים
לבידוד ואיטום אם אפשר
להגיע בעזר ראשון לפתרון של
קבע.
עם תרמוקור אפסר לחסוך את
הזמנת המשפחה הכרוכה בקיר לוח
וסדוק ובחשיבותו חשמל
שייאוכלים יתחיים כבדים מן
המשכורות.
תרמוקור. זה מה שחקיר שלך
צריך, וזה גם מה שאחזה צריך.
תרמוקור. איכות. חיים
ולשקט נפשי לסווח חיים.

בזמן

כי שילוט תרעוקי לבדוד
 תהמרת: **ביתור** מבן
 חשיתית תרעוקי-תרעוקי
 ז' מבן חשיתית לבדוד
 תרעוקי- **ביתור** תרעוקי-
 לבדוד ביהוזה לבן שילוט
 לבדוד ארמון ארדור. תרעוקי
 מרין וקין ארדור חסר
 חלקה **ביתור** - ישיש זחר
 לבן חסית תרעוקי
 תהוזה **ביתור** - בתדן דוריה
 ז' חסר. בתהוזה **ביתור** -
 ישיש **ביתור** - ק' שבת
 חסר חסיתית תרעוקי.
ביתור חסיתית
 וארמון ביתור מגרין.
 ירדו על כן ממוני ביתור
 ענין על בעלם כלו ארמון
 חסיתית, בארץ ותרעוק
 2- חסיתית, חסיתית
 שפירא זחר: חסיתית חסר
 לבן חסר.

בכסף.

כי רחמי ידוע גם כל שאגרניה
עולה כסף.
גם משרד האגריגוריה וחזתתית
תבין כי בידד ממתים של
בחינת מבטית חיטון עד 50%
החזות לחיטון או קירור
חזית, ולכן קצב ממן חזותים
קצב מידד (ענ' 1045) לכידו
תורמו של בניית מעורים.
אי עמידה בתנאי חזתן היא
עוברת על חוק החזתון
ועבירה.

באודות

2 טענימטרים זה כל מה
 תרמוקיר צריך על מנת
 לגדל את יורתך. רק 2
 טענימטרים של תרמוקיר -
 שכבת הידוד המושלמת -
 וחורף צריך לחמם פחות,
 מקץ צריך לקרר פחות ובסה"כ
 צריך לחשקוע הרבה פחות
 אנרגיה.

עוד מוצרים

מבית תרמוקיד לבחירתך:

הרמקור הוא פיתוחה של חברת "RACODUS" הגרמנית -
החברה המובילה בעולם בייצור חומרי בידוד מתקדמים לבניה.

הרמוניקן - ציפוי דקורטיבי משובח, אטים למים ונושם.

קירית - טיח חוץ ופנים אטום למים וטשם.
מתאים לנאות מבוזבזות ורובת חים.

ויצופיט - טיט לריצוף ארזי טרצו ושיש בחי

קריטיקט - טיט להרכבת אריחי קרמיקה, שיש ואבן נסורה.
והזרק חלק קטן מן המגוון הרחב של מוצרי בידוד

וְהָיָה בְּיָמֵי אֲנִי וְהָיָה תֹכֵל לְמַצּוֹת בְּתַרמוּקִיר.

הוא מגוון מוצרי תרמוקיר ניתן להשיג במגרשור ולחנות חנוכה

שֵׁם לְחֹמְרֵי בְנֵיחַ בְּכָל רֹחֲבֵי הָאָרֶץ.

מפיץ מזון חצמון: עמלון בע"מ
טל: 04-672101

הציפוי שמולא על כל קיר

למיזם • פרק 17

תרמוקויר ואתה מכוסה

יְמוּקִיר
לבוש מתקדם. קבלי חודשים.
03-9386300 45865 סל: 07

צ'ימי תרמ" לביתוד קירות הבית

אלוף, טירפוליטיקה

אנוש בן גל יוצא לקרב על הבוחר, בלי חוקים וקסדה. ילד מחוץ, שהקדיש 25 משנות חייו לשירות בצבא, קובץ, בעיניים נקחות, לביצה הפוליטית. בסיבוב הזה הוא רק ינסה לשכנע וידבר, ובסוף ישאר מחוץ לכנסת, למרות שהיה רוצה להיות שר בכיר, כי החליט להתערב ולהיות מעורב רק בדקה היפה. מכיר בישות פלשתינית, לא את על ערבים, בעד מדינה פלשתינית בלתי נאמרת, נגד החזרת הרמה. "הוא אדם אמין, איש שלא יבחר בדרכים של אנטיפוליטיקה ותכנון"

תאח סימה קדמון צילם: דאוב קסטנו

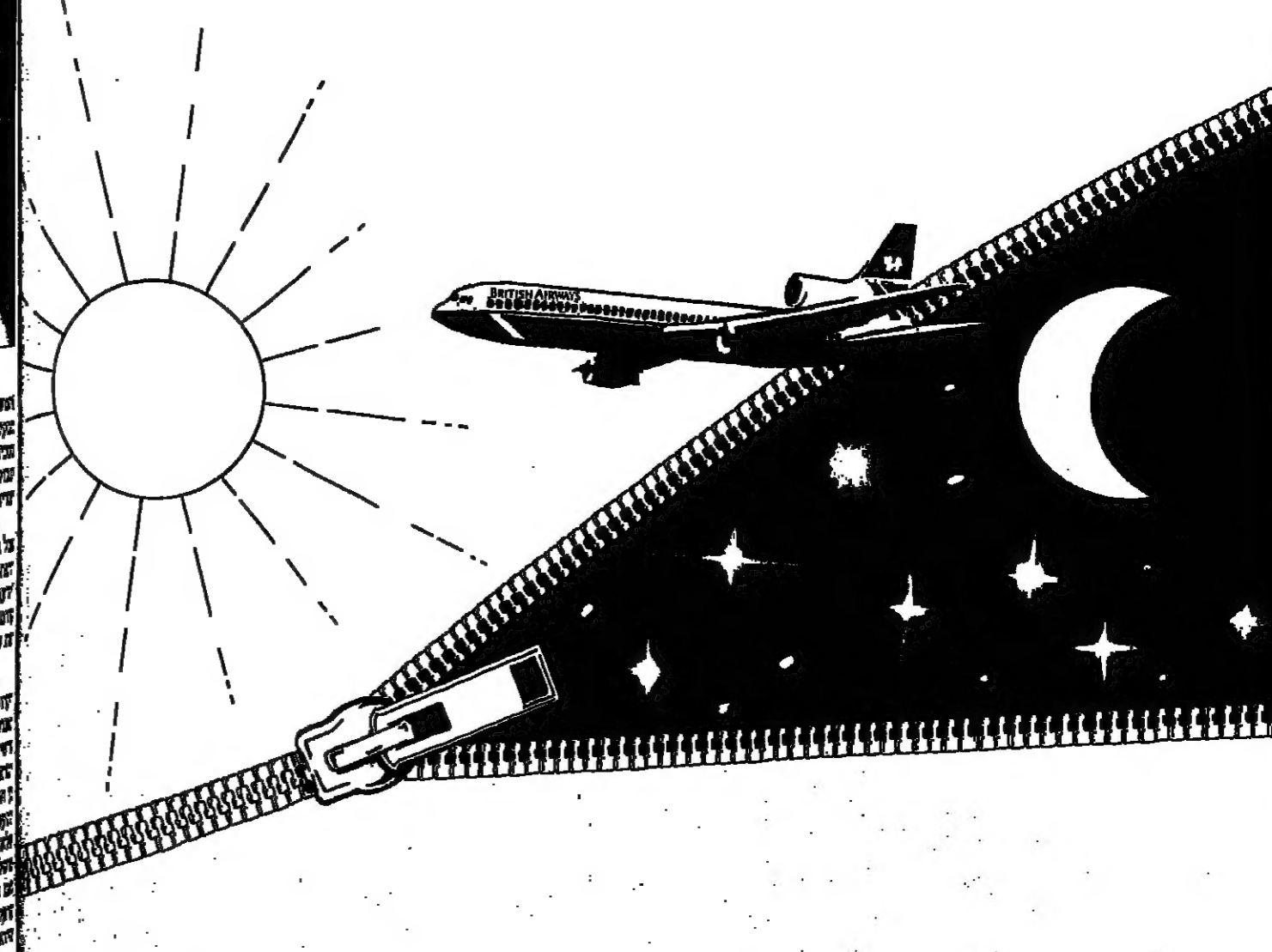
הוא 45 שנים של שירות צבאי בכל התפקידים החשובים, מלבד משרת תורמטכיל, ואחרי חמש שנים של פעילות עסקית רביגנית, אכן, לדבריו, יאנוש בן גל, להתעורר ולשמוע ולחשוב שוב, הוא שמעיר על עצמו שהוא מנהיג אנוש. הוא לא ראה את עצמו כאחד מבין השחקנים, אלא כמי שיש לו תחומים שבהם הוא יכול להשפיע. הוא מנסה להשפיע על הממשלה, על המערכת, על המדינה, על העם, על החברה, על הכל. הוא מנסה להשפיע על הממשלה, על המערכת, על המדינה, על העם, על החברה, על הכל. הוא מנסה להשפיע על הממשלה, על המערכת, על המדינה, על העם, על החברה, על הכל.



אלוף, טירפוליטיקה

יאנוש בן גל: "בבחינות האחרונות חצבנתי ללכות אליהם, כי אני מאמין שזוהי עול המדינה עליה מלחמה"

טיסת לילה מלונדון בבריטיש איירווייס עושה לך את היום



רווח של יום נוסף בלונדון
טיסת הלילה מאפשרת לך לבצל את היום בלונדון לעסקים, לקניות, לבילוי בהצגה יומית ואפילו להנאה ממשחק כדורגל. ברוב כחי המלון תוכל להשאיר את המזוודות, כלי היוב נוסף, עד סמוך לשעת הנסיעה לשדה התעופה, ה"היטרי" בלונדון.

לעבור בשדה התעופה בשעת רגיעה
כשאתה מגיע ל"היטרי", נמל התעופה שקט ורגוע יחסית, ואפילו תנועה, "דייט פרי" אינה עמוסה. גם בהגיעך מוקדם במוקד לנתיב"צ מצפה לך אותה אירחה רגועה, ועל כן התחליכים מזוודים יתור מאשר בשעות העומס במשך היום. לפרטים נוספים אנא פנה לסוכן הנסיעות שלך או למשרדי בריטיש איירווייס.

BRITISH AIRWAYS
The world's favourite airline.



ילד טהר

אנוש בריגל נולד ב-1938 במולין למשפחה אמידה. עם מרוץ המלחמה, עבר עם משפחתו לאזור הכיבוש הסובייטי. הוריו נשלחו למחנה עבודה בסיביר, ושם נפטרה אמו. הוא ואחותו דודו מספר שנים, עד שהגיעו לחורף. באמצעות האירגון של ה"היטרי" טולר עלו לארץ במסגרת מה שנקרא היום "ילדי טהר". אנוש, בן ארבע, גדל שותיים בנבעת ברור, ולאחר מכן אומץ בידי משפחת אהרן (סבו וסבתו של האלוף אורי אור, שרצה שיהיה גם הוא לממלכת העבודה). למד בחיכון במאריס, שם התגורר אביו מ-1948. חזר לארץ עם קבלת צו גיוס. במבצע ליעני חיה אלוף מיקוד הצטון. בסוף 1982 השתחרר מצה"ל. לאחר שלא מנח למשכ"ל. מאז הוא איש עסקים.

אנחנו מאמינים שאפשר יהיה להגיע לאיזה הסדר של שלום עם האויב. אנחנו לא פוחדים להתעסק עם תחומים אלה, כי אנחנו מכירים אותו מקרוב. אנחנו מודעים ליתרונותיו ולחסרונותיו.

המבנות לפשרה מצד אנשי הצבא, סבור יאנוש, היא תוצאה של ההכרה שהסכסוך לא ייפתר במלחמה. "בשום מלחמה לא הצלחנו לכפות שלום. השלום בין תנועות לאומיות מנוגזות ניתן להשגה אך ורק במשא ומתן, שעלול להיות ארוך, מייגע ומתיש. אבל אם הוא יצליח, פירוטו יהיה כדאי". הוא גם מאמין, שכשם שלא הצלחנו לכפות שלום לאחר נצחון צבאי, כך גם הערבים מתחילים להבין, שהדרך של הפירור והעוינות הצבאית והלתי-משפט לא יובילו אותם להגשמת רעיון הפלשתיני. "ממש כפי שמרינו ערב הבינו שלא ניתן לזרוק אותנו אל הים, כך גם התנועה הפלשתינית מתחילה להבין שהם יכולים להגיע להישגים ריאליים רק אם ינטשו את דרך המלחמה והטרור".

הגיע הזמן, הוא אומר, שבו צריך לשכלל ההלכות גורליות גם אם הן לא מוטליות אצל חלק מהאוכלוסייה. "הן כלתי מוטליות, היות ומתנה הימין, במשטנות וברדיונות, משתמש במסלים אמצעינליים של דגל, ארמון, שמירת ערש מפלגת ישראל ויהודה, ולא מתייחס למציאות ההולכת ונרקמת ביחסים שכינים לבין הערבים".

אם הליכוד יצא בבחירות, סבור יאנוש שנמצא את עצמו במצב של האספקת הנסיון האמיתי להגיע לשלום, ויימשיך המצב הכללי נצל, הקיים ביהודה, שומרון ועזה. "גם אם התקיימה חלף חזירי, היא (המשך בעמוד 12)

הדרך מתקשרת עלייך עור וצטן, שהיא אן, כוכר, שר הכסותן של ממשלת הליכוד. "אני מכיר את אכל במשך מרד יאנוש, שרק בשנים האחרונות הבין שהבעיה הפלשתינית אינה ניתנת לפתרון באמצעות כוח הורע. שרק אורי שהשתחרר מהצבא, בסוף 1982, התחיל לשקול את הדברים מנוויות נוספות, כשהתמנה למחשבה ולנתח. יכול להיות שכל זמן שהיוו בעימות ישיר עם האויב, הייתי ניצי יותר. בשדה הקרב ובמסערה אין דמיון. הערכים משושים יותר. שחור ולבן. זה להישרד או לחלול מלחמת קיים".

אני שואלת את בריגל, אם זו הסיבה שהמערך נוסח לגנים לשורותיו אלופים במילואים, משום שכשהם משתחררים הם מתמנים למחשבה ולנתח. "הגטיה היא של האלופים", אומר בריגל, "לא של המערך. לפי רעיון, רוב האלופים, במילואים ובסדר, נוטים לקו הבריני של המערך. דווקא מתוך הכרה האויב הערבי והמערך הכרת וחסנו הצבאי והבטחתי".

"רוב האלופים, במילואים ובסדר, נוטים לקו הבריני של המערך. דווקא מתוך הכרה האויב הערבי וחוסנו הצבאי והבטחתי, אנחנו מאמינים שאפשר יהיה להגיע לאיזה הסדר שלום עם האויב. אנחנו מודעים ליתרונותיו ולחסרונותיו"

מלחמת העולם השנייה

(המשך מעמוד 11)
תפוז מחרש. כי לא ניתן לאורך זמן לרכב כבד התקומטות עממית. חישוק או סכנת מלחמה עם מדינות ערביות כמו סוריה ועיראק, ואף תבואה הפחית לתהליך שלום בוסף, יהיו כבר תרנה יותר קשים והמצב אולי יהיה כלתי ניתן לפתרון. הליכוד, סבור יאנוש, שבי בחפירות דוגמיות וארכאיות, ולכן אינו מסוגל להגיע לפתרונות מעשיים על בסיס הערכות מצב ריאליות.

והערכת מצב ריאליסטית, הוא אומר, מחייבת להגיע למסקנות הבאות: יש ישות פלשתינית. חסם הפלשתיני יושב חלק ביהודה שומרון ורצועת עזה, וחלק מפור במדינות ערב. וכוחם, כוחות הציונות, להגדרה עצמית ולמדינה המדינה שבאה בחשבון, ושתהיה מקובלת הן על ידיו והן על ידי הפלשתינים, היא אותו שטח שנקרא יהודה, שומרון וירדה, ושטח זה יהיה המדינה הפלשתינית העתידית.

מה שמתבקש היום, לרעת כריגל, זה להגיע לחתימת הסכם שלום, שהמדינה בעבר חלקים ניכרים מיהודה ושומרון לירדן, זאת, תוך סירודי בטחון מתאימים. "ביקעת הירדן תהפוך לרצועת חיץ עם נוכחות צבאית לא יכול לחצות את הרצועה הזו. אורי זה יהיה עומק אסטרטגי לשטחים ברמת השרון שעליהם נותר, אוריים שהם בעלי צפיפות אוכלוסין ערבית גבוהה. על המדינות המזרחיות ימקצו תחנות התראה מדיעניות שהיו חלק מהמערכת ההגראית של המדינה. במדינות המערביות יבוצעו שיפורי גבול סטטיים. על ירושלים לא נותר, והיא תישאר בירושן המאוחדת". יאנוש מבקש להשאיר לנו את זכות המדינה אל מעבר לגבול במידה של פעילות עוינת. השטח של יהודה ושומרון יהיה מפור מצבא ומצביע לחימה. "אורי שנקבל את הגיבוי של חסם, אני מוכן לרבר עם הירדנים, אני מוכן לרבר עם הפלשתינים, ואני מוכן להיות לרבר גם עם ההגות אשף בתנאי ברור ובלתי מתפשר שההגות הפלשתינית תשתנה עד אז - הם איביו".

יאנוש אינו חדש שמדינה פלשתינית שתקום, אם תקום, תאיים על כטחוננו, גם אם חוזה השלום והסדרי הבטחון יופרו על ידם. "עד מלחמת ששת הימים המדינה גם לא יתורה ושומרון, ובמדינה שלאחר 20 שנה יתורה, על בסיס התעצמותו הבבאית, כוחו היה עמנו להתמודד איתם, ונקלות רבה". לבסיה תרצורית הוא ממנה. "זה יהיה יותר ללא תמורה, שיתפרש כעייפות וחולשה של אומה איננה יכולה להיות לעצמה לעצוק "שכור את הכלים ולא משחקים".

"היום אני סוקע, שאנחנו חייבים לוותר על יהודה ושומרון בגלל טעויות היסטוריות. הטעויות הן שלא הצלחנו לכבוש את יהודה ושומרון במלחמת השחרור,

"אני לא יפה נכש, אני כשום לא רוצה להיות עם הערבים. לא רוצה להיות אחונה בהגעתם או איההגעתם לעבודה, לא רוצה שתובתנו תיחהל בתרבותם, או שישורו אותי במסעדה אחרי שחורו מילואים" כי נגמרו להם האבנים והבקבוקים. אני רוצה להיות כאן לבד, ושהם יהיו שם"

כמו שכבשנו את הנגב והגליל, וכשכבשנו אותם, כששוק והישיב, והישיב הוא היה מאוחר מדי מבחינת היסטוריות. והערבים לא ברוה, אלא בשאור שם והמדינה הוראית היא, שבמשך 40 שנה, מאז קום המדינה, לא הצלחנו להביא לעליה מסבית והמונית שמתבקש מדינה דילאומית. לא היינו צריכים את כל הזהירות, אם היו סמך עוד מיליון וחצי יהודים. גם כמות היינו מסתפקים. וכשילון של הציונות המודרנית לאח השואה הוראית באירופה הוא, שהעם היהודי עיין לא למו. ומאז חורבן בית ראשון, הגולה היהודית וזאת המיד. גולה יותר מהשורב וזוהי טריץ, ואם חל ונג אומם מיליון וחצי יהודים בישראל, אולי לא היינו צריכים היום להגיע לפשרה על יהודה



שמעון פרס (מימין) ויחיאל חסן: "אני מקווה שיאנוש לא יתאים עצמו לעולם המולטי, אלא לחסן"

ושומרון תמורת השלום. כן, הייתי מאוד רוצה שהשטחים האלה יכללו במדינת ישראל. אבל צריך לשאוף לאפשרי ולא לרצוי.

וא לא מת עליהם, על הערבים, הוא אומר. "אני לא יפה נכש. אני כשום לא רוצה להיות איתם. אני לא רוצה להיות מתונה בהגעתם או איההגעתם לעבודה, לא רוצה שתובתנו תיחהל בתרבותם, או שישורו אותי במסעדה אחרי שחורו מילואים" כי נגמרו להם האבנים והבקבוקים. אני רוצה להיות כאן לבד, ושהם יהיו שם. אני רוצה מדינה עברית. אני לא רוצה מדינה דילאומית. ועם חסן, כשני עמים נפרדים, נרע, אולי, גם להיות בשלום אמת. כאן נבנה את זה".

לפני כשבועיים, בדרכו מהצמון, עבר שמעון פרס בבינו של יאנוש בקיסריה. אומרים שהחליה המקשרת בבינו היה עור וצמון, שכנו של כריגל. יאנוש לא מכחיש, אבל מוסיף: "אני מכיר את פרס מאז היותו שר איתם ששה משותפת ורק מקצועי משותף. בפגישה עם פרס בירדנו בינו כאלו שטחים אני יכול להיות פעיל לקראת הבחירות. סיכמנו שאעסוק בתחום הבטחוני. שאנסה לשכנע את הבחור שלא קיימת סכנה למדינת ישראל, כמחאה מהחלפת שטחים גדולים מיהודה ושומרון תמורת שלום חזי. התלכנו שאעסוק בהסדרת ושכנוע. והבננו שהימים לעשות את התכנון ולהגיע לחתימת הסכם שלום עם מדינות ערביות נוספות. כן, ירדן. לא ביקשתי מפרס רבר ולא הובטח לי רבר".

הבחינה שלו במפלגת העבודה, אומר כריגל, היא טבעית ביותר. "למי תבעתי בבחירות האחרונות? ללובה אליאב. למח כי אני מאמין בעשעה לו עול

יצחק רבין ללמוד לרסן את התבטאויותיו שהיו הן מעמר של "אנפן טריבל" בפיקור הבכיר בצהל. יש הסבורים, כי אותן התבטאויות הן שגרס, במידה לא מבטלת, להסימ דרכו לרמטכ"לות. יאנוש ידע כאיש שלא מתפשר על תפיסות והעקזות של נוקט עמדה, גם אם היא מאוד לא פופולרית, במידה נוקבת ביותר.

כאלוף פיקוד הצפון אומר פעם ש"הערבים הם סרטן בלב המדינה". המשפט הזה עורר תגובות וועמות, ויאנוש, מספרים, נינוף בירי של הבטחון, היום, וזכרים לו היטב את המשפט הזה. "אם אני אמרתי את זה, רציתי, כאלוף פיקוד הצפון, לבצע את ועמי על כך שרוב המשאבים מופנים להתגלמות בצורת עוז וביהרה ושומרון. ואת הגליל אנטנו עלולים לאבד, אם לא ייחד אותו בזמן".

במלאת חמש שנים למלחמת שלום הגליל, טען יאנוש ש"מלחמת לבנון נחלה בצורה כישלון בכל המובנים, ובאין איתו אחר: "גרמה לי שברור למילט מעל לכל ספק, שאת העימות שבין הציונות לבין התנועה הפלשתינית לא ניתן לפתור באמצעות מלחמה. אני יושן פתרון, יש להגיע אליי בנוסחה שתהיה מקובלת על שני הצדדים, במשאומות ודושיה". בתגובה לרבים אלה, אומר או רפול: "אם יאנוש היה מבצע בקרב מלחמה, יקבע ולא נכנס למאבק ומששל, וזה כל שם ישראל שומע כיצר הוא משבח את הממשלה הני הבטח, את הרמטכ"ל הכי טוב, את החיילים הכי מעולים ואת המלחמה הכי מונה בעולם. אבל הוא לא יצא, אלא פישל, ולכן הוא ממש תרדמים".

ריגל, שפיקר במלחמת לבנון על הגיחה המדינית שלחמה בריחיות המדינית, מודה בתוקף על התכנון ליחס את רעיון לכישלון בבאי ממוים. את קרב מלחם יעקב, הוא אכן רואה כאיחלוח. בקרב זה נקלעה אותה היחידות שהיה מופקד עליהן ללב מערך טורי, ולאחר מנע ממושר עם האויב נאלצה לסגת בסיוע של יחידות אחרות. אבל תחזות הקרב, הוא טוען, "נפחה מעל לכל הגיון מבצעי, וההתבטאויות שלי בקשר לכישלונה של המלחמה לא נובעות מהביקורת האישית שנמתחה עלי בקבוקות אותו הקרב. תוך כדי המלחמה, אורי ותוקפים וראשונים, אמרתי שאני מקבל אחריות על הקרב במפקד עליין באותה גיחה. אבל אני לא אשם במה שקרה. מפקד ברמה בכירה כשלי, לא יכול להיות בכל ארוע שמתרחש ברמה גורדית באשר בינו ובין הגורד קיימות רמות בכירות נוספות. לבוא ולהאשים אותי, שרעתי וחשילית על מלחמה. שלום הגליל נובעת מהכשלות בקרב זה או אחר, מקריה שהארים המעביר את התקורת הול, לא מכיר אותי, את יושרי ואת יכולתי לקחת אחריות על מעשי ועל מדיניותי של אלה שהיו מנתוני".

לא מכיר אותה ורפולח. "אני לא ידע מה גרם לו להגיד את זה. אולי רצה חושב שהמלחמה הייתה מוצלחת, והוא רוצה לנגח אותי בצד האישי קטנוני ולא בצד הענייני. כי תני הן חרבה שרבות מוצלחים במורת הבקעה, ולמרות זאת, אומר שהמלחמה לא הצליחה".

אבל יש כאלה הסבורים, שהמלחמות במלחמת (המשך מעמוד 12)



פתית ורזית

לחזור משקיף

מלחמה

היה

פאליטיקאליסטיקער

חיפוש כנסת, מיצא עושר

בן 20 הוא נכנס לטוליטיקה, בן 21 קרא למנחם בגין להתפטר, בן 28 כבר היה ח"כ. אהוד אולמרט, נסיך חרות, רוצה עכשיו מקום טוב בשביעיה הראשונה, מי שהרעיש עולמות כסטודנט חצוף ותפרן הוא היום ח"כ מושחז לשון, ראש אגף הכספים בליכוד וגובר מערכת הבחירות של המפלגה. וגם עו"ד מצליח, עם סגנון חיים אמריקני. "בגילי, אני מרשה לעצמי להסתפק ברצון להיות שר". איש מעשי.

מאת אברהם תירוש

חמישה ימים אחרי ששב ממסע באוסטרליה, חבר הכנסת אהוד אולמרט עדיין מפתח. כבר ישן שבת שלמה, אך עיניו מבקשות עדיין להעצם. גם מי שרגיל במיסות טראנסאטלנטית כמעט כמו השר שריר, טיסה מחיבשה המזרית דרך ארה"ב לישראל, משבשה לו את שעותיו - את יומם ואת לילו. לא את סדריו. לא מבוע כמו אולמרט. הוא, רץ ממשרד עורכי הדין שלו לכנסת ומהכנסת בחזרה למשרד; ומשם לפגישות עם אורחים מוח"ל במלון וממנה לארוחת צהריים והתרי"ך בחזרה למשרד, ושוב לכנסת, ויורד לחל-אביב וחזר לירושלים - כך עד הצאת חלילה כמעט, ובין פירוק לטיוח הוא עירני מאוד. קשה להמילן בזה. כך גם כשאנו יוצאים ממשכן הכנסת אל מגרש החניה ברוק או מוצא לו עסקאות אלמוני - בשבילי, אהוד מכיר את כולם - חורמנות לשאלו "אהוד, מתי אתה נוסע לאמריקה?" (חמשן בעמוד הבא)

אניו אלמנט איש עשיר. למחות אמיד. ב-1974 קבל רשיון עיתונות ואחריו שנה מתח משרד. הוא שותף עם עוה"ד אורי משר ובדון ארלו ויש במשרד עוד שני עובדי ריון שכירים. עוסקים בעיקר בחקיקים אורחיים ומסחריים. ב-13 שנה זינק המשרד, ואיתו אולמרט, למעלה. הדבר ניכר באורח חיו. מכונית אינדיאן רט 25, אבל שטיל-חיים אמריקני. איש חושם חנדול. חלומות מחוייטות. סיגרים. חיקי ביימס-ביה, גיטת ישרית לאנשים. מלאפון במכונית שבאמצעותו מנהלים עסקים בכל רגע. בקרוב יעבור עם אשתו, חגית, עליו, וארבעת ילדיהם. לבית פרטו דר'משמחתי בידיהם. חומרי דלק נוסף לתורשידתו ולמשפחה, שאינם מתגלים לשכנה שרק לפני 13 שנה התרועע במסדרונות הכנסת צעיר לבוש במשפחה, שני בדיח שכירת ותוציא את נשמתו לקבלת חלואת לבישה דירת לוחם צעיר.

וילה בירושלים, פלאפון במכונית

כמו של כמה ח"כים אחרים, הוא נאלץ להתמודד איתו ימיו. וכך הוא מתמודד. אינו רוצה ואינו צריך להתגלגל על חישיו בחתום המסמכים והצבובי, אילמלא חיותי ח"כ, חיות מצליח מישיגה וחיות באמת עשיר. אילו חקוקיות את 18 שנות עבודתו ביממה רק לעסקים, אתה מתאר לך כמה חיותו מיליון חיות אינו עני, אך גם לא עשיר. המשרד שלו ביטוי במושגי וירטואליים וקטן במושגי חל-אביב.

אני חי כמו ישראלי וגיל בן 40 מלוס, תעובד 18 שנה וחזק לרווחה מתקבלת על הדעת. אבל אנשים זוכרים אותי מלפני 18 שנה ואינם משלימים עם כך שחלמו חשנים. מי שבוטל, מעורר סקרנות וריביות. מרכיקים שטיגמנות.

אניו מבויש שהבית הוא עדינה. אך זה תלוי בסוג של דבר במסדר ובאחיקה האישיה. אני מרגיש שאני שומר בקפדנות על חבללים. זו צביעות לחישל דווקא לעובדי ריון. הכנתים לכללי חאחיקה של לשבתם. מודע מותר לח"כ לחיות בעל מקעלו הוא אינו חזק למשרדו משלחו אם יסילו מכללות או יספרו על ח"כים לעסוק במקצועות חופשיים. ישאר רק עם פוליטיקאים מקצועיים. חבצית. קיימת. בבוסת מונות חזקת חוק האסור עיסוק נוסף של ח"כים. ח"כ שדיר, מועמיו "זו לא יעזור, חזק עובר, מתי שבח ח"כים חמישי".



אילנית, מועד הבית
בביתיה, אינו מסקין בדיק
הוא משיג לא צורה
סאלידאור המקליא
בשטח
מסכבות 15

מלכת הילולות

(המשך מהעמוד הקודם)

ומכנים אותנו בכך לראיון קודם ומנו. לא נעים. ריבוי הנסיעות של אולמרט לח"ל ועיסוקיו שם, נעשו כאחרונה נושא לתהיות וכלי-נגינה ביד יריביו. אומרים שהוא יותר בח"ל מאשר בבגת. או רק בג, כבר נוסע.

"לא נוסע", תחת אולמרט לעבר התא, ולי הוא אומר "למדתי שאין טעם להסתיר רבנים שהכל יירשע עליהם לבסוף. באמת אני נוסע עכשיו".

א כל מה "מחלת הנסיעות" הזאת שליווה מי מומין, מי מממן - אני שואל, ואנן עדיין במסגרת, בדרך לראיון.

"אני מומן על-ידי קהילות וארגונים יהודיים ולא-יהודיים, המגבית, הבוגרת, קרדיטיות ועוד. גם משרד החוץ מבקש שאטע. כהודמנויות אלה, אני מוסיף ורבה בכלי-התקשורת. למעשה אני נוסע לכמה ימים וחוזר עבודה קשה ותועגו ממוקם מאור".

כא לכבות ממש, אני מעיר.

אבל אחד בשותג "זה עכשיו, באסטרליה, אני גאה כמה שקשיתי שם. היו לי 25 השפעת בסריני ובמלבורן, מסעם קרדיטור וכדיו ובטלוויזיה. לשהגנתי, מצאתי שם קהילה של 100 אלף יהודים מושפלת ומיואשת. ערב ערב, בחמישה ערוצים, משמיעים שם את ישראל. אחרי החפעות והשתנה מצב הרוח של היהודים".

- מרדכי מומינים ורואי אותך

"השנים שאני נואם טוב ורואים כי דובר של אגף מסויים, שיש להם כנראה ענין לשמוע אותה. אין גם

הוא כבר עלה ביתה

אבא אולמרט, קיוות מאוד שאחד מארבעת ימשיך במשך החקלאי בנחלת-ד'בוטניסקי שבבנימינה. לרגע לא ציפת שהיה זה אחד. הוא חזר חישב את "הספירות" שלו. אבל אחד טוען שכל זאת, ושואה בו זמנית חוקת לאדמה ולהתיישבות. ו"הנחלה" היא עדיין הבית. כשאנו נמצאים בצומת בית ליד, בדרך לבית החורשים בבנימינה, הוא אומר לכן הקטן אריאל, "אני 20 דקות מהבית".

אחור נולד ב-1945 בשונו, מנורה עתיקה והשקפת אל בגימיונה. שם ישיבו גרעין התחושבות של בית-ל, ובהם רגועין שחקים אחרי-כן בסמוך את המושב והלחית-בוטניסקי. שם, בבית צעיר ומולטי, כשתמונת 'בוטניסקי' נשקפת מהקד, גדלו בני אולמרט, שמו את החורש הרוויזיוניסטי וניהלו מלחמות עם ילדי בעית-המועל הסמוכה.

בעת שירותו הצבאי בגולני נגע אחד וסופו ששחרור שחרור מוקדם. זה היה חסר העניין עליו כל הימים. ב-1980, הוא כבר כ"כ בן 35, אב לשלושה ועם אשה בהריון, לחץ על עוד ויגמן, שר הכסותון, עד שגויסו אותו לקודם קצינים עם בני 19 ו-20.

בדרגות הגבוהים עם הצבא חששו שבא לחשוף משחו. כשבא לתופשי-שבה, אחרי שלוש שבעות תכנה לקודם, נקרא אל האלף אמיר דורי, ראש מ"ד. זה חקר אותו, מדוע הוא רוצה ללכת לקודם. ולבסוף הוחזר: "דע לך שאם לא תצליח - תעוף".

הוא סיים בהצלחה עם נקע ברגל, כשכל בית חסר בא. לראות כיצד הוא עושה את מסלול המכשולים ביום האחרון, מפני שבגלל הנקע לא עשה אותו קודם לכן, וכלי מסלול אין סיבת מ"ב. כך מ"ב. מפעיל את מוקעת השירות הצבאי המסוגל. אם לא היו חוששים מדיונונים, היה מוסיף ומוסיף ונכנס כמסדרון בן 20 בירושלים - והוא לא יצא. בן 28 הגיע לבגת. בעבר היה ח"כ מפעל מאוד חוקקו, מניש שאילחות וחפעות לסדרתיים למכיו, נואם וקרא ביינים, מחולל חקירות ומלחמות ציבוריות כמו בנושא המשע



"אני רוצה ואני צריך להתנצל על הישגי בתחום המקצועי והציבורי. אילמלא הייתי ח"כ, הייתי מצליח פייסנים והייתי באמת עשיר"

עם חתונת בנימינה - רבניטניסקי על הקיץ, מלחמות עם בני בעת המועל קבוצת יהודים שבאת לארץ שאני מוסיף למינה. וכל הנסיעות "לשם שמיים" זה עם נסיעות לעסקים פרטיים.

"מעט יחסית, ואף פעם לא כימים של בגת".

- איך חושב שכדי לנקר פחות עיניים ולנמנע מעיניו?

"כן, צריך".

נח

"חרא, כצמח חינוכתי לעסוק בארבע שנות הקרנציה הזאת בתפקיד ביצועי. רציתי והבטחתי להיות שר, עד שהובר שמיניתי-ישראל וקוקה לכישוריו של יוסקה שפירא בממשלה, ונשארוני בעין.

המאורע, והשחיתות בסמורט ועוד. היום רגוע. משחק אותה מכובד יותר, כאילו לא נאלץ לו עוד לעסוק ב"קשמות". אחרים אומרים: אין לו היום ומן לבגת. הוא טרוד בעסקיו.

אולמרט מתקומם. גם היום הוא נמצא, לדבריו, בבגת. ב-2018 שעות בשבוע. לו יש חשב אחד "בבגת. כמו בחיים, מה שאחרא עושה בביתא א' איך עושה עוד בביתא ו'. אני היום כבר בויכוח, פנים עשיתי בשאילחות ובחקירות ותשבועות חומש, גם היום אני מפיל, אבל בגימיונים מדויקים, בוועדות שונות, כמו ועדת מולאד, ובגימיונים חשוכים נוספים. לקודם ידיעה בעיתון ולהגיש שאילוח ו' בדיחה".

מגל מעילות נספ שלו הוא סובב ראש הממשלה. שם הוא נאבק על מקום קרוב ככל האפשר, בסביבה נמצאים גם הח"כים דן מירדור, שאין חולק על כך שהוא קרוב ביותר מבין האנשים הפוליטיים, ורוני מילוא, שאם נאמר שאין האהבה שורה בין אולמרט לבין - אמרנו רק מעט. אחד קורא לזה "חשבים קורקטיים". וישנם, כמובן, המב"ל יוסי גן-אחרון ומנכ"ל הממשלה אליקים רובינשטיין, אבל הם אינם בחירות.

לאחרונה עם המוכיר שולק, בביקורו האחרון, בביתו של שמי - לא חזמן אולמרט. חוזמן דן ודני וגם ביבי. הוא משחק אותה אדום: "אני מודד את היחסים עם ראש הממשלה לפי החוממות שלו ואני מנהל תחרויות על חשבת קירבתו. בפעמים אחרות כן חוזמן אותי, כשהוא צריך אותי, אני מנצח ומסייע לו. אני לעולם לא אומר, שאם הוא לא יקח אותי איתו לאהר"ב - הוא לא יוכל לעמוד מול האמריקנים".

מי כן אומר שתוקר.

מי נסע באחרונה עם שמי לארצ"ב ודני מילוא. אחד חזית את יעילותו ואת נאמנותו לשמי במשך חשב"כ וראש הממשלה אינו שוכח. עניונו והשפיעות והפוליטיות שיוע לשמי להחליף מחקתי. היום אחד אמנם אינו משותף בדרך-כלל בחתימת-עצמות מדיניות ושימות של לשכת שמי, אך בסך-הכל הוא בחמוה וראש הממשלה משוחח איתו ונוקט לשירותיו.



הסדרה הפתוחה

ה"בייבי" הספרותי החדש של אריה ניר ומנחם פרי



הסדרה הפתוחה

הקצין על אגף ודח / פרינציפס ודאגטי
האשמים חוקקים / קינגסלי אמס
תשמו / ודח-ליל
חבורה / שאמל וסמל סלח
השת והסדר / אנטוני גומס-אייס
מאה / ראשי ריביו
סספורבאס / יוחי שקנרצק

ודילים של מים ס. ודח / ו' ודח /
א. וביבי / מ. עלי שאר /
מ. נפסא / נ. עדיה
ומן שאר / פייס לוי
ע' כמה זה גרמני / וולטר אייביש
לצאת אל הדים / אנילה ברוטגר
עניים בחולות שיער שור / מארגוס ודאג

מפעל משותף של ספרות מעריב / ספרי סימן קריאה / הוצאת הקיבוץ המאוחד

מלחמת העולם השנייה

(המשך מעמוד 16)

לאומית. אבל כל הנידון הזה מנוח. כשפרס, למשל, מתרים אחד של העבודה בטרל, את כרונמסן למשל, איך הוא מפרד בין הוויכוח האישית שלהם לבין התפקידים הרישמיים?

אחד אולמרט, בספטמבר בן 43, חמש-עשרה שנה בכנסת, מתמודד בבחירות הללו על מקום פנוי בשבועיה הראשונה של מועמדי תנועת החרות. על סיכוי להגיע לשם הדעות הלכות. יונק לידה של ביבי נתניהו מגביר את הצמיחה בצמרת ומחליש את סיכוי. חסר לו רק עוד בני בגין. בכל מקרה, אחד חזר הביחה וסוגר בכך מעגל שנפתח לפני כעשרים ושתיים שנה בכפר המכביה.

"אריק שרון הורה שכסע עלי כי מנעתי הופעה שלו בנושא לבנון בשידורי הבחירות. מאז חטפתי ממנו טטירות, דווקא אחרי שאני תומך בו. להודיות לא זכיתי ממנו"

שם, ב-1966, בוועידת תנועת החרות - ועידת המדר של שמואל תמיר ר"ל - קם סטודנט בלונדון, גברתקומל, ליד התנועה וכן להילשעבר שלה, ובכל חוצות העברים שלו קרא למגור ואחר-הידור, מנסה בגין, לפרוש בגלל כשלון חז"ל בבחירות. קרא - ונשא בחיים, ריבה הדות למנסה בגין עצמו. המנהיג הגן עליו מפני המומי-המות שרצו לסלקו מהבמה ולקדו אתו כדג בגין איים כי הוא יילך הביתה אם לא ינחו לאולמרט הצעיר לרבר. בג'סטס בניית אופיינית אמר: "אני גאה ששם תורר התנועה, ליד שוני, שיש לו אומץ למר את אשר עם ליבו".

היום מורא אולמרט: "ברור שו היתה טעות. אך גם היום, כבדרך בן 21 באותו מצב, יש להניח שזה מה שהייתי אומר". או, זה הציא אותו לרבר פוליטית אדירה - למרכז החפשי עם תמיר (מסעמו הגיע

ב-1973 לכנסת ברשימת הליכוד) וממנו למרכז העצמאי עם שוסטק ומשם ל"לעם" עם יואל הורביץ, ואחר-כך ל"עם" המוקטנת, שבמהלך הקרנציה הנוכחית ששט נמנתה אל תוך תנועת החרות. זו העם הראשונה שהא מתמודד על מקומו ועל מעמדו בתוך תנועת האם שלו, שממנה יצאנמלט לפני 22 שנה.

לא מתאים לפיקח כמך להסתבר וכן ממושר כלכך עם רסיס מלגות כאלה, אני מעיר לו.

הוא מעריך לזכור כמהשפחות את תקופת הנדורים הפוליטיים האחר, גם אם לא יורה בכך, וליצור רושם שכל חסון היה בבית או לטווח בקרבו. מה שהוא כן מוכן לומר: "תמיד רציתי לחזור הביתה. אילו זה היה תלוי בי, הייתי חוזר הרבה יותר מוקדם. אך הייתי קשור עם שוסטק ולא רציתי לעשות צער וצדור. היתה לי גם מחויבות אירגונית לאנשים שהלכו איתי".

תקופת הנדורים הזאת נותר מצע פתוח אחד - שמואל תמיר. בהשראתו מר אולמרט הצעיר בבגין. איתו ובתוכונו פרש למרכז החפשי. במשך שנים היה נושאכיליו של תמיר, מוכיח טיעון, האיש הערוב אליו. יור ניהלו מאבקים ציבוריים בכנסת, כשאחד עושה ונכנסת בכלל, מקורב לראש הממשלה ונושא עינו מכוכבמאלי לחזר מה אחר הבחירות.

דרך ארכה, פוליטית ואישית, ובזמן קצר תמיר, עשה אחד אולמרט מימי תמיר העליונים, כשהיה מוכיח ונשאכיליו, ועד מעמדו היום כח"כ מרכז בליכוד ובכנסת בכלל, מקורב לראש הממשלה ונושא עינו מכוכבמאלי לחזר מה אחר הבחירות.

תקופת הנדורים הזאת נותר מצע פתוח אחד - שמואל תמיר. בהשראתו מר אולמרט הצעיר בבגין. איתו ובתוכונו פרש למרכז החפשי. במשך שנים היה נושאכיליו של תמיר, מוכיח טיעון, האיש הערוב אליו. יור ניהלו מאבקים ציבוריים בכנסת, כשאחד עושה ונכנסת בכלל, מקורב לראש הממשלה ונושא עינו מכוכבמאלי לחזר מה אחר הבחירות.

תקופת הנדורים הזאת נותר מצע פתוח אחד - שמואל תמיר. בהשראתו מר אולמרט הצעיר בבגין. איתו ובתוכונו פרש למרכז החפשי. במשך שנים היה נושאכיליו של תמיר, מוכיח טיעון, האיש הערוב אליו. יור ניהלו מאבקים ציבוריים בכנסת, כשאחד עושה ונכנסת בכלל, מקורב לראש הממשלה ונושא עינו מכוכבמאלי לחזר מה אחר הבחירות.

שני חברים יצאו לדרך

הוא אולמרט וזוהי שרירי תחתולו יחד את הקריירה בכנסת. גם מעל בידל בבית. יש בהם כמו קווי אופי דומים. מצוה חבורה, שחזק, וזכר חילוקי הדעות והמקומים, צריך להתאמץ מאוד לקיים אותה. הם מתאמצים, גם אם לפעמים זה נראה כמוהו חיצונית כלכל, שבדאי לקיימה לטעם התחרות.

אחד על יוסן:

יש בינוני הערכה חרדית גוללה ולעולם לא אתכחש לה. הוא יריב שאפשר להתחבר בו. חידושו איתו משקששת את החוכמים והחשיבים בינו. צד אחרים ממה שהוא עושה מביא אותו מרחלים. אבל איתו שמון אילו וזרור.

יש תבנות משימות בינוני. משתדלים מאוד לא לרוב זה עם זה, קורא לו לקיחים שחיככו טלש לריב אישי. אבל מתמיינים מהו. ודוקים לי למעמדם: "הרוב של שרירי". אך יש רבום במפלגה שחיה מאוד מחוץ לחם אילו שרירי חיה מחוץ לידיו שלהם. בקשר אלה אינו צריך להתחבר. ויש על אחד:

החופים האחרונים עם הצד השני, האמל, של הדרה, כראי תחזות הקשר החד אולמרט. הוא אני למנות בגין מה הוא אומר ואילו מאמץ שגם הוא מכל אותו מונון. יש גם התחבשויות, שגם בוועדת חוק ונעשה אחר על רצו החד. חשבתי אם הוא וקוק לג של לעינים, אין בעיות, קלה הבחור חיה חבורה. למחרת, בזמן, בא מאחורי וליטח לו את הלוח, ובזמן נגמר העניין.

בענין עסקים, של אחד נעסיוהו והתעשרותו - יש לו חסם מאוד מיוחד אל אחד. שיהא הענין יחד לכנסת והבנק ליש שגון חדש. אינורדן אחת, בידדות הונת יש גילנות ומורדות, יש על טל". הוא מרשש שמומלחת אין מנס. אבל הוא איש מתאמץ להבדלות מהו את הדרור. אותו בכל מן שצור לזיכור. השנה לא חזרה והרתה וחדרה.

הוא איש דרמטיים בכנסת. יש לו מללה נפוצה. הוא מאוד מוכשר. יש לו שיעור קומה. הוא נכס אולמרט. לליכוד. ואם יליו חזר לקום את קרן החזקה החד.

בשני שושפכת לבנימניה, על רקע המצודת. כאן הוא נולד



"ההשקעתי ברעיון לרוץ לראשות המועצות, אבל לא הציעו לי בזמן ולא רציתי לדחוף את עצמי. הייתי יכול להיכחד. כל הארגונים היהודיים מכירים אותי"

תוכן של עשייה ציונית - האם זה אומר שאני צריך לתמוך בטרנספר או שאני חייב להשלים עם כל אלימות, ללא כל הצרקה ובסיס, של תגורת קיצונים מן המתנגדים?

"כל מי שיכירני ימצא, שכאשר צריך להתייצב מול המערך אני בראש החץ, ללא פשרות. אבל אני שונא אף אדם. כשפרס היה ראש הממשלה חלקתי לו כבוד כשותף וכעומד בראש ההירארכיה. היום אני מייסר אותו על שאינו יורע לקבל על עצמו על משמעת של ראש ממשלה אחר. כשפרס היה בכיסור בוושנגטון בראש-ממשלה, הייתי שם במקרה גם אני. הוא עשה ג'סטס של נימוס והזמין אותי לסעודה עם רייגן. מה יש, בגין לא לקח איתו את אבא אבן לכיסור רשמי במצרים?"

ני קרא באוני אולמרט קסע ממאמר שהוא כתב לספר על השלום במזרח-התיכון: "אני מאמין שאת האקטיוויה שזה חיוני להתיישב בקרבת מרכז אוכלוסיה ערבית, ובכלל זה בחזון, יש לבדוק מחדש. זכותם של היהודים לעשות זאת אינה מוטלת בספק. אבל אפשר להטיל ספק באשר לחכמה של הפעלת זכות זו באזורים מסוימים, בעיקר כאשר התוצאה עלולה להיות הגרלת האלימות בין יהודים לערבים".

מה זה, אם לא עמדה מערכת טיפוסית? אולמרט: "אני בעי והתנהלויות בירט, אבל צריך לקבוע עדיפויות. אני מעריך התנהלויות במקומות שבהם אין קיימת סכנה מירית של חיכוך לא דרוש עם אוכלוסיה מקומית. זו דעה שאני משמיע כבר שבע שנים".

האטונומיה הדרגתית שלך - גם על זה אני מרבר שנים. חלק מאנשי הדות חשב שפירוש דברו בגינה מירט, אך בורות הדות הביאו אנשים לייחס לי תמיכה בגינה. אני מממין שנתקיים לאחר זמן או ניסוג לגבולות 67' אשיל עם תיקונים. אבל אין זה אומר שחיללים ישראלים צריכים להיות בכל רחוב בשכם וג'נין. אני מרבר על האטונומיה שתאפשר לנו לצמצם את המעורבות ואת החיכוך עם האוכלוסיה הערבית, אך ללא נסיוה וללא פשרה טריטוריאלי".

- "מלשינים" עליך, שבתוך אמה משמיע דעות מתוננות יותר. הוא קצת כועס: "אותן דעות בריוק, אם מישוה ורעצות אחרת - שיביא ראיות. והפעמי במאות האקטיונות הוצגו בטרל. איש עוד לא הראה סטסיוו שם מהקס תפוליש של הליכוד".

הייתי צריך רק להוכיח עוד את הטענה שאולמרט ירע על פנישותיו של משה עמרם עם אנשי אש"ף - טענה שהוא מכחיש לחלוטין - כי שתמונה המאבק והתרבות בין צעירי הדות, שניהל לציד קרס לכן, חסיקה לגוריש. יש שם, מתברר, גם מלחמה מלוכלכת. "זה שקר וזכר בזנות. לא ירדתי דבר, חזן מהפנישה שהציע לי לקיים עם סרי גוסייה כשבוע שהבדיו שהוא בעד טיעון ירש לישראל. מי שמנסה ליצור לי תרמית מתונה זה יריב המנסה לפגוע במעמדי. מה גיר מישוה שחורשש שאני מתחרה בו, מה ימכור להדות? שאינו מוכשר? שאין לי יכולת השפעה וייצוג? מה יכול לשרוף אותי בחרות אם לא הצגתי כינה המוכנה לותר על ירש ולקיים מגעים עם אש"ף. לאיש אין עוז ויכולת לעמוד מולי בוויכוח ולהוכיח שזה מה שאני אומר. או מפיצים מאחורי תכב ומשמצים".

מי הוא זה ואיזה הוא המשפט האלמני הזה - לא תחלף מפני אולמרט גם בבלוזה. רמזים יש ומי שירע לחבר אחד ועוד אחד ועוד אחד, יוריע מי עוז מבין הדברים רן לשביעה הראשונה ותותר להיות ככה מתחרים וירע להיות אגרסיבי ושם, כמכור, אנו רן מירור - יכול להניע בכוחות עצמו לשם חושהו מה גם, שהקשרים אותם ישמע עלי מי אולמרט ורבים להצמחמים.

יותר או מלה גם לא עם בלוזה.

אברהם תיירוש סופסבוע 19

שמיר נראה לי מוקדמת. אני בכלל לא בטוח, שבעד ארבע שנים יחיו רק שלושת המועמדים הנוכחיים. החרד שאני חלק ממנו יהיה אז באמצע שנות הארבעים שלו. אישה כתוב שנגד עלינו לחכות עד שנהיה בני 160 יתבר, איפוא, שב-1992 יודת התמודדות על ראשות הדת שנה מה הצפויה הדת".

הוא הייתי צריך לבחור בין שלושת המועמדים והיום: שרון, לוי וארינס.

יש לי הערפה מסיימם, אבל אין לי כוחה לחשוף אותה כרגע.

הוא אשר אמרנו עיידי-עיידי, אבל עורג-עירני. לנחש מחר. בכל זאת, אם לא שמיר, אז שרון. לא בכדי נסע עד נדירור כדי להעיד לטובתו במשפט "סיים".

אז המטרה, בשלב זה, כמא ליד שולחן הממשלה אבל גם במסלול המליך שמה יש רוחק רב והרצים רוחפים את זה. קצת חוסר-עירנות - ואיתה חטק מרסן ועד הוצאת בלי החשדות של שום שרון.

מה יהיה אם השיר יחזור על עצמו ותישאר עם הדברים בלבד תפרש לעסקר?

אולמרט, אחרי גסיון כזה בחיל, גם דיסלונג: "אצטרך לחשוב על המשך דרכי".

אחר-כך הוא חזר אל עצמה: "בכל גסיוו הדות שאני מגיע אליהם, אומרים לי שזה שול שאני מכתב כשר. אני מקווה שאמירות אלה יתבטאו בתמיכה בי ושהליכוד יצא בבחירות ויהיו לנו יותר שרים".

רבים מקנאים באולמרט. רק מעטים, אם בכלל, יכחישו שהוא מוכשר, אינטליגנטי, חריף ופיקח. גם יריבירמחין ירד במעלותיו ולעיתים יסבכו אותו במחמאות. יריבירמחית מאשימים אותו בהתנמנות למערך, בזמן להיות מקובל על הכל, גסיון להראות מרד ושפי, בחבורת עם ירש שרירי ראה מנגרות ועם עוד אנשי שמאל מתחומי הפוליטיקה, האקטיביה והתקשורת. פרס, וזכור, בהיותו ראש-ממשלה, לקח אותו איתו לסעוד על שלוחו של הנשיא רייגן, כי שלקח את רן מירור לכיסור במצרים. ממש גורא.

אולמרט שמה לבדור עצמו עם מירור ואומר שעדיים לשינוי עול. מנגולו: "בצר אחד אומרים שאני רוצה למצוא חן בעיני המערך ומצד שני, כשאני מבין שלעולם לא אסכים לנטישת ירש, אומרים שאני רוצה למצוא חן בעיני הבר מרכז הדות. על רן אפר שהאן חצייה העייקה. מרדע מרביקים לנו טיטומות: מרדע איאאפר להיות בעד שלימות הארץ והתיישבות וג' טראנספר והשקעת לאחיותה של רובש פרס".

"אני, שבאני מנחל, וביטוינסקי וגרלתי והתנהבתי על מורשת ההתיישבות, שבשכילי יחידה ושומרון והתנהלות אינם רק סימאום גבוהות, אלא

כל הגאון הזה בשביל מקסם בשביעה המובילה מלח לא תינו. אני שואל, כזה מסתכמות והאישיות שלך, גסיוה הראשונה

אני צריך תשובה, כדי לרעט שהשקעתי שכות. במסגרת, בשירד טלוויזיה, איה שרון הציג אותו נו עשיתי לדות ראש הממשלה של ישראל. אולמרט לא ראה כל צורך וסיבה להכנסם בענין זה למחלוקת עם החדר. אבל פת, בבית, לא ירדוק לבת עד כדי כך. יר לו בזה "אני כבר לא ילד. בגילי, אני מרשה לעמי להתחמק בזמן להיות שר. לא כל שר יכולת לנח מנדר-הביאות או לענייני המכרה כבי לפני שמה שנים, אך זה לא הסתדר. גם בימי מלחמת לבנון תפס לי בגין להיות מנרשר לענייני המכרה. משרד חסר חסן שמיר ותנגרן שהפיקר כזה יהיה מתוך נשמתו המשרד".

ס'ר כמעט כבר חיה. הדבסת לו שבקרנציה זו יירש את שוסטק בממשלה. לא קייים. בשביל מי שחשור באחיה ובתמיכה גסירות בשרון, האלי ודוקא בכלל זה, הוא אומר ורבים גלויים טססם "אריק לחן ברנע האחרון שהתפקיד ייגון לענין מרשה יוסקה שפירא. אני חשתי שזהו שיהלחך מפר אריק, שכל ודי הפוליטיים סיעתי לו, גם כשם העשים ביותר שלו, כשאני נפס היה כמעט להדעת להתקרב אליו".

שאלו אותו מרדע עשה לא את זה - הוא נימס את צעדו באינטרס של הליכוד לקשור אל זה נרשח. אבל מאחר יותר הדת באוני, ששעס על מני שפעתי והפעה של בושלה לבנון בשידורי הדות של הליכוד. מאו תתחלתי לחטוף משרון מדי שש משרות לז, ודוקא אחרי שאני תומך בו ומסייע להשגתו במק לך. להדריח לא זכיתי ממנו".

האף-ע"פ-כך, אומרים שאנה במנהג-שמיר, א תומך סמל של שרון ומצדד בהתחרות אחרי שמיר. "בזן אריק מעולם לא גמל לי טובה על יחס מנחת שגיליתי כלפיו, אבל זה אינו ענההמירית קלישיו אני מחלים כעניינים לאומיים. עם זאת, ההנהגה מי היה מעמד הדות לראשות הממשלה אחי

צד בורות ושפשות הביאו אנשים לייחס לי תמיכה בגינה. אני לא מאמין שנתקיים לאורך זמן אם ניסוג לגבולות 1967, אפילו עם תיקונים

CARRERA
 Van Dyke
 בג'ד
 ירדן
 FIK
 4G6r
 Lady, Home

רשת חנויות

GRIT

צלה שמות

עשה את זה?

DRIFT

[illegible]

הצדקה בולטה

פינת החייל האלמוני

עלם קרב

**ילדים – אתם אשר תמותו במלחמת הבואה,
אתם שחורצתו את עצמכם בתפסיכוי חזקה,
אתם שחזיתו דם, אתם מקורי התעבה,
אתם אשר תמותו במלחמה הקרובה,
עת קרבות סכינים,
עת קציר הדמים.
עת בבייה של האם על אוברנה,
אתם אשר תמותו במלחמתכם הראשונה.**

**ילדים, אתם כי תמותו במלחמה הבאה,
בשבי והמקדורים ולקחתם בעורמה.
אל קברי תאבות יועדתם עד חורמה,
ילדים, אתם כי תמותו במלחמה.**

וילדים, אתם תמותו במלחמה הבאה.
ושללה מכם חזכות לצעקה,
ושללה מכם חזכות לחיים,
ושללה מכם חזכות לבחור בחובה,
ושללה מכם חזכות, כי אתם ילדים.

ילדים המקיזים למוות במלחמה חבאה.
ילדים המקיזים למוות
ואמהות המקיזין לחיות
ילדים שתקפידם למוות במלחמה חבאה.

ויוסבי הביטאות, ושולחי תהינים
תמקידם לריות המזבח בעיני ומרחות.

ואנחנו חילדים;
אנחנו חילדים ביום המצויים שלנו,
אנחנו חילדים ביום המצויים שלנו,
היום חילדים ביום המצויים שלנו;
המצויים שלנו ביום המצויים שלנו,
המצויים שלנו ביום המצויים שלנו,
ובכל מלחמת המצויים קרובה כבר עליהם,
היום וכל לנצח, ואנחנו,
ממנו במלחמתם.



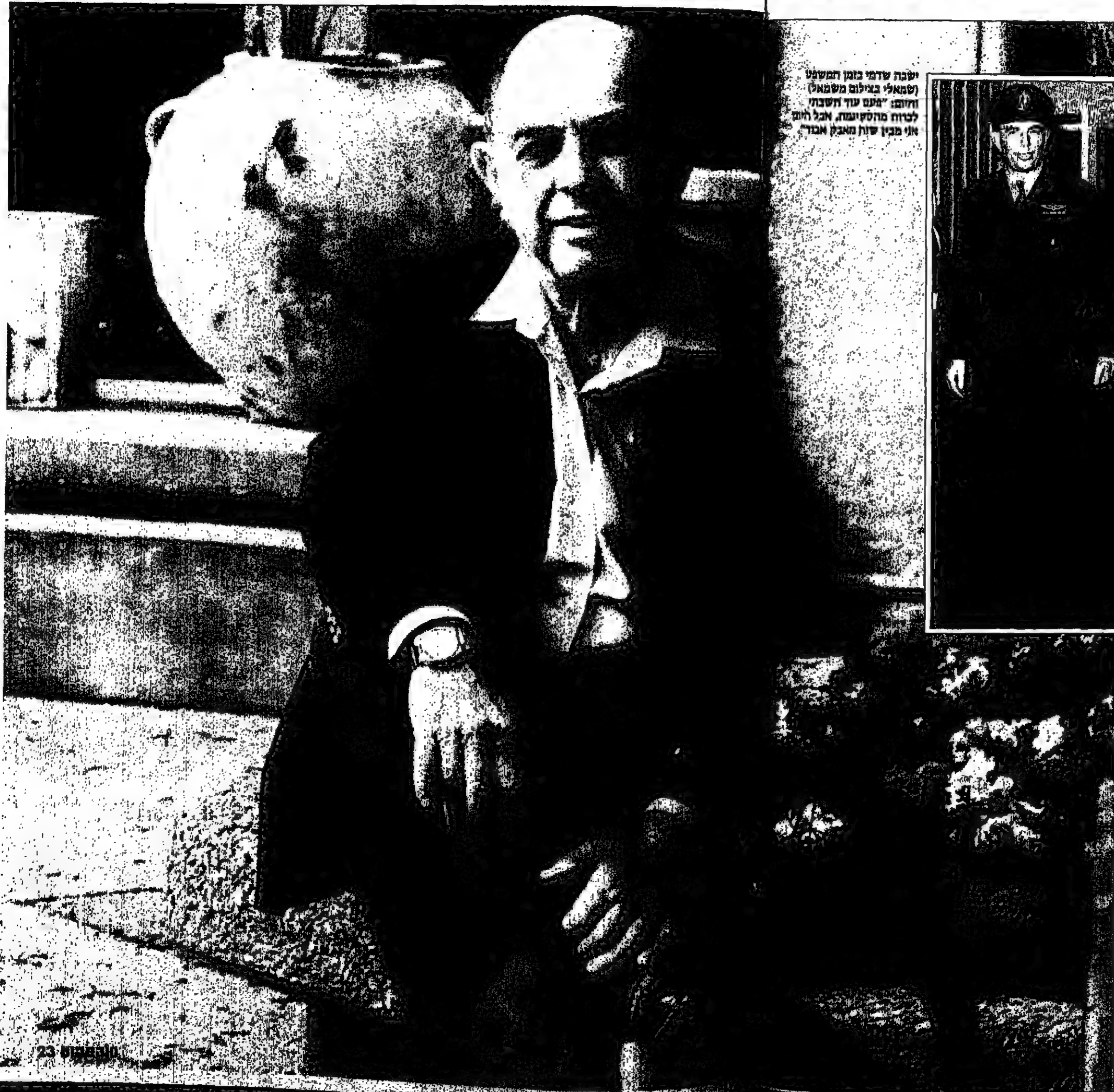
התהליך הצורך מידע שהוצא המסמל לא יעבור במ
הלקה שלו, שום, עם נאכס מחלח לחלח ויתן לכל
אחד ואמטה על דראש, ואו אלי תיפסקתה עיני הציבור
לראות את מכל הרעואה בארץ. נאכוסים לא חסר,
ורעלים יש תמיד יותר מדי. כמאת

שמחה לאידים

[illegible]

לא אתפלאם יחסלו אותי

מאחז עמנואל דרון



ישבה שדמי בזמן חמשעשר (שמאל) באילום משמאל (ימין) "הגם עוד חשבות" לכוח מחשבות, אבל חוש אינו מבין שות מאבק אבוד



גם אחרי יותר מ-32 שנים שמו של ישבה שדמי תוקשר לבכר בבכר קאסם. הוא מתחבב עם אקדח. הערבים, הוא אומר, לא שוכחים. גם היהודים לא. ודאי שהוא אינו שוכח. והוא לא יהיה מוכנה אם פדשת בכר קאסם תחזור על עצמה עכשיו בשמות. לא צריך יותר מקבוצת חיילים מוחשת, מחוסכלת ושחוקה שכמה מחבריה יחטפו אבנים, אכזבים חידודד והם ייהדו. אנשים ישחוללו. הקולקטיב יאבד שליטה. יכפר קאסם היה חריג. הכי חריג שיכול להיות, אומר שדמי. וגם הכעס זה יהיה חריג, הכי חריג שיכול להיות.

אורי שלוש שעות של שיחה מציקה, ממש לפני שאנו עוזרים לסיים מחליט ישבה שדמי "להפתח" בברירה על אותו ערבי שבא לנקום את דם אחיו מבני משפחתו 40 שנה אחרי שנה נרצח. "עכשיו תפתח", שאלו אותו, והוא השיב: "כן, מידעתי".

הערבים, אומר שדמי, לא שוכחים ולא מנחמים. משום כך, כנראה, הוא מתחבב מורד מאור על הסכמתו להצטרף לצורך הכניסה לבקר קאסם או לפחות על דקע השלט שבכביש הראשי. "הערבים אמרו לי שלא כדאי", הוא מסביר, "כבר קאסם היה עדיין אברגני רצינית מאוד בחינתו עם הערבים כאן".

שדמי מעדיף לדבר על החוזה ועל הדרכים למנוע כפר קאסם שנייה לדבריו, זה חשוב יותר מדיסטוס סרעני בעבר. אבל הוא עצמו נה את העבר הזה, מי אומנו קשה, יום יום. "אין לי שומרי ראש, אבל אני מסתובב עם אקדח. אני לא אחמלא אם יום אחד יחסלו אותי", הוא אומר.

מבחינתו, הוא יודע, לא יסור שום דבר - מלינקי מת, דהאן אישם בגולה, והוא עם או בלי אחות - מתקשר עם חשבה באסטיאצית מיידית. גם היהודים, מחברו, אינם שוכחים. פעם אסף שדמי ברכבו שתי חיילות טרנסזיטיות. כאשר הוציע להן שפניו מוערות לשרות ים והקיצוץ שותה בין מיסדיו ובו תגורר שנים רבות, שמע אותן מתלחשות במסלל האחריו "זה לא הקיצוץ של הדגות הזה מכר קאסמו".

בראיון עיונותי אפר קדם כי מאז אותו מקרה הוא חושש לעלות על כמות (חמשך בעמוד 25)

צילום: אדית וילברמן

מלך של אלה

מה אתה רוצה? חופשה זוגית במלון 5 כוכבים או רהיטי גן ופיקניק או... עוד ועוד מתנות



THE SHARON



קרבן הקיסר מתחיל... היכן, וזו לבית כרמל'ס, וזה בבית כרמלי'ס לחיות מבטוחה.

אורי צמח חסדאי

המחיר הנמוך ביותר של 132 שקלים, בעוד שיש גם המכשירים שצריכים תשלום של 1,000 שקלים ויותר. המחירים נמוכים יותר עבור מכשירים עם מסך קטן יותר, וזאת בגלל שיש להם פחות רכיבים. המחירים גבוהים יותר עבור מכשירים עם מסך גדול יותר, וזאת בגלל שיש להם יותר רכיבים. המחירים גבוהים יותר עבור מכשירים עם מסך גדול יותר, וזאת בגלל שיש להם יותר רכיבים.



27/12/11



השיחה שלנו נעה במסגרת בין כמה קאסטים

[illegible]

22 תמונת המציאות

אשר הביע לאולם

מחיר מעטפה חומה
חומה - 1000000

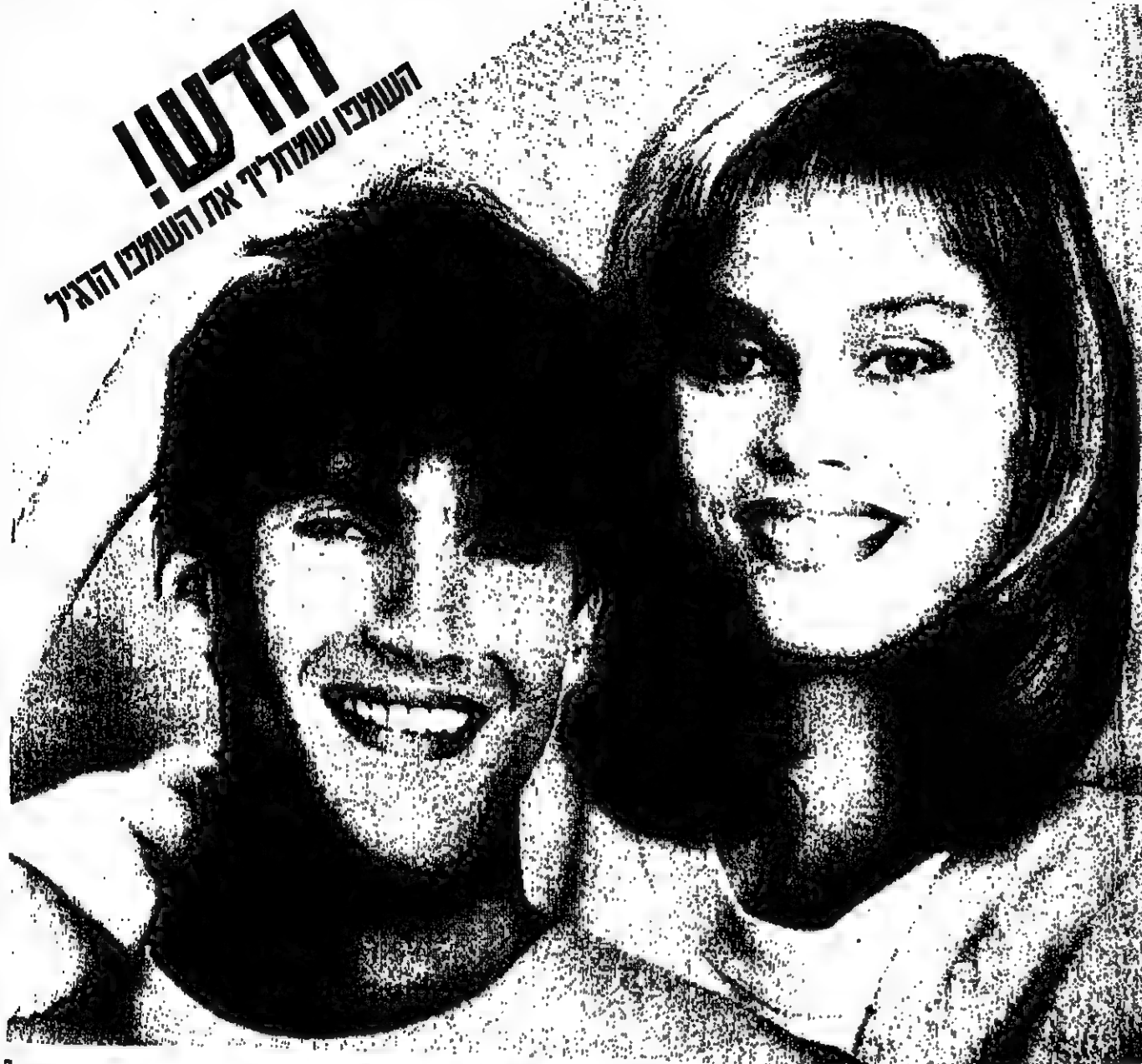
לפני גיבת דעת במו
לפני החלטתי וצקית

לְהַחֲזִיק בְּכָל הַיּוֹם בְּיָדְךָ וְלֹא לְהַחֲזִיק בְּכָל הַיּוֹם בְּיָדְךָ

למנוחין ד' שמואל איתן
אין צבורי למי איכפור

מחלקת המחקר והפיתוח

חדש!
השקטני שמחייך את השקטני הדגל



"מחחית לפי"
הפחד מלבלב
התסכול והמחח
הסכול והמחח
מולידים חריגים
גם אצל חליק
התסכול והמחח
מולידו את החריג
הנורא.

דויד ורדית ליד האדווענט
לכור נרצח כבר קאס
(צילום: ראובן קסנדרה)



להצליח בהן ווראי שלא לחזור מהן. מי שמחזיק
להשאיר בשטחים, צריך לקחת בחשבון שהוא משחק
כאש - באש חיה - ולא באלות מעץ. ואם לא מסוגלים
לומר לחיילים לירות או שמחזיקים שם מינוס לפתוח
באש, צריך פשוט לבטל את המשימה ולהתקפל. זו
מלחמה, ובמלחמה לא מתנהגים על-פי אמת מידה של
שלום.

החריגים, אמר שרמי, הם תופעת ווראי מוכנת
אצל אנשים שניזונו אותם למצבים בלתי-אפשריים.
"אני אומר מוכנת כי אני מסוגל להניח את החריגים,
גם את אלה שצולמו בסי-באס." אני מבין, אבל לא
מביין את המעשים וגם לא משלים אותם, הוא אומר.
הבעיה המוסרית בנורח לו, לשרמי, אבל הוא
מכור שסמט-שרדכר אנתו מקסימלי יתר מדי ומן
ומחשבה לבעיית האות. "עו היום" - הוא מוסיף
באצבע - "אין רוגמה במסורתה למישהו שקיבל מוס
על תגובות והמאניות. במקום שהיה שולט, שפת
הכוח היא השפה החייתית."

רענו של שרמי, הגיע הזמן להכריז על כך
שגם בארץ הקודש מדברים בשפת הבינלאומית
הזאת, הגיע הזמן להסביר. לעולם הצבוע
שבבעייתנו זה איננו ידענים מהלכל און כל סיבה
שנהיה כאלה. "עולם ודוש מאיתנו מן שאינו חרוש
מצבם, אמר שרמי.

אנחנו צריכים לדעת להסביר, בלי התחמדות,
שאנחנו, עם כל הכבוד, נמצאים במזרח התיכון. או נכון
שיש לנו נדירות קצת אחרות, אבל אנחנו בכל זאת
מרחדו-תיכונים ואני מציע להפסיק לשחק בגימיה לי
ל'בעם מנהל ו'באור לגויים' ולומר בצורה ברורה
ועומדת שלטון באיחוד ביניים בשפה המדויקת שבין
האור. צריך, למשל, זו רוגמה מציינת לסיטואציה בין
העומדות האלה.

"צריך" - הוא ממשיך - "יותר חגיגות כלמי
גיבורות וסמכות רגישות כלמי מה שאנחנו עושים
בעולם. ומשקיע עם המשקיע האלה בחיות עם מנהל
ובלתי-חיי למעלה איר לחוננו. מי מרחם עליו
המנהל ולשאת את הצלב על גבו, אני מרחם עליו.
ועלינו אני מבטיח לו שיוחבר עליו קינות יסמיניות
ואלי אמיל יסמית אנית למען מבוא את השיריים."

(המשך מהעמוד הקודם)

הטלת העוצר - ענה לו "אללה ירחמי". אבל הנידון
שנתן מלינקי לאנשיו היה חרי משמעי - הוא הורח להם
לקיים את העוצר ביר קשה, כך שכל מי שיימצא מחוץ
לכיתו יידה על-מנת להרוג. מלינקי ביקש: בלי
מעצרים, וזימק: אם יהיו להם כמה תרופות בלילה
הראשון - יהיה קל יותר לקיים את העוצר בלילות
הנאים...

מסקרי המשנה האינו לחידוד והציגו שאלות.
מה יהיה עם נשים וילדים? שאל אחד מהם. "כלי
סנטימנטים", ענה מלינקי. "ואם יהיו מצועים, מה
לעשות?" שאל משהו, ומלינקי השיב: "לא לספל
בהם". ושאלת המפתח: "מה עם אלה שיתורו
מהעבורה?" "דינם כרין כולם", ענה מלינקי, ויש
אמרים שאף חסין: "אללה ירחמי, כמו שאמר מסקר
השניבה."

מסקרי המשנה הקשיבו. רק אחד מהם, סגן
גביאל דהאן, בן 27, שלה ממורק, ביצע את
הפקודה כלשונה. בחמש אחר הצהריים הטל
העוצר. אל"ם שרמי הזליס להקרים אותו.
החלטת בלתי חוקית מבחינתו. רבים מתושבי כפר
קאס עשו אותה שעת את דרכם בחורה מהעבורה. הם
לא ידעו שבאותו יום הוקדמה שעת תחילת העוצר.
כאשר הגיעו למחנה הכסר, לא הורשו להיכנס. למתע
ניחנה הפקודה "לקצור אותם" אנשיו של דהאן החלו
לידוח. 49 נהרגו. 13 נפצעו.

שנחיים נמשך המשפט. מלינקי האשם ברצה
בכוחה תחילה ונרון ל-17 שנות מאסר. גם דהאן
האשם ברצה ונרון ל-15 שנים. שנה אחרי פסק-דין
הן אולם הבטיח יצחק ברדכי, הם שחזרו.
שרמי העמד בפני בית-דין צבאי. הוא והאשם
בהציה מסמכות בכך שהקרים את שעת העוצר, ובאי
חיואם פקודה העוצר עם המושל הצבאי. העונש קנס
סך עשרה גרוש. המחר: כנס לכל החיים ועצירת
הקירות הצבאי. השתנות לחמה נגד המשך קיומו של
שרמי בצבא. כאשר היה מועמד לסיקור על גייסות
השירות, אמר לו הרמטכ"ל שזה לא ילך, שאנשים לא
יבנו, שאמרו למחנה את הפעמים.

שרמי הבין שצריך לפרוש ופגש את המרים
ב-1962, שש שנים אחרי המבחן אחרי אכזבת ר"ש גם
לא חזר לפליטיקה. הוא מסייר עצמו למסלול
העבודה, אבל זועם על "ההחלטה שוורעים ראשיה
בציבור". הוא טוען שהמחר נמך לאמצעי שכנוע. זה
המסר שהוא מנסה להעביר בבמה היוונים החדשה
שהוא חבר בה. גם אין לו כל ספק שיש מחרון אחר
להרענת השמחים, פתרון חד משמעי ושמו "מה".

ישיבה שרמי בן 65, כיום תושב אפק, מנהל
חברה לאחזקת מבנים. שלושים-ושתיים שנה אחרי כפר
קאס וחמישה וחדשים אחרי תחילת ההתקוממות
בשטחים הוא מזהה אצלנו תופעת חדשה: חוד
קלקטיבי. "הקלקטיקאי", הוא אומר, "הצליח לזרוע
בנו פחד, מבוכה וחוסר בטחון. כל מפלגה והשטיה שלה
להפחיד ולהלך אימים. אנחנו כבר לא מסוגלים לנהל
ריק שקל על שום נושא. אנחנו משחקים ליריבים של
האויבים שלנו."

מחחית לפני הפחד. אומר שרמי, מלבלבים
התסכול והמחח. תסכול ומחח. הוא רומז מולידים
חריגים. "גם אצל מלינקי, התסכול והמחח חולידו את
החריג הנורא, אם כי אצלו זה גם היה קשור כנראה
בסיבות אישיות, בכל מיני פנסיות שהוא פיתח
לעצמו, ב'מחח אינטלגנציה כלכלית'.
את השטחים צריך לנהל בכוח, באש חיה, הוא
אמר. "אולי" - הוא משיך - "אם היינו הרוגים 20
בהפגנה הראשונה, ביר ברצונם, כל הדעת היה נגמר
תוך יומיים וחצי. היה מרויח עוד כמה שנים טובות
של כושר הרתעה. בנושאים אלה, הוא מודה,
הקשיקו של שרמי מוצאם, חן בליניו הרבה יותר מו
של מוס ואמיל של רבין.

"אני אשאר", אומר שרמי, "לשלוט חיל למישהו
בלי נשק. זו חוצפה ושחיתות. של הפוליטיקאים,
שסמטריים מאחרי גבם והפגיע של החיילים. זה מוכר
לי את תגובתם של מלחמה ועלילת והאשמות, ששלחו
חיילים למיטות. בלתי-אפשריות שלא היה סיכוי

הקדם חפיפה לנשירה

**חזק את שערך בחפיפה וגילה
עם שמכי פולטן -
החיד שגם מחזק את שורשי השיער.**



- מטפח שיער מלא ובריא
- מגניק ברוק ונפר לשיער ודופכו קל לסירוק
- שימוש משרט, קל ונוח
- זה הזמן לחזק את השמנו החיול
- ולעבור לשמנו הטוב ביותר הקיים בשוק

אבוד לשמנו פולטן - חלישי וק בבחי מרקחת

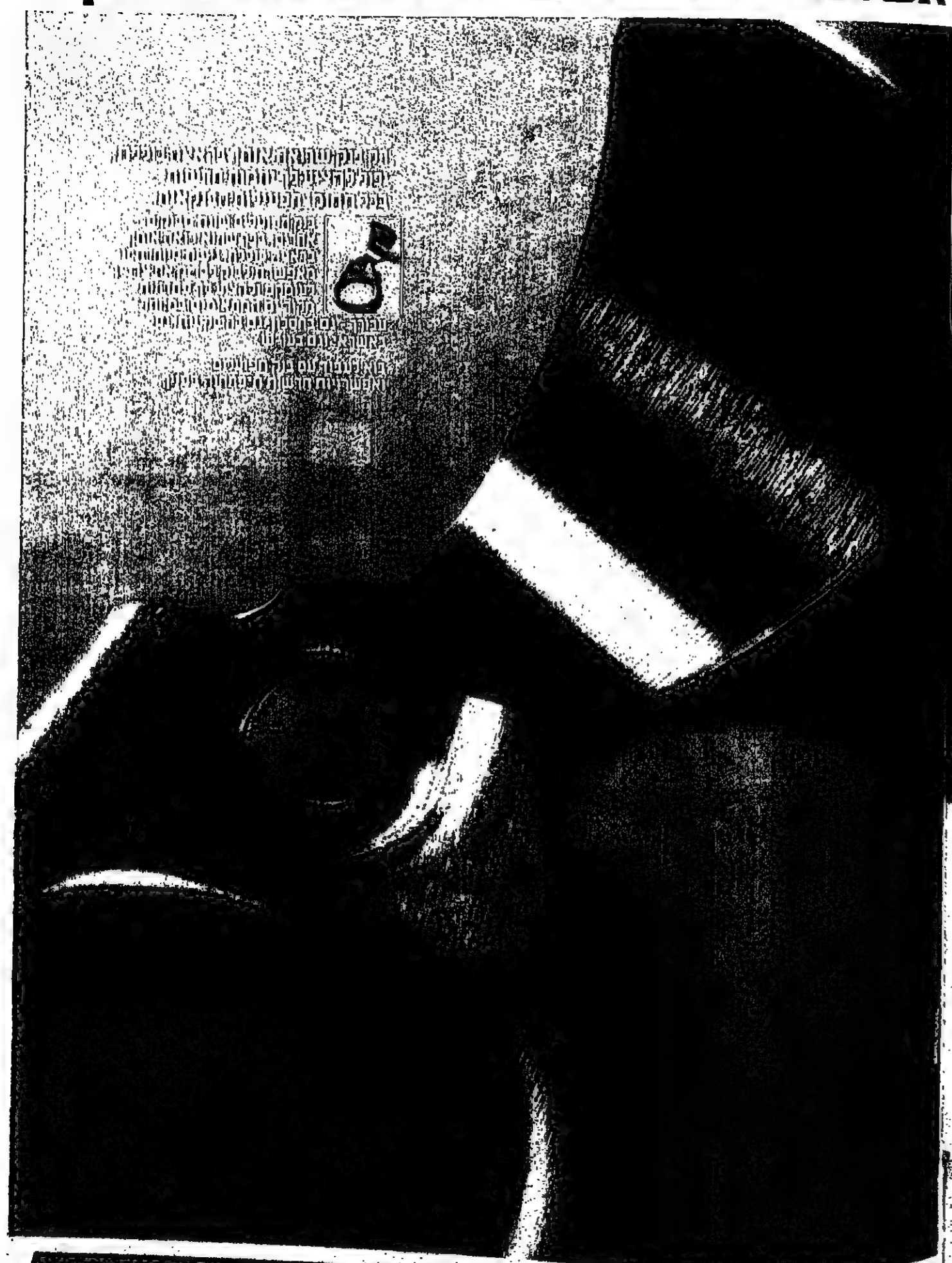
אביק ויה עובר

- שכן לך לשמנו בשמנו רגיל כשיש לך
- אפסות לשמנו בשמנו פולטן - השמנו
- מכלי-טרימסכיר - חומר טבעי המחזק את
- שרמי אמר שמא השתנו רבים שהמדינה בנה
- למה הם מחזקו אולי להם שחללים של אותם ילדים
- של או אחרים ש'מבוא צדיק'. אולי לנו שנתנו
- לערבים שלנו אחרות ישראלית ושכבמ קאס כבר
- לא משלים עצר בלילות, רק בעת הבשבה. אולי לך
- שאנחנו כבר לא כלליק מיליטריסטים. אולי לך
- שאנחנו עדיין שונאים ערבים, אבל כמו אנשים
- מבוגרים מרבים על מרחות והמאנים כמו מוסמכר
- ולא על השלכה לים, חלילה, על כך. שההנאים
- המליקים של היום קיבים ערבים בתל, ולא מתם
- יורים בהם

כן, אומר שרמי בקול נמוך. אחר חרוד ממשו.
בעצם יכול להיות עוד מר קאס - בשבם קבאטיה
אולי הוא חס: יכול להיות. אלא שגם המעם זה ידוע
חריג, הכי חריג שחייך יכול להיות. אמיל יותר מזה.

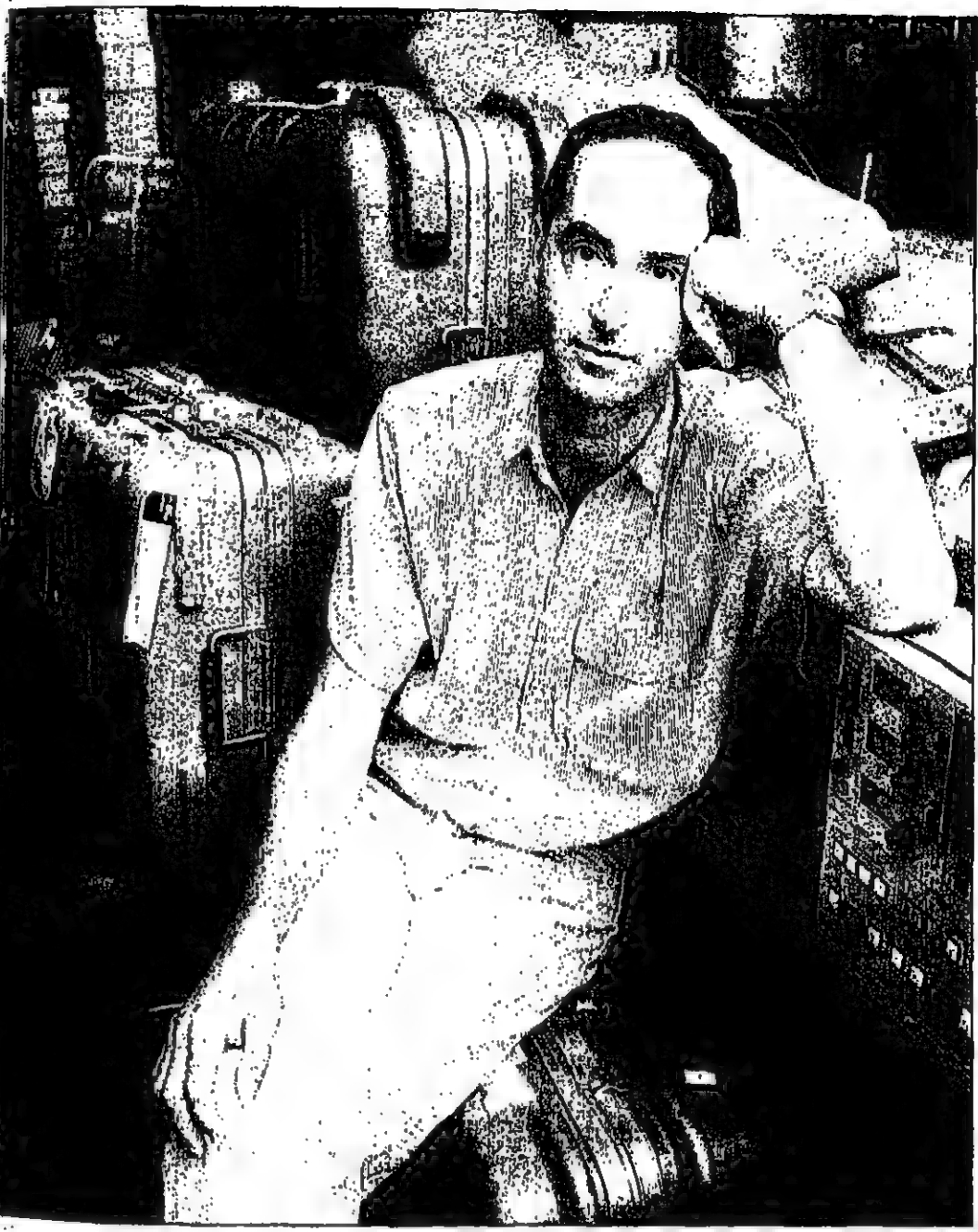
מלך מלך

אפשרויות חדשות נפתחות בפניך.



התקנת מערכת המינימום...
התקנת מערכת המינימום...
התקנת מערכת המינימום...

בוא וחדארה איד פועלים טוב יותר בנק הבועלים



מרטין פלטר, "הציוני" ל...
לחיות ראש הדסק של...
בטוקיו, אבל סירבתי. סיפורים...
על המצאות טכנולוגיות...
והישגים כלכליים מעניינים...
אותי הרבה מחוץ מאשר סיקור...
המאורעות במידת היתכנות...
(צילמה אירית וילברמן).

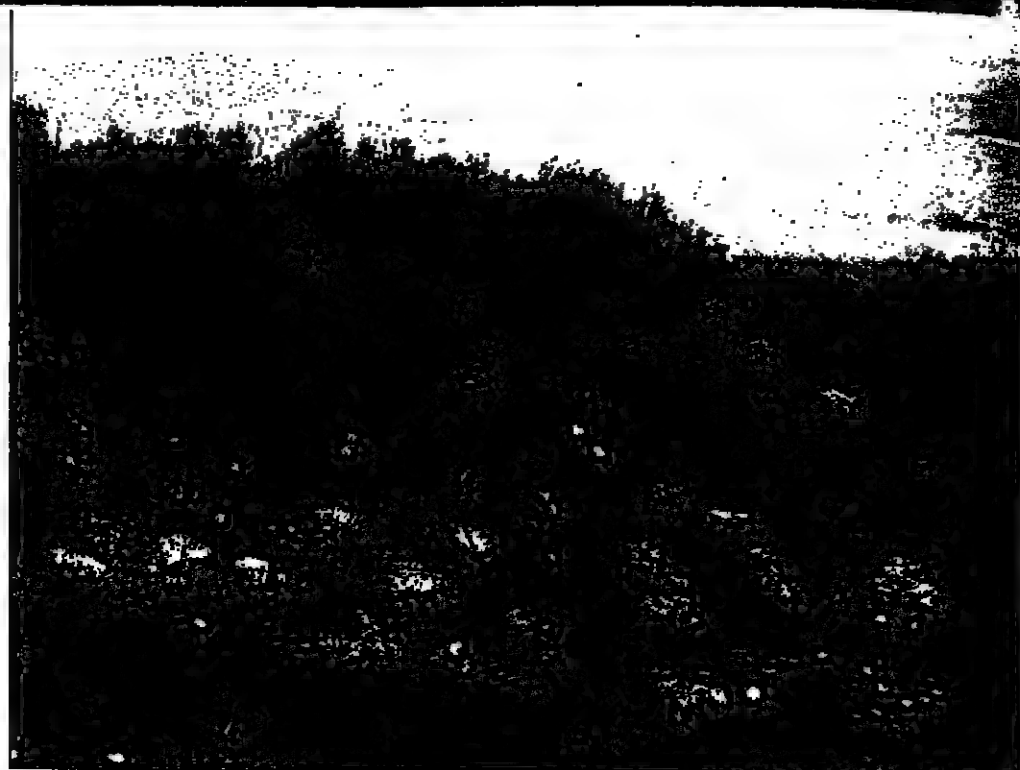
ארטין פלטר, 40, נחב
רשת הטלוויזיה
האמריקנית "אן. בי. סי",
תקצונו, וגם יהודי יליד
אנגליה שרוכ בני
משכחו ניסכו בשואה,
נשוי לישראלית, אב
לבנים צברים. שניים
אגיסו קצינים בכירים
בצה"ל. באידישם
משכחתיים, הוא אומר, הם
מכנים אותו עכשיו ירעלי
בארות ויטני בגב
האומה. בשבוע שעבר
הושעתה תעודת העיתונאי
התאשרותו שלו לאחר
כידום מהלכים שקדמו
לדצא אבו ג'יהאד. הוא
דווקא שמו. "חששוני"
אגידוש. ילדי ישראלים,
ולמדו הכל אני רואה את
ענדי התיקצוני כאן, לא
בשום מקום אחר.

כתב חוץ, בפנים

קידום משרדו של מרטין פלטר ב"אלמני
הוצאה" מרומם מען הערכה מתמדת של
צילומי אירועים שערבבותו בעשרים
השנים האחרונות בכל רחבי העולם. קטעי
עיתונות מחקפת מלחמת האזרחים
בקפריסין, מהמחנה האירגית, ממלחמת יום
הכיפורים, מאירועי פיגועי ימיה, ממלחמת לבנון,
כולסת בין כל אלה מרדת תמונת צבע המתעדת את
ריצני חייו האחרונים של איש קיל בצוות הטלוויזיה
שלו, שעלה על מוקש.
פלטר, 40, נראה צעיר מגילה. למעלה מחמש
שנים הוא כתב רשת הטלוויזיה האמריקנית "אן. בי.
סי", עם קשרי משיים של סיפורים ותכונות, משכורת
וקידום. בשכונות האחרונות שוב עשה כותרות בשל
השעית תעודת העיתונאי הממשלתית שלו לאחר
פירסום מולכים שקימו לרצח אברניטור. הוא די
רגיל לעמוד מאחורי המצלמות, לא לטוניה. "מפריע
לי שכתבים מתקשרים אלי מרחבי העולם, מבטים
להתוך את המקרה הזה למגוף שייצור לישראל תרומת
של מיינה טוטאליטרית. הצאיות, כמובן, שונה. לכן
אני מבטח להנמיך פרוטיל, מעבר לתחתיבותיו



מאת נילי מרדלורד
צילומים שי גינוח
בשיתוף רשות
שמורות הטבע



66. אל הר חורשן

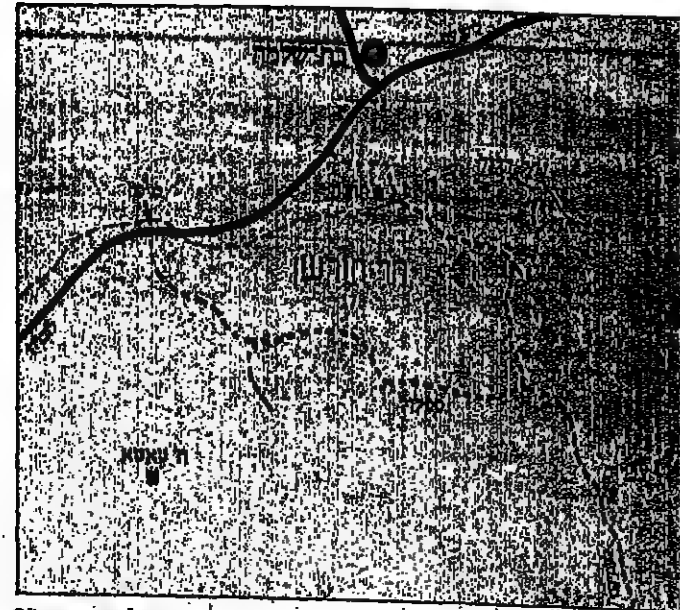
זכרון, משני זרמי המים באמה מתחיל לכוון קיסריה, דרך בית חנויה וניסוק אורקא (חיוס). אורך הטיקס מכתא עד שווי חשעה קילומטר, ובהמשך נלקחו אליה גם מימי נחל חנינים. לאורכה, בבקעת חנינים, יש פירים אחידים, חצי ימינה או שמאלה, עולים למיטתה והם ואיתה יורדים דרך נחל חנין בת של

על עין צברים היתה תקרת בטון שבנו חושבי הכפר הערבי שהיה כאן עד 1948, סביבן. כשהתמסרה התקרה, באו חקלאי אביאל חושן מקומי, ויקו את האבא העתיקה חושן את הכניסה לטיקס. דרך העפר ממשיכה מכאן ישר למושב עמיקס וממנו נוסעים ימינה, מערבה, לכיוון זכרון ויקס, אחרי מושב אביאל, ימינה, מוליך הכביש הצר למת

אפשרות יפה היא לנסות בעמיקס שמה, לבנות גילי, לנסות בבקעת חנינים שמלאה כרמים ומטעים, חקלאות פרי טוח במטבח, עד למטח ערבה דרומה, לכיוון פירס חנה וחורה לחל אביב

מסעדה "הצד" בבית שלמה. מטעיה חרשה יחסית של אנשי המקום, והבי יפה לשבת ולאכול עם הפנים לחורשן

בית חושן לחופשות וסופשבוע, חוות מקורה. טלפון 04-642321.



מוספיקו 31

בסעה לבת שלמה ובחורה אל שלט העץ הצבעוני בבנייה לשמורה. אחרי הליכה או במקומה, דרך שעוקפת את הר חורשן מדרום היא דרך עפר, עברה לכל פני רכב, לא נמוך במיוחד. ממשיכים לנסוע, לא סוטים ימינה או שמאלה, עולים למיטתה והם ואיתה יורדים דרך נחל חנין בת של

המשך אל בריכת חרדיוטוים במקום לנחות לבת שלמה, מינים אחרי בריכת חרדיוטוים חצי ימינה, ישר. בריכת חרדיוטוים, שהגדל סביבה מחר שמלה, היא שמורת טבע ועירה שפה חרדיוטוים - זרחיים בסכנת הכחדה. חורש גרוא כמו צפרדע עם זנב היו נמצאים בכל החבלים לאורך מישור החוף והביוב שחורם מהם נגר אחת. כשנוסעים ישר, מוגשים אחרי קילומטר אחד לעין צברים.

עין צברים משמאל לדרך: עין תאנה גדול ובאר עתיקה, קשורה למערכת מים עתיקה מימי חורדוס, שתפשה את מימי כל המעינות הסביבה, נוקה אותם לתוך ניקבה וממשיכה עד שווי חנינים בחורשן מארק רבטיוסקי, על כביש בוימקור

לבית בשדות למצוא חניה בצד הדרך. על העמודים של המד החשמלית מסומן תוואי אדום של שביל הליכה בצד החורש הטבעי, עם מבט על הבערת הידוקות. השביל עשה סיבוב מעגלי ויורד לכיוון בה שלמה. עולים למיטתה. פוגשים דרך עפר יורדים איתה ימינה, דרומה בחורה לר

הר טיול קל לחברים, להנות ולמשך תחת עם ילדים במשך שעות.

אפשרות נוספת לבת שלמה אם באים בשחי במבוינת המטיילים הלכיים כמו קדום והשביל האדום מביא אותם ישר לבת שלמה, לתחת השאית בזיבול דלת, למרגלות המושבה. בני פת סימן שבילי כדומל וזה נקודה 222. לקבוצת רכב אחד למקום זה שיחכו למטיילים.

אפשרות שלישית נחל דלת מתחנה השאיבה אפשר לבת בודני עפר שמות צמחה דרומה, לאורך נחל דלת שדות התוף כמו זה. אפשר עד לחמש בו את קצה הרימת החורף. דרכי העפר והשבילים קלים ומחיים ולא חלכים מה לאיבוד.



בתצלומים: מבט מרד חורשן לעמק - הרבה פיתוח ויזוק, וגם הסמל מורה, ככה קוראים לו.



את הפלאיפון הרביעי בחברת "אוריינט קולור" קנה... המונב"ל!

מוטורולה חדיקא
החשורה טלגורית בע"מ
קרמניצקי 18 תל אביב
03-388307, 70
ודפה, טל. 04-740302/3
ירושלים, 02-718346, 70

פלאפון
החברה הישראלית לחקשורות בקרב

רק בפלאפון ניתן לזרז ולזרז
224 זה מס' שמופנה

איך פלא שאתה מקדים את כולם.



יום יום מבקרים שלושת אנשי השיווק של חברת "אוריינט קולור": יום טוב אהרון, יואב דודון ושמואל ינגמן אצל מאות לקוחות ברחבי הארץ. תפקידם - לשמור על קשר צרף עם כל לקוח, לקבוע מחירים ולפתור בעיות שהטובים אינם יכולים ליישב בעצמם.

"אוריינט קולור" היא חברה מתקדמת מאד מבחינה טכנולוגית, ומשתמשת בצידוד הפיתוח החדיש ביותר. לכן היה זה רק טבעי שיבחרו גם במכשירי החדיש ביותר כדי לייצא את עבודת השיווק.

אצלנו בחברה לא מסתכלים על סטאטוס אלא על רוחיות" אומר המונב"ל, לכן, לראשונה הותקנו מכשירי פלאפון במכוניותיהם של יום טוב, יואב ושמואל. מכשירי הפלאפון ייעלו עד מהרה את השגת השיווק של החברה.

ומן הנסיעה מונצל עד תום - לקבלת החנות ודיווחים, לתיאום פגישות, לנתן הצעות מחיר ולקשר מתמיד עם הוועד והלקוחות.

היתרון על המתחרים - גל, עתה יש לאנשי השיווק זמן תגובה מהיר יותר והם יכולים להגיב מוקדם יותר לכל מקום ולהגיש שירות יעיל יותר.

השימוש בפלאפון ביטל חלק ניכר מעבודות הגייד - ההדפסות וההחנות שבעבר היו נערכות על השולחנות בסוף היום, אין בהן צורך עוד. עבודה זו מופקלת עכשיו באמצעות הפלאפון וחוסכת שעות עבודה יקרות. כך נותרות שעות פנויות למגוון עבודות שעד כה התקשו למצוא להן זמן.

המונב"ל כאמור היה האחראי שקנה לעצמו פלאפון. וכך נכנס גם הוא לתחרות.

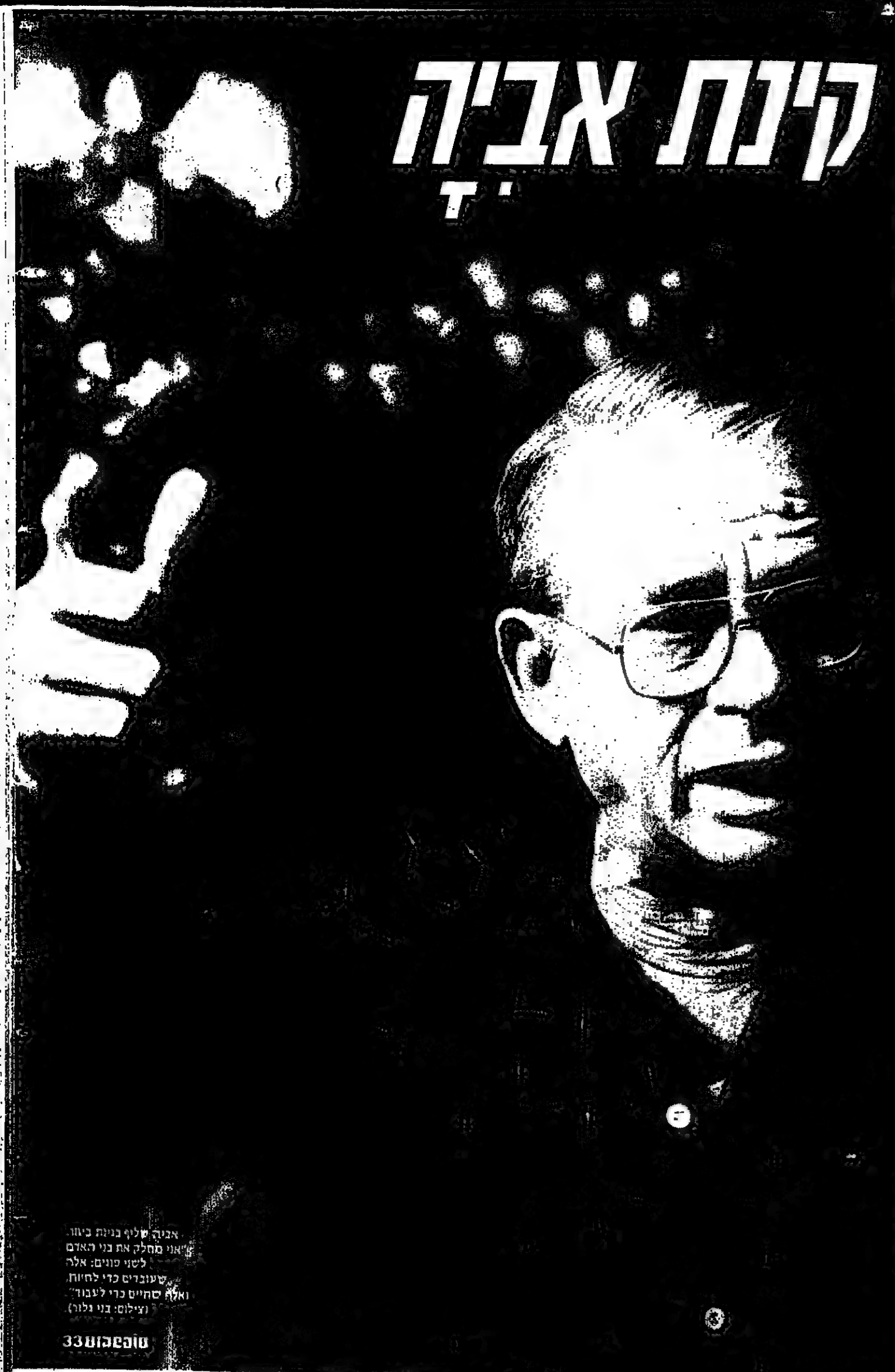


40 תשלומים ויותר
באמצעות "ויה עדיף"

מלך ישראל

קִנְיַת אֲבִיָּה

בימנעו' בית'שמש' אין חדע.
אביה שליך, מי שדיה המנכ'ל,
מתקיים מפנסיה של מעורד
הבמחון, לואד משפטים, עובד
בגינה וצופה מעום בנסיונות
למכור את המבעל, אפילו לחת
אותו במחנה - ואין דורע. הוא
לא רק עצוב. הוא ממורמר.
בגוועת המיפערל אשמים,
לדבריו, שרים בממשלה, בעיקר
אריאל שרון, אשמה התעשייה
האווירית, אשם התעשיין
הצרפתי יוסף שידלובסקי.
בעיקר אשמה הפוליטיקה. היא
היחה חזקה ממנו. "אני מאשים".
מאת עמוס לבב



אביה שליך בנית ביוו
"אני מחלה את בני האדם
לשני טונים: אלה
שעוברים כדי לחיות
ואלה סוחים כדי לעבוד".
נחלום בני גלור.

טופסבוע 33

אם כשאביה שליך עומד בגינת ביתו בסביון
ומחמבר לשמש אביבית נעימה אין הוא מוצא
מנוח לגשמו הסוערת. מי שדיה מנכ'ל מפעל
מנועי בית'שמש בימיו היפים של המפעל,
עקב היום אור תוליד קישתו ודך כתובת בעיתונות.
אפילו יש לו פתרונות. אבל מי מוכן להקשיב לו? מי
בכלל זוכר עדיין את האיש הזה, רב השליטה ולאבית
שליך לא נותר אלא להצית סיגריה בטיגריה ולשלוח
אצבע מאשימה כלמי חסר אריאל שרון, בלי לבדור
במלים: "שרון הרס את המפעל", הוא אמר, שעון על
המגרפה. "אני שונא אותו".
בגיל 60, אחרי הרבה שנות עבודה והישגים
בשרות המרינה, חובש היום אביה שליך את ספסלי
הפיקלטה למשפטים באוניברסיטת תל אביב בחלמיר
מן המניין. ומשפח את הגינה שלו בקמפוס האופיינית

טופסבוע 33

לאכול בחוץ

ריקמת רביולי ותפוחת ירקות

לאכול בחוץ



"שלושכנבר", ארוחת בוקר סיבילית מול נוף שמיים וירוקים

עם פתיחת עונת השילוח לחורף או מחדשים מדור שפתחת בו בקיץ שעבר. לא מעט תוחזק המסיל הישראלי היכן יסעד את לבו, היכן ימצא בעיר שאליו רגיע מסעדה טובה, נעימה, מעניינת, טעימה, אומיית לסביבה, שוחח את הכסף שהוא עומד להוציא בה. לא פעם נמל המסיל שלט למה שנתנו לנחל "מלכודת תרופות" - מסעדה שכל מרכיבי חיוניותה נשענים את העין והלב ויוצרים מערכת ציפיות ששומן מפרגש. לא פעם הוא מגיע למסעדה זו ואחרת במלצת קסיר-דקלח במלון. מקד הקבלה יקבל מבעל המסעדה את המגיע לו, ואילו החייל שלט יקבל... ברו.

החל מהשבוע יקדוש מדור זה מדי פעם משבצת מיוחדת למסעדות בחוץ - שראוי/ברא/אפשר לסעוד בהן. על מי רוב יתמקד המדור בערים ובאיונים שהוטעו הישראלי מרוב למקד אותם.

החיים הטובים של המאה ה-16

מאורים, גלידה עם מירות, קפה רחוני, כוסית בדנדי, ערב טוב ויקרתי.

באותו מקום, בוקר, מדיחורית, ערפילים מתרוממים מעל המאורה החרים המושלמים, חסוערים משוחזרים בתומכת קול. כאילו לא לחתיר את השלל משלוחו הרבה, הקפה והחלב מוגשים בכלי מתכת כסופים וכבדים. כל סועד נועל את מריוס הארוחת משולחנות התקרבות, חשמוסים במיצים, מרסות בשר קר וקטניות, כדי חלב וצנצנות דוגיות, צינורות רכות וקשניות, יוגורטים בשעמים שונים, פירות שרונים כמוץ הבשילם ופירות טרשים, שלפלות עם צינשים, לתשישקרים, לחסיאכרים, לחמניות אווריות, ריבות שונות, בולן מעשוריות, איזה בוקר יעצתי מל האלמים השיוכלים

החיות מעויכים שגם בחודש מאי עוד יהיו מדרונות החלקה מעלים, או לשבת שם במרסות חסירה חול, המונה אל החרים, עם כוסית של שונאם ביד, לנשום את האויר תצח וצונן ואת המראות הצחורות - ענולה בדוקת לעורר את החיאבון לקראת ארוחת הערב המנוגשת בחור אכל שותף מחלונותיו איש נועל מוח השקף מברסותו הראשית.

ידיד-מנור, מחיר תארוחת, בכסף וישראלי - 35 שקלים: מנות חודות, כלי, כסף בוחקים, מקקים חלוצים מבקבוקי יין אדום, מרק ענבניות מבושל עם ג'ין, מחוגה בקציפה ביצים לבנות, מרסות של "האם" חם, מתוקות במעטת בצקי אמרי, תפוחי אדמה, סמנוי חמאה, עשויים במטרוליון: קצוק, תרמילי אמנה בירוק עז וגורים גמדים

מן הבשרים קיבלנו מרסות קטנות של חם מולאני, שהוגשו אף הן בצלחת ששוחה ורבה, ולסדירות האסטטית חרמו כמה עלי חרד טרי, ורסות שהחבי למולאד היה נעלא, כמעט היינו אומרים: טוב יותר מהבשר עצמו, עשוי היה מיין אדום עם ציר בשר, גרגרי שלפל ירוק, שלפל שחור גרם וטימין טרי.

המנות הארוכות ב"קרן" ראיות בחלל שנותני לח מקום, החל ממאנגו לישון, ודרך עוגת שוקולד, מרסות-קנאק ומרסות-קנאסור ועד לכוריו השוקולד (טרפלט) - מעולה. מחירים לרנגמה מרסות - 7 שקלים, משה ברוח - 8

מלכנבר 35

ומרים עליה שהיא בין הנציגות והמיוחסות שיש לנו בארץ. אומרים עליה שהיא "מקצועית" מאוד. אומרים עליה מסעדה קטנה, אבל גדולה. מבחינת המימרים "קרן" ורוב אגריביוול 15, תל-אביב היא באמת מסעדה קטנה. 18 מסעים כעני ובענייה אחת מבטים את כל שטחה. מבדון היא נראית כמו תנוח וליקסטים. כפנים מעלות אותה מדרגות עץ מן ה"הנות" אל ה"גלריה", עם שולחנות הוכוכית והמשבים השקופים. מי שאינו יודע יכל לשער - על פי הדיקט והאוויר - שנקלע למקום שבו מגישים מאכלים קלילים כמו כריכים מצועצעים והליצם המציאות שונה לחלוטין.

את המקום ייסדה עולה מארצות-הביית שקראו לה קרן, והיא קראה למסעדה "קרן אלה קארט". לאורחיה הגישה מאכלים שלא היו שגורים או בנפריסט, וטע מררה היתה המקום הקטן הזה מוקד לעלייה לרגל של אלה והדיקים להטריד ביסול טוב ומאכלים לא שיגרתיים.

בתנאים הנחלפו הבעלים, ואת המקום קנו ארית שנקד וזרים כון - שני צעירים שלא ידעו יותר מדי על קולם המסעדות, אבל כמו שאומרים: "עם כשרון מליח". עם המקום הם ידעו גם את המימרים, אבל לא לאט עיצבו מנהל מל צנצנות שבוחרות רבה, כדי לא להשפע מטר-כריכים, הם מסחונים אותו כמסכה צרפתי, הם מלאי התפעלות מבידד הדיקט המצוי בשוק המיסות, מרים להשתמש בהם בצורה חיה או מבושלת. ומרים מעולים, ביסול לא כבו, תמרים מעין ולא שותה פאלה - סדירה אסטטית של המאכלים על גבי תולות הם כמה מהמציניים העשירים של "קרן". למי טענת כעליה כשנטיס אחד מהלקוחות הם "קטעים" חודרים בדיק לאן הם באים ומה הם רוצים, גם המורמנים, בחלקם הגדול, באים עם ידיד מוקדם על המקום ומבלות ספצימיות לגבי מנות מסיימת.

מביטתו הקדום וכדני לשוב, בין היתר את המסכות של "קרן", את המסה ברוח לא ארוח ואת מרק היום, חורט על התמנה, שולחנות פתח את ארוחתו נפתח ברוח, מוס שלמן ורביול, עם הרכה נחשטת של בנס מר, בכוונתו תרבים להשעם הקיבה תניע מרק היום עשוי מבישת, תרד, ולעת ומשועע נשמת. הרביולי הניע על גבי צלחת ששוחה ברוח, עשוי משה: לבנה ודיקט בשולב. מידית הרביולי היתה כמו מעשה רקמה צבעוני על גבי כי לבן.

פריגת

מה שיותר טבעי פריגת



פריגת

העבודה בתיאטרון עשתה ממני



יְהוָה יִרְבֶּה חַיֵּינוּ וְיִסְמְכֵנוּ
בְּכָל יְמֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל
אֵל אֶחָד וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל
כְּסֵף לֵשׁ לֹא לֵחָאֵל אֵל
הַיּוֹם בְּלִי הַסְּמִיךְ, דָּם הַסְּמִי
לְחֵלֶק מִמֶּנּוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ אֵלֵינוּ
שְׁמֵנוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ

שומח פרמי

והדירת חרימאי

שחקנית

יְלִידָתָהּ תֵּא, בְּגִזְתָּ מִקּוֹץ יִשְׂרָאֵל
שִׁחֲקֶתָ וְהִטְאִיתָן חִיפָה (מִגְּזֵל)
וְהִנֵּה יִשְׂרָאֵל מִקּוֹסֵי, "אֲשׁוּרֹנָה" (עוֹד)
בְּקִסְמָיו ("חֲלוֹם לֵד קֵץ")
הִדְרָה, יְרוּשָׁה נִשְׁטָה וְבוֹרֵה
מִמָּחֳמָתָהּ חֲזָן יוֹד, כִּשְׁעֵי ("יוֹנָה")
וְהִנֵּה חֲזָן, וְהִנֵּה בְּרִיתָ קִרְיָה,
שִׁחֲקֶתָ ("סֵאלָה שִׁבְחִי")
הַלְלוּהָ, ("מִלֵּלֶיךָ חֲזָרֹת") (עוֹד)
וְבִשְׁתֵּלֵּי חֲזָרֹת ("אֲשׁוּרֹנָה בְּמִסֵּר")
מֵאֵשׁ ה' (עוֹד), וְכִתְּבֵם בְּמִסֵּרִים
דִּכְרוּם, הִנֵּה בְּרִיתֵךְ יִשְׂרָאֵל, תֵּא
וְשִׁחֲקֶתָ לִסְסֵר שְׁלֵמָה שְׂבָא, אֵם
בְּכֵה.

יש תקופות שאני ערשה שישוים בקשירה לא
רוממה בונה קומפוזיציות ונתחית מתקשר בין הדי

וְסוֹ שֵׁשִׁי וְהַחֲמִשִּׁי הַסְּחוֹבוֹת, לֹא לְהוֹיֵת חֵיב
לֵאמֹר, אֵל לְהוֹיֵת רְחוּם לְפָנֵינוּ, וְסוֹ שֵׁשִׁי
לְהוֹיֵת רַחֵם, אֵל אֲבוֹתֵינוּ לְלֵבֵת וְלִשְׁכָּתָנוּ
לְתַלְמִידֵינוּ, רְיוֹנוּנוּ, מְשַׁכְּחֵנוּ וְקִינֵנוּ לְגִזְרוֹ, וְסוֹ
לֵאמֹר וְהוּא קִינֵנוּ לְגִזְרוֹ מִפְּנֵי מִשְׁתַּחֲוִי וּמִפְּנֵי
מִשְׁכָּח וְרַחֲמוּנוּ, מְשַׁכְּחֵנוּ, מְשַׁכְּחֵנוּ, מְשַׁכְּחֵנוּ
לְבָרֵת אֵל הַדְּיוֹת וּפְתַח מִתְּחַסֵּם לֵים, אוֹ
לְלֵבֵת לְאֲבוֹתֵינוּ, אֵל הַחֲסִידָה וּפְתַח מִתְּחַסֵּם וּמִתְּחַסֵּם
וְסוֹ שֵׁשִׁי הַחֲסִידָה וּפְתַח מִתְּחַסֵּם וּמִתְּחַסֵּם

[illegible]

אני רוצה חקוקת מעבר, מסדרון, בין חבית
 ויחבית לחברה או להצגה. אני נולדת מחלוקת בין חבית
 וקבוצה. כשאני חורה: חביתות משום זו כאלו קריימ
 משום זה - קבוצה אחת אבל ח'חמש. חסימי
 משום זה את ח'חמש חביתות וחסימי משום זה

page 36

מה את רוצה להיות כשתגדלי? ורפא, כיום, מסתעפות כלילת.
מי גבר בעיניך? נגר שיש לו כנפים מוד שאינו מעליחה לפתור. וישלבו של חוכמת,
מקלות, חום וכלשהו לך כיום במוך.
אילו תכונות חשובות לך אצל אחריים? יושד, הרמור, אינטליגנציה, וא הכבדה בבעיות
אישיות על אחריים.
מה מתחד אחרך אצל אנשים? מפתחות, היכולת לשקר ישר בעיניים, ואלימות.
בהבנה אילו אנשים את מרשימה וזוהו כאלה שלמעתה אני לא צריכה לשחק את התגלמות
הצמיחה שלהם ממני.
על מי יור לך על אנשים שלא הנשימו את עצמם.
את מי את מבהירה אנשים הכמים, אנשים שיועדים להמיק מעצמם את המסכימם, וכאלה
שזהה להם משט להגיע נעשו מה רחבה.
למי את כזה? בלרמים קטנים. לאנשים החושבים שהם יודעים הכל ולכאלה החושבים
שהם שום דבר לא יפגע.
את מי חיות רוצה להכיר? את אבא שלי.
במי מה קשה לך לעמוד? נעמת מסתור טוב כבי.
מה מרגיב בשבילך קול? יפה היכולת לעבוד שיש מאין.
מה קשה לך לסבול את עצמך? לא אהבתי מה מוציא ממני במצבי לחץ, אי הרצון שלי
לחשוב איד זה נראה ומה זה עשה לאחרים, מצביע על מה שיש לי כסימפני – שזה
זוהר.

מה מבין אותךך נגלו לב מיוחד.
 אף אפשר להרגיש אותוך לא לתת לו לעמוד להגיד מה שיש לו, וכשאומרים לו שאני לא
 צודקת.
 מה מקומם אותךך העשמה פנים, שכן, יחס מתנשא, אי סובלנות, חוסר התחשבות, היתוך
 פה, חוסר דיוק ואליגים שאיני יכולה להתגבר עליהם.
 מה את נעלבתך מרתך מבין לאנשים מבוגרים, ומחוסר התחשבות ברגשות אחרים.
 מה עקב אכילס שלךך הוודך לומר לאנשים בפנים כל מה שאני חושבת.
 מה הפיסטוס הנזול שלךך שלא למדתי לנו.
 מה החללנות הגדולה שלךך והדמור המבוש שדמירתי על חיאטורן במקצוע, ויכולתי להטביע
 בדברך הדיונים מה אעשה שם.
 מה הייתה קודרת המיטמה בחייוך נישוא.
 איזו הולטות נזינות קיבל בחייוך יצא, כשפיתור אותי מהלאמרי, אמר שאני יכולה
 להשאיר עד סוף העונה, החלטה לקחת את מרלי בדי ולעזוב מיד.
 מה הדלק שלךך וצורך לעשות את הדברים הכי טוב שאני יכולה בכל פעם אחרת, ומחוי
 למקצוע – לא למדל להיות מה שאני.

מה נתון לך ודרוש בטחון? הטחון, דברים שאני מצידה הערכה בעלי נתי
 מה מעידה את בטחון? אי ידיעה, דחייה ואי אמונה.
 על מה את גאה? על בתי ועל הדרך שעשיתי ושבהיא אותי להיבן שאני היום.
 מה את אוהבת לעשות עם בתי? ללכת לקולנוע, לשיר כשהיא מלווה אותי בגיטרה, למלא
 את משאלות לב.

מה כשבילך בילו נחרדו כשהולכים למקום כלשהו ומת שקורה הוא למעשה מחצופיות
אין את מנסה את עצמו אפסית, איוות ספוטיות במשדות טובות וסיעה לחל
מה תמכל הארוב עליך או מכל ששוא עלי חץ מצדפת ומת.
מה את ארובת לקטות? חלל חלל מעוות וכתורים וכלל בחולות לשלמה.

במה היתה רצוה לעבור על חוקיו החופפת שבה מוצאת חו כעני, אבל אני לא בעתה שחייתי יכול לשאת בתוצאות.

מה ישראלי בעיניו ילדים וזכבים על אוממים ברחובות ביתם כיפור, ויום הניגלה מרחו"ר בת שני עשרים אליו, ודברים שאני נושאת אותי כמו קפיר, פתילית, ארוחת סלט ויקות עם

מה את שונאה בארץ את ההידחשות וההתחשבות בתורים כאלו הזמן הזה לא נחשב
ושבע ברוך אתה כבוד לזו ופתחתם שומע את עצמו מדבר בקולות שלא שלו.
מה עוד היית רוצה ללמוד עוד מזה בדמיון.
במה השניית בשנים האחרונות עשית יותר סבלנית יותר נוחה יותר מסוגלת לקבל

מדת.
 מה רצית להיות בילדותך פסנתרנית ודומא?
 אני רצית להיותו חילדות עם התחלטים והבכזמים לא היתה המחלקה שלי, רציתו
 להיותה חילת כמו כן.
 איך את רוצה להיותה חילתו להוציא את עצמי החוצה חלי יפה ונכול לי. לא תמיד אני

עשה את זה. לפעמים, הידיעה שאני יכולה להוראת שוב מסתירה
 מי חייב ויבדוק ולדחותו גיבור המיתולוגיה היוונית וגיבורים מקומיים של אלעזר שמואל.
 כל מעבר למציאות של רחוב רמב"ם.
 מהו רחוב הייחוד החזק שלו וההבדל שאני ילדה שאבא שלה מת.
 לאיזה מילדות את מתוודעת לרגליה ב"פעל המר חקוקה", ולתפיל של עשיתי -

מאשה ב"שלוש אחיות" של צ'כוב.
מה חזק היפה בעבודתו כשמתאם, מחד המורכבות של המשפחות והדורות, תחנות
ואי התבלות, אחר תופס את התמצית ומרגיש כאילו פה אלוהים ניגד בו.

את כל הארץ שהלכנו לא רוצה לראות מרע בריזין.
 וכל מיני ארץ ונבימל ומוקלס ודומים לן, שסחת,
 וכל מיני מרסיר ומונסים, אירויסיים כמו מן
 אפריקא דגולת של שעות. על חלקי תלומות בלתי
 ממש, כמאמץ ופסחית לא צעני, עם חלה אתר בלתי
 שכליך תפס אותי בלילות, את והתרחשות שהיא
 מעבר ללחץ, שצויר בן איוה צעיר למשה, לפעמים
 אני רואה בלבוש מרסיר שסחתם בלילות, ואני
 אומרת לעצמי – לא על כל רואים, מה היה הדבר
 שכליך ממש וקסם תלוי לרוב ולחיים לרסר
 ומוחאבים ובכל זאת שבים לקולנוע במין הדגשה
 שהיה לו תפחת ואני אבנס לתוך סיפור דחוק, נפלא,
 כמו מים.

הספרים הרבים של שלמה הסתלטו על כל הבית, אף פעם לא אמרתי לא לספר שהגיע הביתה. למרות שהספרים שלי כאילו ברחק לפניה קמנה והכל עמוס ספרים וצריך לנקות ולספר וקשה להשתלט. קשה לי לתאר את הבית כלי הספרים. הם נהפכו לחלק ממני,

נחמיה איש ציבור.
אני אהבתי שירה שקבת גם אחי סטרי שירה
והישיבה בארץ שירים במסגרת הספרותית. שירה
השנה לא נקראה שירה אלא לעצמם מן פניה פניה
על כוס קפה, ולפעמים מתחת חזרות עמוקות.
הנחין לחסות את הרצון, באהבה הקדוה והמבורכת,
המתייחסות לשיר טוב מעט, על חוויה עמוקה
משירה, שדורות קצתות (באויוריט) לא
שחקו, פורים על חייסון וכו' במסורת עבודה
אינסטיטוציית אני מפתח לתת ספר, כי כשהוא חומס
אחתי אני נפלה לתוכו ואו שום בולדור לא אציא
אני ממש.

אני מאוד אוהבת לנסוע לחו"ל, אבל הצעצועים
אוצה חוקמים אחי מדר ואני כאילו מפסיקה להבין
את העולם. מה זה שלי, את זה אני מכירה, וכמו
שמצטת גילקה מהחלק, טוב לי בצרות שלי.

אבל הגעגועים ארצה תוקפים אותי
מהר ואו אני כאילו מפסיקה להבין
את העולם. פה זה שלי, את זה אני
מכירה, וכמו שמצטטת גליקל
מהמליון, טוב לי בצרות שלי.

[illegible][illegible]

ראיינה: נורית ברצקי
צילום: שמואל רחמני

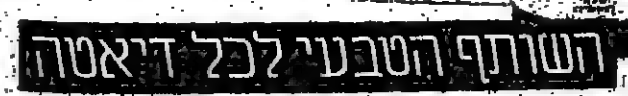
סופה קוטצ'ו

the 1990s, the number of people in the world who are under 15 years of age is expected to increase by 1.5 billion, from 1.1 billion in 1990 to 2.6 billion in 2010. The number of people aged 65 and over is expected to increase by 1.1 billion, from 350 million in 1990 to 1.4 billion in 2010. The number of people aged 15-64 is expected to increase by 1.5 billion, from 2.5 billion in 1990 to 4.0 billion in 2010. The number of people aged 65 and over is expected to increase by 1.1 billion, from 350 million in 1990 to 1.4 billion in 2010. The number of people aged 15-64 is expected to increase by 1.5 billion, from 2.5 billion in 1990 to 4.0 billion in 2010.

كتاب من الأصول



FORMA 1



פ"ע סגנון חשמיות פרמיות נסיות כ"ח
דניאל רמון (דניאל)

(להמשך מעמוד 33)

דומה שהיו ימים טובים יותר. כמו ימי הוליוודים
בגליה (תורתם מכונות), כמו תקופת האפמנות
במלכותם של תלמידי ישיבה, וכן, וכן, וכן, וכן.
היה זה יום טוב, מעין יום גאון במשך. כל משה
היה מושפם, כל בל ושאן עזין לעבדו הנכון. מה
היה פשוט? הוא שואל ופיר משה: "אני אוהב שושים
היו נערים. כל עשרות משה - ציד לעשות אותו ער
היה. לעמוד אחר."


עשו אותך אספנאי בכלל ודמיונות שלך
"תראה, אילו ג'זבים אירגוניים-נהוליים היו
באותם ימים מפקד או אספנאי, וכלי להתרברב -
ייתי טוב בהם."

בתום לימודיו שב אביה שליף ללחל הים. היה סגן-אלוף, ממנה על נשא המיכשור והבקצה, על מנתות הנל ל"ח, על "גבראל". כשהסתייל הראשון נשא אביו והמשיך עליו והלחל - שר את חל הים

אני, אבל מהפכת כספון הסוב של המלה. אני
אתה לחפץ משה מרע לטוב.
אני שליך עוב לתעשייה ואחריית. בהלומות
העוברים בחד לא העלה או על רעיו שברכת הימים

בקהל ספרותיות חדשות ביותר. אבל אינני בקראוס
שפגול משה לגב, נכרך או תציע לי את ניתול
מלכו המחשבים, שהיה בהתמודדות, עם עובדים

למנוח פטרת חורחה השגחה לא חשב שיש
אשר יאמר בזה על המקומות עליהם יאמר

[illegible]

100

התעשייה והיורית רצחה למשט את ההסכם מיד. שליו התנגד. "לאט לאט", אמר. "אייאסטר לאבנים ציוד מתחבס למשט הרוב במאבחת. זה כמו לזכוכית זה רשום אסוריו חסר הכרזת". הוא חסר

הוא מסביר, כי כאשר הוא משרת את המטרה, הוא מסביר, כי בדרך כלל "כדי להשיג את המטרה אני מוכן לעשות כל דבר".

בצפונה התחום סובבים למסות 777 ו-800 שיש להם מרומכתם ואלה שמורמכותה לא קיבלו - הלוכו לחיל האוויר, השאר יכלולו למחסן, מצאתי שם מחסני חלקים אדירים, ללא סוף, שנשמשו כמלאי, אמנם לא בקרן צמודה, אלא במבנה עתיק ומתפורר, שהיה תחת שלט

אבל תולדישטיק, דא אומי, ויהי חוקה ממנו. כל העת תחלשנו שני בשתון, והלכו וביאו מגבילים תחשים למעטנו שני, תועמיתיה האמורית, וכל מגביל צריך ללמנו דא תומסד. יאמרשנו הא לומר, וכן שר

ד' מדרה יאז ל"מער בית שמש' שטאטן
ד' שט' ש' מ'לוק' אין תיבה שטאטלעך
ד' שט' ש' מ'לוק' אין תיבה שטאטלעך
ד' שט' ש' מ'לוק' אין תיבה שטאטלעך

39 סוככות

39. ਖਾਨਦਾਨੀ

מלך ה' יצחק

המדרגות שמובילות לשום מקום

מאת בילי מוסקונה לרמן
צילם: נאור דהב



ביטחון הוא אופרת לאלם: "סע לרחוב בוגריב 10. שם ראיתו את המדרגות". מטיבית: "המדרגות מתוחות באוויר שלא מובילות לשום מקום. הווידאו את הקירות של חבית, את תנו האדום, את התריסים, את הדלתות. אין שום זכר לזה שעשם חיו שם אנשים, שורה שם משפחות צחוקים, וזחחות המצבים הכל החמור. נשאר רק גום המורדות. חבורת החלוד עלתו מצוץ מחבטון. מדרגות ישנות, מתקלפות, עזובות."

חצמל מורג לאט, שלושה אנשים מרימים ראש, מחפשים - באמצע יום חם - גרם מדרגות שמסתכל לכיוון השמיים אבל לא מוביל לשום מקום. נורגים מייעים מכממים בעצבנות, ברחוב בוגריב 10 אין מדרגות. אולי שיפוצ, אולי הרסה, אולי אף פעם לא חיו שם מדרגות. גמירה יונתן מתעקשת, החטות של המדרגות ברות מאוד בזיכרון שלה, שלח ושל עוד חברים טובים שנשארו עם מדרגות מתוחות שלא מובילות לשום מקום. בוב ידלן שר ברדיו: "כמה דרכים על אדם לעבור כדי שיכונת בן אנוש."

גמירה יונתן סוגרת בארץ, מעגל של 61 שנים. מוסקאית, חיה 44 שנים עם נטן יונתן שמסוור את ההרבות הארץ ישראלית. טבע, נופים, נענועים לחומים. בהתחלה היו אמא, אבא, שני בנים - משפחה, ליאור, הבן הגדול, נורג במלחמת זום הכימורים לפני חמש עשרה שנים. זיו, הבן השני, התחתן לפני שנתיים, עוסק במוסיקה. סרור מאוד, נטן יונתן אמר שמי שאין לו חלומות אין לו מול לחמש, אביו חולק לחמש חלומות חדשים במקומות אחרים. על שלושת חלומות הבית של צמירה יונתן אמר: "אמר לו מה שאני מעם בטולי ברבעו 'הגברים של מדינת ישראל, אלוהי חלבו עט' חרם על למקום שרדיו אין. סמו וטול דחמים". גמירה יונתן מכוננת שפתיים, מתחבלת חגיגה וחושבת על הבית שנשאיר ממנו רק המדרגות.

גמירה יונתן, ממלוג

ום המעורר נחו יונתן. בהתחלה הם היו אנשכחה. אמא, אבא, שני בנים. נטן יונתן, הבעל הבא, הלך לחפש חלומות חדשים במקומות אחרים. צפירה נטן מתקשרת הבאה, היא אומרת, אולי תמצא בבית אבות.



"אסור היה לי להיות יפה. היום לא מאמינים לי שלא אמרו לי אך פעם בבית אח המעכב: הוך יפה, דמיית' אסור היה לי להיות מיוחדת. כל הזמן החכוצתי בפינה. שלא יבחינו בי. פרשו את המיוחדות שלי כאילו רציני להרגיז. ולא רציני להרגיז. בדקע 'שמעתי מהאיש שחי אחי את המעכב: למה את כל הזמן שונגה? משכבם שאכנים לחיטכולים. היום יש הרבה אנשים אטכני שעמחים שאני כבר לא יפה'."

צמירה יונתן: "אני לא כמו האשת שתכן שלח נורג ומאו היא עשבת בבית ומחכה שהוא ידמוק בולח"

היום אני ידעתי שהייתי צריכה להגיע על רבים שרץ לאיש שאמר: להבין כוס קפת לחברה. ואחר כך, אני לא אסוף לכם כמו אתו אב שכול שחלק בתור ואמר נוח. אני לא כמו האשת שהבן שלה נרג ומאו היא עשבת בבית ומחכה שהוא ידמוק בולח.

היום יש הרבה אנשים מסכים ששמעתי שאני כבר לא יפה. אמרים לי בתוך את כמה היית מאה יפה פעם.

מאן שאני קיומתי, הכלאם שלי עובר על החוכרות וביחוד אני זה ממעם למקום עם חיק מה יש ביחוד בתוך ותלס יש מבחן: בלי חזות, בגרימ-אני לא אוחבה את המלח 'אב' מלך משמשת. אני חיה לסוגית בקיבוץ שירי ובעל אבוב אריר זה חוכות. שם חקבר של ליאור, חלדאכס היא חקס מתחיים שלי. שם מקטם אבני מיפלט למקטם אור. אני חוכר קרנץ עם שתי רגליים בחץ.

היום אני ידעתי שהייתי צריכה להגיע על רבים שרץ לאיש שאמר: להבין כוס קפת לחברה. ואחר כך, אני לא אסוף לכם כמו אתו אב שכול שחלק בתור ואמר נוח. אני לא כמו האשת שהבן שלה נרג ומאו היא עשבת בבית ומחכה שהוא ידמוק בולח.

התעוררו! החל חודש השינה הטובה



מבצעי עונק
רק בחודש מאי 1988
חודש השינה הטובה
חודש נפלא למצעים, מוצרים ואביזרים
השיר את טעם המבצע ברשת רים ברשת
המונחנים ובחנותי הרדיוס והמונחנים המוכרות

העולם מתעורר על סילי בוסטרופי-דגמי 88

קחו מפי בריאותי
על תשלום נזיל ואל תשלום
למרוץ לשבר לבס ואחריהם
עשיתי כ-
499
למרוץ 190x140 ס"מ
למשלם במזומן

מבצע עם גב חזק
קחו מפי בריאותי
על תשלום נזיל ואל תשלום
למרוץ לשבר לבס ואחריהם
עשיתי כ-
200
למרוץ 190x140 ס"מ
למשלם במזומן

מבצע עם גב חזק
קחו מפי בריאותי
על תשלום נזיל ואל תשלום
למרוץ לשבר לבס ואחריהם
עשיתי כ-
300
למרוץ 190x140 ס"מ
למשלם במזומן

המבצעים נערכים ברשת חנויות רים, המזוהגאים, ובחנותי הרדיוס והמונחנים המוכרות

(המשך מעמוד 41)

16. התעקשתי לנוד באהל לבד. רציתי שכשהחבר שלי יבא לביקר לא יתקל בעין ביקורתית והתנתה זה אותו דבר שהייתי איתו 44 שנים. ודבריו אהל משני מימים.

ברקע - חוגים למשחק אצל פאני לובין וצבי פרדלנד. בבעים בהרים שמחים שיש בירוקן. יחסים טובים עם הערבים בסביבה. כ-47 הקמנו את האהל כשרד. מקום תום ומסלע. הרבה תפוחים. האהל הצעיר היה בתל-שבע בשנת 71 או 72, ידו שלג. קר וי. היה מוקדע לראות את התנאים בהם חיו לאור ובמים של. את הטרסדורים שסידרו אותם בטירה לזמן. השבחה למה הצבא מתייחס ככה לחיילים שלו.

• אחרי מלחמת 67' אף פעם לא הייתה לי תחושה נצחית שקשורה לכיבוש. התרמתי כל מה שקשור לחלוצות של הניצחון. לשמחה. לאלבומי ניצחון. לשירים כל שירי 67' היו טובים. לגבי ולגבי לאור. תחלום שלי היה הוא שהמליטים של 48 יחזרו לבתים שלהם. ועקרי עיקרית וברקע. הקריות הכוללים השברים של המדים שלהם מלחם אחי.

יד סאוויל הייתה מעל קיבוץ שרד. בומט חשבוני - כמה יפה היה לעשות שם בית הבראה, בתוך האוהד עם תוף של היתים והשקיות. ולא חזרה לזכר הברכה שהמקום שייך לאנשים שגרים כנה עשית מטרם משם. בצורת. שום מקום שלהם

"אם שאיבדה ילד שהוא בעור, אבשרה, חיה מתאריך לתאריך. היום הוא היה יכול להיות בן כך וכך, היום התגייס, היום קברו אותו. התאריכים הם התאריכים."

• חיינו ציבה לחכות. היה קונפליקט. רציתי גם שישק לי את הד וגם ללחץ יד של גבר מאוחר. מקום שות. דומם אני מקבלת שראשונה המלחמה היא זו שציבה לתקן את הקפה ולחכות. לא התנהגתי נכון. בהם סעודי. הכבדה באה מאוחר.

• המנהל לזכרה, בעניי חילדים, הוא תמיד יצור אמלל. אני תחלטה ששיקורי המוסיקה שאני מלמדת יקברו כל שיקעום. כל הפרעות. ב-66 גיליתי את המבטאים של הביטלס והבנתי אותם לשעורים של הדיכון ב לימודי ביצה. המנהל שמע, נכנס לכיתה ואמר: "את יודעת שיש גם מנהלמן ובאן". ואני אצורה עם יחיד בורקס. יד עם הביטלס. הבאתי לכתה מלים של שירי הביטלס, והביתו שרה "ראו את מוכה האצור הוקנה. את הבורדורים על המסל של שיש לא שם לב אליהם". אף פעם לא נתתי לתלמידים שלי לדיקט את "זנה מסלולת גופותי" של חיי גורי. במקום זה הבאתי סטטיסטיק ישרים של יקד. והמליים יצע למין יצאתי מן המלחמה, צמא למחממה. למי יודע מה... התלמידים הסתכלו לי בעיניים ואני לזמן ובהם עבר שיעור המוסיקה.

• אינדיבידואלים לא תולק עם קבוצותיהם. אני תולה את התחושות שקשורה בי עם המעשים שלי. לא רק במעשים אחרים לא ידעתי להבחין ולתקנים עם האופי של הוויס הקבוצתי. תוא המשפחתי שם בקיבוץ. תוא של בעל-בית. אני חזרת את התמונה כל אנשי הקיבוץ יושבים יחד בחדר האוכל, מורחבים ריבה על חלום. לזמן ומקשיבים לדידי. רדיי אתה. כמו משפחה. יחיד שהוקמם החשמלי יהיה את הכל. גם הילדים היו אשורים להיות ברשות משותפת.

לאור כל הדרך ניסיתי לשנות. כשאני רואה שחיל של תוף וכאן לך כאמא ואת מבינה את מלשח לתוך תחום שלא שייך לך. את לאור לקשט סגור לזרוע מים אחי שגורל, ואשה אחרי - שלא



המשוררת נתן זומר. צמיחה אומרת "רציתי גם שישק לי את חיי וגם ללחץ יד של גבר מאוחר מקום שות"

ילדה אותו, שאולי היה לה פחות איכות מסוג - השכיבה אותו לישון. כל הזמן ניסיתי לשנות. השינויים שלי נעו בדרך שהקיימה את זמנה והיפגש היה בוטרי. הם לא היו בשלים, ואני לא הייתי בשלה. מופגש לא בדיא. כנראה שצריך תבונה כדי להמחין להבטלה של הרבים לא להקיים את המאחז. את זה אני יודעת היטב.

• לכל מקום שהתחברתי והתנתקתי ממנו יש צבע שלו. מעל לכולם יש הצבע האדמי של הגלגל. התחלתי על העין בשירי, רוקא אשה נודדת, אמרה כשרד לא ישרד מרד לילך. ואני התקשתי לשלול. הסתנים של ירושלים אפורים. כיצרת זאת תחנה כחולה בדיוקנס של הארזים של תרבורגים. נחלל היתה ידוקה ומתחזקתה היתה מתחזקת. הצבע של המספחה הוא כחול כזה. צבע שמוכנס בקיטון. צבע חסר רגשות אישיים. שמבטל אינדיבידואליים. אני תמיד שברתי עם מסגרים.

• אם שאיבדה ילד שהוא בשר מבשרה, חיה מתאריך לתאריך. היום הוא היה יכול להיות בן כך וכך, היום התגייס, היום קברו אותו. התאריכים הם התאריכים. אמא וזכר תאריך גינס של בנה. 6 בינואר הוא יום ממיים אצלה לגבי אדם אחד במשפחה. אב או את, והם תח לא אומר כלום. אז נוצר הסדר. אפשר גם להניע למספחה שרה בינואר חיה מזמן טוב ולומר ולשבת. אבל הרוק כבר נבקע. ואם הייה עוד תורק או מאוחר שרק אתר מבני. ומשפחה זוכר - תורק יתחב אבות ובים יכולים להיות שותפים לתאריכים. יכולים גם לא להיות כשהם לא שותפים. זה מעורר כעם.

• פעם, אני המוסיקה - כמו אני והמלים - היינו אחר. המלחמה ניתקה אותנו לכמה שנים. אחרי המלחמה צלילים הציטו אחי לעזר, לא להתרשמות. גם זה עבר. היום מוסיקה רומנטית מרוקקת אחי. גורש מלים רחוקה אחי. היום אני בער מינימליזם. אין זמן לגבול ממישה אחר. אין גם מלכנות. כל תורבים המלים. אז נשברה צללתי? או מה הכל. תחלל. אני מודה רק דרך אובייקטיביות וצמצום אמצעים. אחרתהם של פטר אלטנברג. מאוד אהבת את הינה. נתן זר. מציאותות במוסיקה.

• כמקום שווה לי יותר קל לזרוע צורה. לקבל עיניים וזמנה ואחרות נמלל. אבל אין לי, ואז הייתי - בלי פתח ומה - הם אנני כמול המסל. כדי לקבל כוח אני יכולה לקמור מול תחלטה של לאור. והשאין קרית לחזר אליהם. אפשר ללכת למרחבים. ובמרחב אני רואה את זרוע.

המיר הייתה בדידות. הבדידות הייתה קשורה לעצמאות שהתבטלה. ולכתיב לעצמך לזרוע. למרות אי התקשמות. ומי שחללה לזרוע אדעת. מתוך בחירה

הלכתי לבד. סעין המגנה. כמו שהסתפרתי "אלי-גרסון" בגיל 16. כמו שהסתובבתי עם שורשים כשכולם לבשו בלזומים. כמו שהובלתי כנענו. גם לקונצרט הלכתי לבד. לקונצרט, כמו לחיבת גוף, באים וזוגות-זוגות. תמיד היו השאלות: נתן לא באה נתן איננו והלילה הלכתי היתה מתוך בחירה. הוא שיתף פעולה עם הבחירה.

• תמיד, לאורך כל הדרך, הייתי קיצונית בשיטות. ביקורתית מאוד. בדיקתי דברים לפי רע מאוד וטוב מאוד. היום, אחרי שנים, אני יודעת שצריך לעשות פסק זמן. לתת הרגשות למשכבה שנייה. ומבט שני, מפונטניא מול איפוק. מהמקום שלי היום לא אניב על כל מקרה.

• אמר לי אב שכול: אני פוחר לאהוב את הנכים שלי אחרי שאבתי את הבן. הוא טבא קר. פוחר לאהוב. להתקשר, פוחר לאהב טוב. זה נשמע אנוגסטי. זה מאוד אנוגסטי. אני יודעת.

אם אודה זקוקה לחברה, אחשוב על הרים כמניי. שכולים. ביום העצמאות אומין את חוג מתיפה שאיבדו את בנם. רק איתם אפשר לצחוק ולא להרגיש אשמים או בוגדים.

• התרמתי מהכח של רוח דיון - גם כן אשה נטושה - להורים האמריקאים שלה לאפיק שעושה טוב לאנשים אחרים. הסכל יכול למוטט - או לחשל. אני עריין באמצע. מנסה לעשות הכל כדי להורים את האמריקה לאפיק לא דרגני. זה מעיד על כוח. זה לא קל. לפעמים ישנו הצורך להיעלם יום שלם מחחת למסיבת למוט לכדורידועה. למסקה. הכל אפשרי. אני כל הזמן מודעת למרחק שייים בין חומר תיסקוד לאמאטיה, ומפחדת ממנה. הבחירה מעידה על כוח. הכוח שלי מגייס מאותם רגעים בהם עמדתי על סף התחום ועצמתי בערי. הרי הבר הכי הניוני הוא להורק.

אני גם לא נוכח בשמתי. והבכי הוא הרי פיתרון מצויין. אחרי 73' אני אחר לא ראה אחי בוכה. זה לא קשור להחלטה, אלא להרגשה. זה בלס בשטח. אנשים רגישים אמרה יכול להיות קל. היו מוכנים לעשות הכל כדי להבכות אחי.

"שאלתי חברה: האם אני מקרינה משהו שגורם לאנשים להתרחק? כינתו שהי חממה - הצפונה. הייתי רוצה לדעת כמה משייח"

• אנטון, הערים השכולים, או שמדברים יותר מדי או שלא מדברים בכלל. תיראפיה במוסיקה להורים שכולים היא המריקס הבא שלי. ער כמה שידע לי לא נעשה ער עכשיו שום דבר בכיוון הזה. ואני לא בטוח שבמצעים הראשונים שלי אמצא און קשבת פיתוחי בחור. על השולות, שידים של משוררים. מסכיב ישוב במעגל 15 אנשים: בורדים, שכולים וחוגלים. אשה אחת, שהתחלה לקרוא בקל רם שיר של לאה גולדברג - "אל השקט הזה יתפרץ קול העולמות האבורים" - גמרה עם רמקס. הוציאה מתוכה מלים.

• שאלתי חברה טובה והיא אני מקרינה משהו שגורם לאנשים להתרחק. פיתוח שתי חמות - הצפונה. הייתי רוצה לדעת כמה משייח לגבי אנשים ששה ושם מתחמקים ממני. והיא זה קשור במראה פני, במלים, בדעת המליטיות שלי. שאף פעם לא השאיר אותה, בקר. שאני מקרינה. יש אנשים שלא הייתי רוצה להרחיק ממני. הייתי רוצה לדעת כמה משייח.

• רק היום יש השלמה פנין איתה סכל. עכשיו אני נשלה להינתק, ואין שום סיבה - חוץ מהכלבה שאפתי נדחב והיא גרה אצלי בבית - שאשאיר כאן. ולא איכפת לי לסיק. אותה אחי, ולמנוע. ואני היום יכולה לראות מעבר לצוק. על שפת זרם. גם אפסיות אחת. אולי עוד. סירה באופק. אבל הרעיון עוד לא הבשיל. ואולי את התקשורת הבאה אני אמצא בכתיב הבקשיות. ומי שחללה לזרוע אדעת. מתוך בחירה

מלך הים

קִינַת אֲבִיָּה

(המשך מעמוד 39)

התעשייה האווירית נפגעה יותר, שר הבטחון ראה, עיר וייצמן, החליט לנתק את בית-שמש מהתעשייה האווירית.

אביה שליף קיבל עיתונות טובה. "המנוחה", בישרה כתבה אחת על פני שני עמודים. והעלו אז הצעות ראשונות לפתח מטוס בשם "אריה". אחרי-כן החלו לדבר על "הלביא". שליף מכיר את ההגדרה של עיר וייצמן: "לא אריה גדול ויקר, אלא לביא קטן וממוזר". ועלתה השאלה: מי ייצר את המנוע? ושוב החלו המלחמות עם התעשייה האווירית. "הם רדשו הכל", מספר שליף ומצית סיגריה. "הם טענו שאין לנו יכולת. והיינו אז מפעל גדול, מאורגן, מבטיח קיבלנו את פרס המפעל היפה. מפעל יפה, מפעל יפה", הוא שר ואומר, על פני עננה.

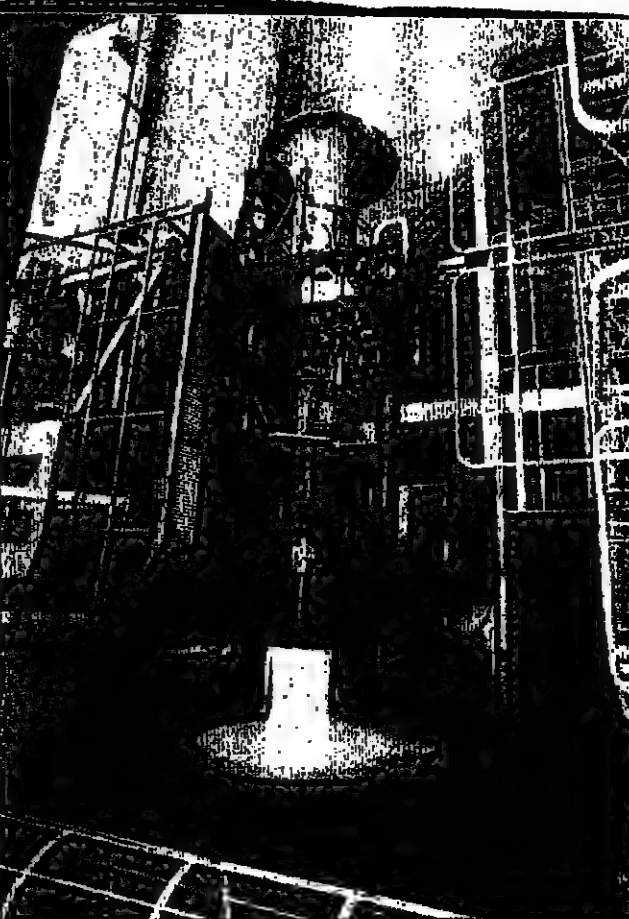
אביה שליף ניצח שוב. הממשלה החליטה שביית-שמש יבנו את מנוע ה"לביא". אבל השמחה לא ארכה. "לצער הרע, שוב חל שבר", אומר שליף. "וייצמן עוד ובה בנין. הוא לא הוסיף, דווקא תמר. אבל לא היתה לו מעורבות".

הוא שוב מפנה אצבע מאשימה כלפי התעשייה שירלובסקי. מה שהולך כמשרכת יחסים איתו, כמעט חברית, הנפך עד מהרה ליחסים של איבה גלויה. יוסף שירלובסקי טוען בראיון עיתונאי ששליף חשב רק על עצמו ולא על טובת המפעל. שליף טוען נגד שירלובסקי אותה טענה בדיוק.

"מפעל טורבומכא של שירלובסקי חשב להיבנות מכך שאנחנו נבחרנו להיות הקבלן הראשי של ה"לביא", הוא אומר. "הצדדים רעיים לטכנולוגיות אמריקניות. בעזרת שירלובסקי החלה טורבומכא לבודש בקריה. שירלובסקי נמתיק. טורבומכא המדינה את נשיא 'פראט אנד ויטני', המפעל האמריקני לייצור מנועים, לבקש אולם בצרפת. נתנו לו להבין שמנוע בית-שמש הם למעשה חלק מטורבומכא. ממשלה ישראל החלה לראות. שירלובסקי חגג אז את יום הולדתו ה-85. מה יהיה כשהוא ילך? אחת אינה יחידה, ולא נבנית על אדמת ישראל. היתכן שמפעל בטחוני יהיה בשליטת גרם וזו לכן פנתה הממשלה לשירלובסקי וביקשה שימכור את חלקו".

אביה שליף מספר שהיה משאומת מייבט. שירלובסקי זכור כמי שמירר בכבי מול מצלמות השליוויה. "למערב" אמר את המשפט המפורסם: "הבנתי עשה את שלו, הבנתי יכול ללכת". מי שהכיר אותו לא כליכר הורגש מהבכי. שירלובסקי ידוע כמי שמבין רמעות בקלות יתרה. שליף מספר כי בפגישה אצל מנחם בגין העז יוסף שירלובסקי פנים נגד ראש הממשלה. עד כי בגין אמר לו כי אם ימשיך כמות, הוא יתבקש "לשקת את כובעו ולכת". שירלובסקי הסכים להעביר את חלקו במפעל לקין מיוחדת שנועדה לתמוך בהקלות אריאל שרון, מבאי ביתו, היה אז שר החקלאות, רומן שליף בחיך מסיים. אחרי-כן חזר התעשיין הצרפתי. "לצער, ובני משפחתו מנעו ממני ליישם את ההסכם. לאחד תלאת נוספות, לחצים ומריבות, ניאותה הממשלה לרכוש ממנו את חלקו במפעל בכסום נאה של עשרה מיליון דולר.

שליף טוען ששירלובסקי עשה עסק מצויין. עור הוא טוען כי שירלובסקי מלכתחילה לא חשקיע בבית-שמש מתוך אהבה ישראל. לדעתו, זו פשוט השיטה של טורבומכא - להשקיע במדינות רבות בכל האפשר כדי להשתלט על גוה נבדר משוק הנשק העולמי. שליף מספר אף זעם שירלובסקי כאשר מסוק "הכל" נבחר בטוסקט לשימוש חיל הים, ולא מבין צדדתי. "לדברי שליף, אמה לו אז התעשיין הישראלי-צרפתי? אהם עוד תיעבו ללחץ אצלי". במנועו "בית-שמש" והולך לעבר על מנוע חלביא. אביה שליף נעשה אחד המבכילים החשובים במדינה ואז שוב התחלכות טוליטולין בגין "עוד את ראשונה



ישרון שהיה אז שר הבטחון הבטיח לנו הרים וגבעות, נסים ונכלאות, כאילו לא היתה הקבאה מעולם. אבל כשעזב - כלום לא קרה".

המנוע הראשון של ה"לביא" בבת הוצאה במחלקת תכנון ב"מנע" בית שמש.

הממשלה ושרון נעשה שר הבטחון, לנבי אביה שליף - באותו יום החלה הצלילה. "שרון רצה להודיר את כל הראשים הקיימים ולשים את אנשיו במקומם", הוא אומר ומצית סיגריה. הוא כבר לא זועק, אך כשהוא מדבר על שרון עולה על פניו חיוך ציני. "בתקופת שרון קרה למנועי בית-שמש משהו שלא נודע שם בעבר - ההשקעות נסקו לחלוטין. כל ההתפתחות נעצרה. המפעל נאלץ ללוות כספים".

לדעת שליף, באותו רגע החל המפעל לשקוע. החובות תפחו. הבנקים נתנו הלוואות בקלות יחסית, רבות מתן ללא ערבויות. הם אפילו הציעו למפעל לצאת לבורסה. הכל נראה כליכר כמות. הם היו נבזר על הדרייט של המדינה - ה"לביא. הוסיף ערבות טובה מזה.

יום אחד הצליח שליף להביא את שרון למפעל, לחנוך תאי ניסוי. אריאל שרון חגג אז את המרט. "הוא הבטיח לנו הרים וגבעות, נסים ונכלאות, כאילו לא היתה הקבאה מעולם. אבל כשעזב - כלום לא קרה. שר הבטחון ועוזריו האינטליגנטים החלו לחבל במפעל".

אביה שליף ייחד לעצמו מקום בקצבחה השניה, ופתאום מצא עצמו בדר מאור. "אלה נעלמים", הוא אומר, "היכן אותם אנשים שכל מטרתם היתה לעבוד ולפתח ועל ידי כך לרומם את מדינת ישראל? הם מערלים, או משתוקקים בלחץ הנסיבות".

ובכל זאת הוא לא מיראש. "אם לא הייתי אופטימיסט וחולם לא הייתי יכול לעשות מה שעשיתי", הוא אומר. "אינך יכול להיות פסימיסט ולעבוד בעליה, כי, אי לשלח מערכות נשק מתקדמות".

הוא שולף גייר ועפרון ומשרטט את הצעתו הפרטית למתרוך בעיית מפעלי בית שמש. לדבריו, אם הממשלה היתה תושבת באופן לוגי וקר, היתה עליה לפנות לבית המשפט ולבקש למפעל כנס בכנסים אבל אז הבנקים היו ממסרים הדבה כקף. "לממשלה היו אין כוח ללכת לבונס בכנסים, והיא לא רוצה לבונס ולבקש עוד השטר. אז היא הציעה לתת את בית שמש במבנה לציוני הגדול טטיי הוטייבר. כך גם הוא וגם הבנקים היו מקבלים מתנות".

עכשיו יותר מאי-פעם בעבר יש לו זמן לחשוב, וגם מתרועת יש לה אביה שליף מציע לחלק את מכסם ותועבות של המפעל בין 500 העובדים. שריכים מהם כלאו הכי יישכבו בבית ומקבלים משכורת. כל עובד יקבל בין 200 ל-400 אלק שקל. זמן להם זה - הם לא יחיו מרדכי-ים, הוא צוחק. "לך תבדוק כמה מהם באמת גרים בבית-שמש". אולי 120 הם תושבי בית שמש, ואת אלה מלימים חיום כרגל.

עומס לבב

...וזה רק קצה הקרחון.

דרום אפריקה



לראות את עינו הנוצצת של איש שבט אקזוטי בשעת ביצוע טקס עתיק וזמן שמקורו לפני אלפי שנים... אחי חויה שקטה למצוא דומה לה במקום. אחי בעולם. ... וזה רק קצה הקרחון. דרום אפריקה, כפרים ציוריים ובהם אנשים רב-גוניים, כל אחד עם התרבות, המסלול והשפה האומנית לו. ערים מודרניות, סגנונות ארכיטקטורה מתקופות המוניטונים הלבנים והראשונים, מרכזי קניות אומנותיים, נתיבי היין המפורסם... דרום אפריקה, ארץ האמפוזיות הגבולות מוגבלות, מציעה לך 1001 דרכים שונות למנוש במגוון עשיר זה של אנשים, ערים, כפרים. שער הראנד והמוך, חומך את טיולך להנחה אטרקטיבית גם מבחינה כלכלית. בוא ואלה את דרום אפריקה, גם אתה. עכשיו בדאי כך יוהר מתמיד.

בית הדרום אפריקה
03-257950, 257567
03-257950, 257567

דרום אפריקה-דעוין לא יקר.

מלך ישראל

בתמונה המרכזית
(צילום שמואל
רחמיני): נטע טובול
בעת חסרת
"צמות", מלמדת את
דמות הציבור
המבוטסת על
דמותה של הרצל
לוקי (משמאל,
בצילום מהכלא).

הרצל מאחורי הסדרגים

"צמות", סרט 'ישראלי' חדש. הנושא:
מאבקם הציוני של יהודי עירק. הבמאי:
יצחק חלוצי שטלה משם בגיל שבע.
השחקנים הראשיים: נטע טובול. הבח של
יהושע. העלילה: קטע מסיפור חייה של
דגינה לוקי שגולדה בארבייל, הצטרפה
למחתרת "החלוץ" בהיותה בת 14,
שינתה שמה ל"הרצליה" והתגלתה
כאשה אחיזה, אידאליסטית חסרת
כשרון, גם בשנתיים של כלא אכזרי.
היום היא גדה על הכרמל, ממשיכה
להרגיש תמוטטים ישראליים בשמיים.

מאת חלמה אדמון

ל השלוח ונחש סטים עמוסי אור, קצה עירקית מבושלת, תמרים
ממלאים באגוזים, פיתות עירקות, חמוצים ושיפודי קבאב עם
מטריזות. נטע טובול, בת 18, בתפקיד מוקד, ילדה יהודי-כורית
בת 14, ישבה והביטה בתקופת מאחזיה גמרס היגל העירקי
ותמונת העירק אשר והמנהיג עבר אל אילנה אחייכין, כשיתחילו
לצלם. היא הצטרף לחול.
"אז להחיל לאכול מהקטנה ולעבור לאורח", היא תשאל את יצחק חלוצי,
במאי "באכילה של", הוא יסביר, "את ממלאה לא רק חלל של רעב, אלא גם
של תרבות. זאת צריכה להיות טריטה וחייתית".
מצינה 19, שלש 300, ומקט הארט "צמות", סייק ראשון:
איציק וייס בתפקיד ובלש הנמקד אנטר. לרני שגב בתפקיד העירק יונם
"וראה, וראה איך היא אוכלת".
"שחאכל, שחאכל", עונה שגב בשלוחה שטנית, "אני מכיר את ההרדיות
האלה".
אחר כך הוא קם לאיטו מאצל שולחן ובחביבה שליד חולון, וניגש אל סניף
(תמשיך בעמוד הבא)

החלתי לאהוב את סוער

(תמונה מעמוד קודם)
בחדר הבגדים הנמוך, הנערה מרימה אליו עיניים. הפה שלה מלא אור, ובירה חמרה נגמרת.
"נ' ילדה, הוא אומר כמעט בלחש, "אחרי שכבר שכנעו, תחזיקי לומר" "לומר" שואלת סוער, ממשיכה ללעוס.
יוגם נטל שיפור מן השולחן, ומשחק בו. "את צריכה לספר לנו הרכה רכרים. אחי זה, אם יחזיק לך, תוכלי לומר".
הוא מגיע את חדר השיפור אל הצוואר הלבן והענג של הנערה. עיניה ניבחות.



נעם סובול (מימין) והדגלית לוקי בעת התחרות (צילום: רב סגור).

"העניין הזה לא היה מוכר לי כל כך, כל המאבק של יחירי עירי, תגידו אחר כך נסע סובול, כוכבת "צמות", דומה על לוחמת מחתרת שיבשה בכלא העירי. עם קום המדינה, סרטו של יצחק הלוי, בהפקת המלוויה הלימודית, יוקרן כנראה בסוכנות בינתיים למרות סובול, עדינה וקורט וחס יחירי רגוע קטע מחולות עמם. בשביל היתה התמחות קרובה על הבשר, כולל הבחילה שתקפה אותה אחרי שעתים של אכילה מטרופית מול המצלמות.
במציאות של '48, הסצינה הזאת לא התרחשה כלל. הדגלית לוקי, שנישאה בבית רגילה, לא נמנה לחקירה ממחל סביב שולחן אוכל בבגדי. היא הניעה לכאורה הברירה חצי שנה לאחר שנאסרה, בחינתה בת '16, בעיר הולדתה, ארבל, צפו עיר. כנסת שנו כמח מרסיס ונוספת אחריה. תמריס דורש צמצום, חירות, קיוון האמירה, שטף הגשמה. העיקר שהמסר יישמר והמסר היה ציונות.

יון הרוקידרמה לדרמה השלמה, שאינה מחייבת למציאות אלא בעקרונות, בהר חלוצי בדרמה. עם זאת הוא נשאר נאמן וקשוב לסיפור חיה של הדגלית לוקי שגורלה בארבל, הצטרפה למחתרת תנועת "החלוצי" בהיותה בת 14 והתגלתה כאשה אמיצה, איראליסטית מרת פשוטה, גם בשנתיים של כלא אכזרי. היום היא גרה להכרמל בחיפה. אשת עדינה וחוקת, פעילה כמנהיג חיה של מלגת העבודה, להם ארכיטקט השנה במשך כלכער בשיתוף מול מרתה הגמל היא מארחת עיתונאים ותמריסאים שמוצאים באמת שלה חומר טוב לסיפור.

הסיפור של לוקי נוער לייצג, למרש תקופה מורכב באנשים שער בה לא טבול במיתוס מוצף אור. יהדות המורה, כך חשים הרבה, לא זכתה לתרגום יחיד.

נשע סובול: התחלתי לאהוב את סוער

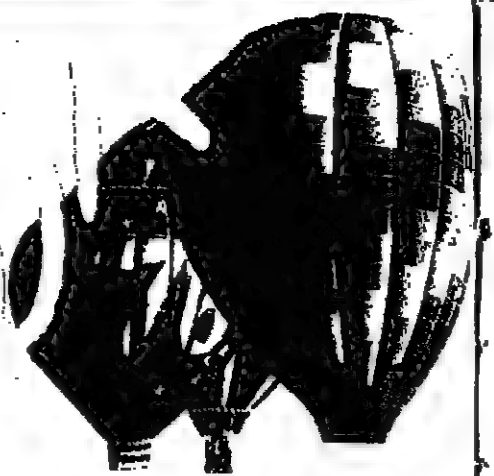
ערואל גמליאל, איש השלנווייה הלימודית המופק הסרט, בעוז שהיה תחילת תולדות הסרט. הוא משרד לחסות על יכולת הריכוז של נשע סובול מול מצלמה, כשמשבט והתוצאות המקרה, הוא תממש ציפיות. יש לה תחום מיניאטוריים עדינים, היא נטולת מוזה, היא אמביציונית בשקט. המיפוש איתן מלא חיון שמו, "נכשני אוי בודקה את חנוני בנעם, לא במחנה, בלי התחייבות עצמית". היא מדברת על המשחק בקריירה. היא מתכוונת לקריירה של שחקנית תיאטרון.
דווקא התמקיד החשוף הראשון שלה היה בקולנוע. יש בה משהו צייתי של תלמידה צנועה. קשב פתוח. היא מוכנה בעובדה שהיא למד תחילת הדרך. למרות שגורלה בבית שממקט המיד קרוב לבטח. אבא ירושע סובול, מחוזה, אבא עזרה סובול, מעבדה תלבושות בתאטרון. היא מרגישה שיש לה דרך ארוכה לעשות, ובלי מרוקעקעק.
יצחק חלוצי חגיג אלוה כמעט אחרי יאשו. הוא כוון מאח לעזרת בארי. בתחילת בן ילדות בנות הערד הבורדיל. אחריהן חצץ לכל ביקות מבנית בבתי"חם" למשחק. הוא עשן מבין בן

הם אמרו שהם לא מעוניינים להחזיק נערה בכלא. עלי רק לגלות את שמות החברים שלי, וישחררו אותי. לא יבדחו."

בתוצאה המופת יש עימות מעניין בין השקפות חיה של לוקי לעמדות המרת. הציונות של הדגלית כל סבל אחר. בעת האחרונה יש התערבות פנימית על יוצרים בני המורה, בעיקר סורסי, שגורלים את ובר עברם. לא רק מולקור היה עם בשוקים הסטנוניים, לא רק מעבדות קשות יום אחרי העליה היו גם גיבורים לוקי, לשעבר צמת היתה את מן.
כשנסע סובול, בת דמותה של לוקי, נכנסה בבוקר יום הצילומים האחרון לסדרון העומק של בית הכלא חישן, "הכל הגבורה", ירושלים, צעירה דהרד אל קירות מבוסים המוגות של גיבורים כמעט מיתולוגיים. רב גורר, אליעזר קשאני, מורכי אלקה, אלי כהן, אבשלום חייב, שמואל עזר, משה גיל מארועק, שלמה כריוק, יוסף לישנסקי. אחרי הרב היו עכו, סוריה, מצרים. לא באירוטה. יש משהו סימטרי, כמעט כמו אבני לגע מועשבות לצד שלמות, בעייתית הסרט הזה באחר הצילום הזה עם הגלים על הקירות העבים, קרבת חדר הערוס, דקת גיורתה של סובול, תלמידת חינוך מתל"אביב שרועה להיות שחקנית ודגלית, שובויה לשמש מורל לסיפור המצולם, גדלה בנאות עירק. להורים היתה חנות בורים בארבל, מוכיב היו שכנים ערביים נעימים. מלבד ההשבעה השמחית "לשנה הבאה בירושלים", לא היה חוסר מנוחה בשינה. כסרט נורד אביה של סוער שיגורו את צמותיה בירושלים. המהרה מקרינה אותה באקט של דפי. מאן שם המרט, "צמות". גם סצינה כזאת לא התרחשה במציאות. יצחק חלוצי בא אל לוקי, שמע את סיפורת הלך הביתה, כחב מרסיס, והגיש אותו לגיבורה לקריאה לוקי החתימה מן הססיטא מעובדות חיה, אך לא העליה לחץ. היא השלימה עם צרכי האמנות.

והה לוקי אומרת בסלון שלה בחיפה "ערבי המתון ביותר, כשהוא מביט על שלום זה שלום על הנאי. אבא עדיה שהם שלה נורד חישן משכנים אומרת זה למעט שלמות, אם אנונו ביה חישן הערביים ירדו את זה, לא יורו אותו מפנה. כי בדגע שתקום מרינה שלמות, אם תתקם, השאיפה האמיתית של אנשים מוציח לחלון. בין השאר, הוא נאבק עקשני על מקט וריאל ברישמת העבודה לכנסת הבאה. יש הרואים בכך והתפתחות מבטית של לוחמת מחתרת.
בג שבות '41 פרץ ערבים ביחד בנדר. התרחשויות שלא במצב ממלים מאו הגיע המופת והדגלית לבגד. הלאומנות הקצונה בשני הכיוונים אצל ערבים ויהודים. מן הארץ הגיעו שליחים כדי להקים קנינים של תנועת "החלוצי". הדגלית וחברתה צביה קלו נחיש שינה, ביקשו להצטרף. האיש מארץ ישראל הביס בן שולח אותן להביא עוד בנות. היתה חריגה בתוכניתה שלה מבראשית. היא לא היתה עוד בת צייתנית לתורים ממורמים. בתקופה שבנות לא למתנה במון שאיש לא סוה תוכנית לגיוס נשים, שלא לרבר על ילדות. היא נסעה לבדה עם בורה לקורס בן שבועיים בעיר מוצל, כדי ללמוד עברית וצינונות. התורים כלעו את סבירת הכללים וחמם בתלהבות שלה. בהמשך היה עליהם להתגמט במעקפת קשות מאלה.

גריסה שובנית נוסח חלוצי, סצינה ט במרתף המחתרת, מתחת לבית סוער, בארבל, נערך טקס השבעה לבתי מחתרת צעיר. במרכז החדר שולחן עשוי רגל ישראל. על השולחן ספר תנ"ך אחרת על חקר סימבה "כל ישראל ערבים זה לזה". על קיר אחת תמונת הרצל התקדור. מבית המרתף עימות שקט ושיטתי. בעיצומו של הטקס כבה האור. "ניסים נהרש של סוער: מה מה סרינה (צעירה בורדית בת עשרים, מדיכיה לערית במחתרת) קר...



אם תשמע לזאת בחייל בין ה-5 ל-10 ביולי, כדאי שתדע את החובות למות אחר כי... והטלס ידחה בגב. מול העד בגב חנינה שכמה עד לא היתה בארץ - "אל תגב". במשך שבוע קרוב ב-11 מקדחת בגב עשרות אירועים מנוגים חסותיים לצעירים, למבוגרים ולילדים, מקדור לכולם.
קשה לתפוס לבגב ותפסאל אבל הטב נמצא בכך כשעת מדיא. בגב תפסא חסותיים (קמפינס) עקיים שבהם תוכל לשון, לאכול ובעיקר לשמוח ולכלות.
אז בגלל השבת הביר, תגיד לכולם שיחמסו אותך בגב... תגיעות אל חבב.

לך לך לבד - חזון אור קול
חזון אור קול ומשפח את סיפורו החיבורי של חבב - עבר ועתיד. כוכב: קרן לנחן. במאי: ציפי טרא. ארבעה אודות חסות חבב.

מסטיבל ארצי לנוער
9 שנים יסטרופי של מסטיבל ונוער תורנית לנוער, מופע רחב, לחקות בחיל כמח ומחמדות נש, מסטיבל שישולח, מדוען סרטי ילדים, ביהגו אמנות, מבני קוסמים צעירים, משהל אורח בראי, סרטי שרמם בינלאומי ועד ועד. בגר - שבת 12.7.88.

מסעדות וסמנים
לכידוד ולסיפור המעלות התרבותיות והאמנותיות בישראל.

מסטיבל קולות מן העולם הערבי
מוסיקה, הרבה מוסיקה: 5 נשים ולסול של מקצבים: אמר אלקטרוס, רטא, קרייזים ורו בחשופות: ויגו מארלי, מאנו דיבאנס, אלאא בלוגי, טורה קונדה ועד יומיים ולסולות במרתף חרשא וחחס.

מערק אנגול ויד אפוקס
2-10.7.88

צורה במדבר
לאאונה בישראל: תחרות בינלאומית מרחיבה לסיסנת בדרם מרסיס מארשיס בשותפות 40 בדרם 14-16 מדינת.

חגאות הנור העברי בעדר
רשת חנוני המסורת בער - 40 שעות של חג עברי. בחשופות צגות חרוק וחישאל, ובהרד ומר, לחקות מחול מופעי ענק מופעי רחב - עד השעת הקטנות של חליל.
ערד 7-8.7.88.

חזון צהיל לידעת הארץ
כך עקרינו. מופע לחקות צבאות, מופע תיאטרון אמנות למם, מרס ששועים ובמת אמנים.
דמנה 10.7.88.

צידאון
הצגה אמנותי מחסוך על מקורות חשופות של חאמטת בישראל משותפים: ציירים, מסלים, לחקות מחול הרביז, מן, מקולות וסחוקים ובחשופות פטילת של חקול.

נעדרות מסלול יויל
במסגרת תחנית אל חבב מחסוכים שפרות רבות של מסלול סיוול הרבג לטוטיב לכת ולכל החשופות. חסותיים ישרם ברכב הרבג, ביישים ועל נמלים כמסיי היצאה לטוילים ישמשו ייא החסותיים שיוכסור לעצות.

אירועים נוספים ביאל חבב
חיון אור קול במרתף, מופע ויגו ציפוס מירשלים אל חבב "ית מנחם" במפעל חבב, שירור חקמח חסות מכל בגב, ערת 40 שעות לקו חסות לבב בלוי, ערת תחתישמת חסותיים, במת אמנים באופקים ועד.



אל הנגב
5-10 יולי 1988
במסגרת הפרייקט עצמאות ומעורבות בחסות קרן קרית



נמאס מהשוקולד

נמאס 'יהודי' חנוך



האשה והגבר

ומתמיד חוש מעשי מתחם זה. הן אף מעט לא היו בענין של לאכול יותר מדי שוקולד, כמו שאומרי לאגרפלד, הן מעדיפות קודם כל את בגדי הלחם והחמאה, לא רצות להחליף את כל הארון בתחילת כל עונה בזכות על בגדים בסיסיים, בלייזר, הצאצא, מכנסיים בצבעים נצחיים - לבן, שחור, כחול וכחול כהה, ומוסיפות להם קצת מידושים בשביל המיקסיות.

הקנין הישראלי תחם והאריך כמו נועד לקרנוואל האופנה, לצבעים עליונים, לפרחים, לרגליים חשופות וחצאיות קצרות אם הן שופה וחטובות, וכבר רואים את כל הביל גם אצלנו. אבל לפני שנבנסים לקרנוואל הקיצי הזה, אפשר להתחיל בלחם וחמאה של האופנה, בבגדים בסיסיים, שאף פעם לא נמאסים, בגדים שאפשר לסגור אליהם, גם כשמתייגעים מאד.

בקטע זה של האופנה, קשיניי אינם בולטים לעיין, החדוש הוא רק במפרטים קטנים.

במחזורים מתחמים טבעיים, בוף או עץ.

אריגים טבעיים, כותנה ופשתה, עם מרקם מובלט, כמו תלת'ימי, עם כיווצים, משבצות או פסים בולטים על פני האריג.

מקפדנות, בין בלייזר ארוך עם כתמים מרוסזות וצחצוח עם רשים בינוניים, למקטורן קצרצר, עם או בלי צווארון. המקטורנים הלכים עם הצאצא צרות, מכנסיים עתירי-קמלים או מכנסי-בד.

צבעים - חול ושגבת ומיץ, וגזונים בהירים של חום, שמצדדים ביהוד, שחור ולבן, או שילוב של כחול ובייג' עם חום.

בגדים בסיסיים הרבה יותר קשה למצוא מאשר חידושי-אופנה, ובדרך כלל הם גם יותר יקרים, כי הם עשויים מאריגים טבעיים - כותנה ופשתה, כרי שידורו איכותיים הם תובעים גידור ותפירה קפדנית שרק מקשים מתחמים. הם גם אצלנו יש התקדמות בכיוון זה, ולמעשה האנשים שעושים אותם הצטרפו יצרנים חדשים ויש גם תגבורת של בגדים מירכאים. להשקיע כסף בבסיסיים תכוננים, זו השקעה משתלמת. לזמן ארוך.

שאוכלים הרבה עוגיות ושוקולד, זה נמאס, ומתחשק לאכול לחם עם חמאה, אמר בתחילת החודש, קרל לאגרפלד, לר. מעצב האופנה האריסטא, של בית שאנל, ואחר האנשים שקובעים אופנה כל זה, כשנשאל מה לדעתו הביא את השטל העכשווי במכירות בגדים בצרפת. לאנשים נמאס ממה שאנחנו מנסים להלביש עליהם בשנותיים האחרונות, אמר. נמאס מחצאיות הבליז, מהערבוב החדש של כל מיני דפוסים, מהמכילות הלא סימטריות, יש עכשיו בבגדים כל כך הרבה יצירותיהם שהם גולשים לזולגניות מעייפות. אנשים התייגעו מהמירון אחרי האופנה, שמתחלפת במחירות שקשה לעקוב אחריה ורוצים לשוב לבגדים בסיסיים, בקווים יותר משוטטים.

ללאגרפלד נדרש אומץ רב כדי לומר את הדברים האלה, שנשמעים כמחירה לכל מה שהאופנה מייצגת, אבל כמו חילד הקטן שקם וצחק שהמלך עירום, הוא מצביע על המצב העכשווי של תעשיית האופנה, שתקיעה בצרות בגלל גל היתרי-יצירות, שהביא לתנוות בגדים שקשה למכור אותם.

מעצבי-האופנה מתעקשים שהצאצאיות הקצרות הן הצלחה מסחרית, שהביאו משכר רוח רענן לאחר כמה שנים של עמידה במקום. אבל תוך מצעירות ששמות לחשוף רגליים, בנות השלושים פלוס לא כל כך עונת אותן, בבגדי הסתיו החדשים, לא יתרו לגמדי על הצאצאיות הקצרות, אבל כבר נסוגו מן וחלק מהבגדים האריכו שוב את המכסלות או עברו למכנסיים. אותה הסיבות למשבר האופנה, הוא שנשים ככלל והצרפתיות בפרט, נמצאות את קניית הבגדים, לא משקיעות בהצאצאיות בלון קצרצרות, משאירות אותן לתיירות, וגם את הצבעים והעליונים והאריגים הפרחוניים קונים רק באופן סמלי.

החדוש הוא אולי תמצית של האופנה, ובלעדי אין לה קיום. אבל כשבגדים עולים כל כך הרבה כסף, אנשים חושבים פעמיים לפני שהם קונים בגדים. זה מה שקורה עכשיו בכל מקום, וגם בארץ. התפתחות, שאמורות להיות חלוצות האופנה, המגיבו מאו

מלך הים

הסינים אומרים:

甜
甘
土
類



אצלנו אומרים: "בטעם סיני אמי"!

מרק עוף עם ירקות בסגנון סיני
מסדרת מרקי עמים - רק 5 דקות הכנה

מרק עוף עם ירקות בסגנון סיני - אופן מלא אקזוטי וקטרי - סיני אמיתי - מכל מיני
מטעמים סיני - במי שיהיה נכחי ירקות בסגנון סיני - ישראליים וירוקים ירקות
ירקות בנחותה סיני - מרק עוף עם ירקות בסגנון סיני - מרק עשירי בטעם (מלא
כמו שירקות ירקות)



במיוחד מרק מרק עמים
ענניות מרק, בסגנון סיני
מטעמים סיני, בסגנון סיני
מרק, בסגנון סיני, בסגנון סיני
שיעור בעל עשירי בסגנון סיני

שיפודים

משהו:

הייתי בארץ עם קבוצה של בנות. רובן היו מאיטליה. עובדה
מוזרה שבע ישראל, ומול העניים אפשר היה לראות איך
הן הלכות ונעשות יפות משעה לשעה.

למה שונאים אותנו

בדומה, באירוע המכונה גוצין וזה מפני שהוא
גוצין, התקיימה השליחה הבאה בין ישראל, וכל
דמיונם, לבין אחד מראשי הטלוויזיה
המפלגות האסלקיות. הנושא היה קטיפתו כלא
על של אבו ג'יהאד.

"ראשית", אמר האסלקי, "כורד שזה אתם.
מי עוד יכול לעשות דבר כליכר מושלם. דבר
שני, כדורא שאנחנו נגדכם בעניין הזה. וכי מה
חשבנו? אתם לגמרי משוגעים. זה ממש גורא.
איך אתם עושים דבר כליכר מושלם? אתריכ
אתם עוד מחפלים שכולנו מתקפים אתכם
אתם צריכים להבין אותנו, את האסלקים.
אצלנו שום דבר לא מסתדר כמו שצריך. ופתאום
אתם באים ממרחק אלפי קילומטרים לארץ
אייכ, מוגעים בדיוק במקום שצריך, נעלמים
תוך חמש דקות ועוד מצלמים הכל בווידאו.
תגיד לי, יש בעולם משהו שיכול לסבול דבר
כהו לו היתם עושים איזו טעות, לו הייתם
הרגלים גם את האשה הידורה, לו הייתם נכנסים
לכית אחד ומוגעים בחץ מפשע עוד אפשר היה
לסלח לכם, אבל ככה אתם תתפלאו על היחס
אלים."

הפתרון

או מה הפתרון? שאלו אותי ושאלים אותי
רבים על חמץ מתוק במסערה הסינית הארוכה,
על שני סוגי עוגות ודאייטקולה ברמתיים
וכעוד משמח שבגדלנו המעריכה.

כאלו שאני יודע מה הפתרון, וכאלו שאם
אני מסל את אלח שיוצעים מה הפתרון אני
צריך להציע פתרון אחד.

זה לא חידון, ואין פתרון. וזהו התשובה
הנכונה, תשובה מלאה אין זה אומי כמובן שלא
נניע כמין להקים מדינת יהודית שלווה גארץ
ישראל. זה יגיע אם לא נחשש מה שאין, אלא
החשש לבנות לנו מדינת רעיון שכבר הגו אנשים
משונים שכמו תבן ועשו מעשה חלוצי כגון
סיקול שהיה או פתיחת תבון נעליים, עם הרבה
טעות יכולת לענות על השאלות מה הפתרון?

הפתרון הוא עוד ארבעים שנה בלי להחש
פתרון, אם עשינו ארבעים שנה, אנחנו מסוגלים
למדת שתאבי הפתרון שוכחים שכן, אנחנו
מסוגלים בקלות, לעבור עוד ארבעים שנה.

האם הייתי רוצה להיות אוסטימי באופן פרוע
לחלוטין הייתי אומני עוד ארבעים שנה טובה
בדיוק כאלה.

פינת השלולית

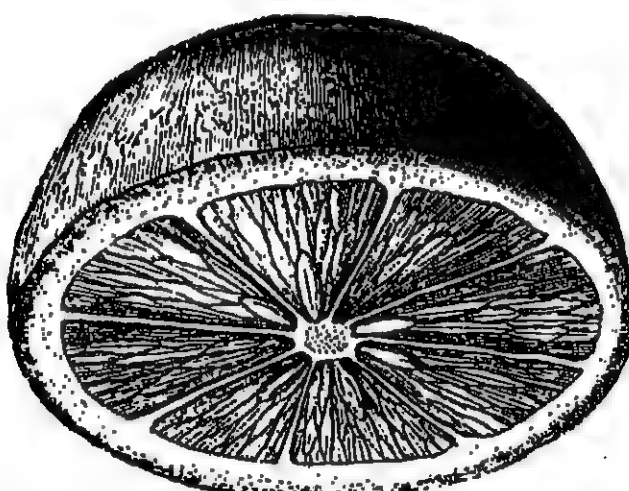
בגולה שומעים לא פעם שיתח כוח
הייתי בשלולית, ופגשתי צפריר.
נח
נתי לו נשיקה, והוא נהפך לגנדי.
נח
או מה יצא לי מה אם הוא לא קודר?

האשכולית המכנית

צריך לראות כדי להבין עוד פעם ולא
להאמין. כל הכותרות הראשיות, בענק, בכל
העיתונים האסלקיים, בנושא אחד: רעל
באשכוליות.

אני לא אומר שזו איגנה ידיעה מעניינת.
עמדי שלישי, רביעי, שלוש או ארבעה טורים,
צילום של אשכולית, אם רוצים לגנף אותה. אבל
עמדי ראשון בראש העיתון בכל העיתונים?

לדוגמה אקד עיתון מאופק כמו "איל טמפר",
להלן המצאי: כותרת ראשית באותיות בגודל
גודל לעיתון זה "מבצע רעל". באותו עמוד
ראשון מאמר, רווקא תוקף את הברבריות
העריבת, וכתב על ידי יהודי אחד ישראל, אבל
לא משנה הכיוון - אני מדבר על האורגומה
הלאראציונאלית שישראל מעוררת. באותו
עמוד ראשון ציור דיאגרמה של כמויות
האשכוליות המגיעות לאיטליה. ליד האשכוליות



יום חג

חשובים לו. לא מירסמו.
"הכרים, אין מה לפחד, הכל השמחות", אמרו
במקום העבודה בפירוש, "אנחנו בכדינה
חפשיים, ומי שלא רוצה להשתתף לא חייב. יש
לכש אותו, לחתום עליו, ולצין בחובה, סלפון,
תפקיד ושם של אדם שיש להודיע לו במקרה
אסון."

"הא, הא, זו היתה בריחה", הם הוסיפו בצחוק
פועלי משוחרר ובריא, אבל גיי, לא צחק.
ופתאום חשב שמחבלים עליו, וכן צחק.

באותו במאי בבוקר. הוא התעורר לשמע
צלצל הטלפון "אז אתה מגיע, כוז", שאלו שם,
"ואסטרבוס אסוף אותך במרמאידה בסיכוב".
"כן" הוא אמר.

מאן צ'וסיא

הרצליה מאחורי הסורגים

הצעות מחץ בלוח מעריב אל תקנה לפני שתראה!



חדש! הצעות מחץ

הצעות מיוחדות של יצרנים וחברות במודעות מחץ בולטות לעין, שאי אפשר להתעלם מהן. הצעות המחץ מסודרות לפי מדורים בלוח מעריב "מכירה ושרותים".

בהצעות המחץ תמצא מבצעי הנחות, מחירים מיוחדים, מכירות סוף עונה ושרותים ייחודיים בכל התחומים: מתנות, כלי נגינה, אביזרים לרכב רהיטים, שיפוצים, מזגנים, מכשירי חשמל, הדברה ועוד ועוד...

אתה יכול לחסוך הרבה כסף וזמן!
הצעות מחץ בלוח מעריב - דבר שחייבים לראות לפני שעושים קניות. הצעות מחץ. שרות מעודכן, חיוני וחשוב, כל יום בלוח מעריב. לפני שאתה מבצע רכישה או שרות - תן מבט במחץ. זה משתלם.

לוח מעריב הלוח הגדול במדינה.

הצגה מעמדת 48

הרצליה מאחורי הסורגים

ימים ויגש אל הרצל לברוק מה קרה. הרצל נעלה כי זה הוא שאל. אני, ענה סודר, אני רוצה להשבע למתנתה. היא לא תפתח את הרצל ולא תרליק את האור, עי שלא יבססו ללא את רצונה המכובד בחקיקה, מבטלים, מער המעק לא ללמל את מקס המכבא. "זו אחי, מה י לכן להפסיד" אחריכך היא מכניסה יד לפיה מציאה אותה נוספת דם מנשיכתה. היא יכולה לעמוד קטנים.

הרצליה מאחורי הסורגים

היא בחה נשם עברי, כמו כל אנשי המחנות. הרצל, כי הרצל, זה מה שידעה בחורלה על המדינה פנדה. אחריכך הייתה שנה של פעילות מרגשת. היא נתח מכינה הרצאה להנחיותיה על התרחש בארץ ישראל. המורכבים היו מקשיבים במתח לשידורים קטנים מרגש נשמתה למתן, במצא בכיס המעיל שלה שולח שמה באותה עבריות את סיפור רנה נחום.

לוקייה: "מדד שלי, נתן הרצאה, היה סליק קופת פוח ונכונה כל וזמר ההדרכה שלי. קופת נהמה לקקל, רגל ישראל, ספרים של ביאליק ופרידלנדר, את זה לא מבא. הקצין מהבולשת הקדיקת עם מלון, כשאי טרתי פנימה סיפור לי פערך בבית שלי ויפוס, היד שלו היה הרף הזה נשתי להטות את זה ממנו ולא הצלחת".

היא היתה נערה יפהפיה, הרצליה רכה ורזה ונעה העצבה נולד על גבה כשנלקחה לבלא, ליו אמה ודירה ונשי כל השכנים בסדר רץ אחיה מואר, קושכנים הערבים, ומרעף עליה שאלות ואגדות.

זאת היתה מרגריט אצמה להורים שלי. בארציל לא היה כאל לעים הכנים אחי לבלא עם ערד 200 אדום, רובם עדים שישש עם של עכירות פליליות. מילת הראשון הירו אחי בחדר של הדפא. כשכא למחל, דרש למלך אחי. נשמו את כל הנכנים הוא נהי ולי נהנו את לעצמי. הייתי צריכה לשמוע את נהי הנח שלום וס לא רח אשה ורבה ומן. כלילית נה וסוחרים ממים להחזקת אלי. זה הנהיח אחי. קמתי בעצמי. יצאתי שאעוד את כל העיר, שאבא של תולדו אל המכוננים מלבר זה פחדתי. באותה הקשת, מי שנכנס לבלא לא יצא משם. לא הצלחתי לשל כלילית.

הרצליה מאחורי הסורגים, כעשה מדבר ער שלום, זה שלום על חנאי. נרגע שחוקם אדינה פלשחנית, אם תקום, השאיפה האמיתית של אשירה חתה לחזור לחיפה.

היא שנת שמה בארציל. הקריבה לבית הקלה את המים. והורים שידור את והורים בכמה רב. לתא של הרצליה נחשם מזרח, ומתחתיו נגרש שטיח למעד מפני חשיבות. היא קבלה מים, שמיכות, כסא נקיה, מנא, שולח ארוחת בוקר שבושלו נחמה בבית. נחמה קיבל כסף כדי לאפשר לה קולות. מעד נכבד והה מכנים סיר מים רותמים. מרחק השורשים המנוגות, בעד אמה שומרת מרחק ללח. כלילית היה הקור והנחתי מקטנה התא היה מרחק לחלוקת מדי אחד, זה המורגים והח הקנה שילון בר בחופשיות. לילה אחד הנכונה לתא נהמה הרצל בחדרה מעל והצטננה בפירות. בעצומה של העת השנה בעי שניצבם אליה. והנה הנחמה בכבי נחשיות. כמות רגלי היחידה הקטנה, שתתן לה להחביב עימה מנחת לשמיכות. "יכולת לטוב להח" ותי בגב עיני הקירות. עקמים בשוק נעשו בה נחש בראשית מים את שעה. "הם אמרו שהם לא

הרצליה מאחורי הסורגים

יצחק חלוצי: להביא את המסר.



יצחק חלוצי, במאי "צמות" (צילום: דב טנא)

"נתתי עיבוי דמנטי לסיפור של הרצליה, כי זה סרט ומתחיל. לא התבססתי על סיפור כתוב, לא חתמתי לי מסתור. אבל גם לא עשיתי סיפור חומשי על המחנות. דליתי מחוויות אישיות שלי והתבססתי על הסיפור של הרצליה. אילו בחורתי בדוקומנטציה, הייתי עושה משהו יבש ודל. אין לנו אפשרות להגיע לעורק. בידיו רק מעט צילומים אותנטיים מא. עם זאת, הקסדותי מאוד גדלקים והחטוטיים, שמות, והאיכים. אני שמח שהרצליה לא הערימה בעיות. זה לא היה קל לבוא ולתנוד לזה הסיפור שכל לא מספיק. אני מצטב".

חלוצי עלה לארסובים של הבורים. אני ירדע שהם היה קשה הימים נמלאים. אני רוצה רק שחורש שאם אתם לא באים מור כלילת, אין סרט. פשוט לא נמנר לצלם. וחיבים לראות באותם הנשכים ברכבת, אותם מרצופים. האנשים שבו למורת עם השכחים, הנכונים וקטנים ומכני השאראול המשטרים. תוכנית החסימה בסדר דרמטי, יותר, צוננת פעילות. שליח מארץ ישראל עלה לרכבת באחת ותנוות, מנחם בלרובי. אם התוכנית בטלה על האם ללחש באותה ייש רח של בנין נעדר.

המשפט בבגדר היה צבאי וקד. על רגינה צמח בגדר שנתים של מאסר. "אילו הייתי מוגדר יותר, הייתי מקבל יותר חליה".

היא הוכחה לבלא והנשים בבגדר ונשמה שם את מת גורית, מנהלת בית הספר. אשה קשה, פנאטית.

"הרצאה בביתיה למשוגעים אליי שרלו אחי מהכלא שאל: על מה נישפחתי אחרתי: על צינות. הרופא קם, היו לו דמעות בעיניים. הוא אמר: גם אני יהודי."

"היא שאלה אחי על מה נאשפתי. אמרתי לה: צינות. מיד ותחילה להכות אחי על הראש ועל הרגלים. הייתי הנומת הבתי שכן יש משור אחר, זה לא ארציל. והכנחתי לאלול האסירות ראיתי שתי קבוצות נשים באות ישוב נשים ימות, שדעות שיער, בלגוס מירשל, שריכרו בגנות. אלה היו הוונות והרצאות. בקבוצה השניה ישבו נשים מסודרות, נראו משקליות. אלה היו והקומנטציות. אחי כמח שקעות שם, הנעתי למסקנה שעלי להחליט עם מי ללחון. היה לי בורר שאני לא יכולה להצטרף אל הוונות. והקומנטציות אסרו לי את העוזי את הצינות. ואמנתי למפלגה הקומוניסטית, תוכלי להיות איחנה. אמנתי בסדר, אני לא ציננת כבר, אבל חרשו לי להחזיקה איתך. רובן היו יחידות. אמרתי להן מעדי (נחשבו בעמוד הבא)

מלפפפפפ 55

מלך ים ויבשה

הורוסקופ

שור עם חוש לעסקים

בני השבוע הם אנשי העסקים שבכני השור. אוהבים כסף ויש להם חוש לעשייתו. הם מתי עניינים בנושאי כלכלה, בודסה, מניות ובני קים. העמוד הראשון שהם יפתחו בעתון יהיה רמזי. העמוד הבאלי ובריק מניות הבורסה. אך לא רק כסף הם אוהבים גם אוכל. ולאכול טוב.

שילוב של אהבה זו עם אהבת המצללים, עשה אותם למסעונים מעולים. כאלה שיהיו מעורבים באי פן מעל גבעה בעסק. כדי כך שהם אפילו יציעו לטבחים שלהם את המתכונים לבישול מסעדות או למתכונים בעלי טורים בעתונים לבישול מסעדות. אחרים יהיו חרשים, או יפרסמו ספרי תזונה ומאכלים אקסטיים.

הם בעלי לב הם ומכין, אותן קשבת, סבלנות אין קץ ואמפטיה לסבל החרול. אדם דואג שיגיע למסעדה בית קפה או מאכל של בן השור הזה - לא יצא משם אותו אדם. השור יעשה הכל לדאוג את רוחו של האדם רח השופך. שעות שיחה ארוכות פלוס מאכל מיוחד ומשקה טוב יעשו את שלהם. השור הזה בטוח שאות הדרכים המוכרות להעלאת המראית של אדם טובל היא לתת לו את הפיצוי הגסטרונומי על חסכים רגשיים. וכמראה שהוא יודע מה שהוא עושה. כי אחרים שעת יהיה מבינה פלוס מעריכים קליגוריים, שום אדם לא יכול להישאר עם מוראל יורד ועצב כלל.

בכני השבוע יש שילוב של חריצות ואמביציה עם עצלות וריפיון יריים. הם מסוגלים "להתלבש" על פריזיטט מסורים, להקים למשל מפעל "יש מאין" במ החרד ובעצלות. אך אז - תשתלט עליהם עייפות כוז - כת שבורעת - בה יהיו מוכרזים לגנות. פשוט לא לעשות דבר. הם שורשים את האנרגיות שלהם מאד מאד, אבל לא כל כך מרר "ממלאים מבצרים". ואם הם מסוגלים להשתרע על חוף זרם או על שפת הבוריה - מקומות אהובים עליהם - ולהתמכר לפינוק של השי משל עצלות.

הם רחוביים וחברותיים ועם ההכנה הסביבולוגית שלהם והאופן הקשבה, מובנת שיהיו להם הרבה חברים. רבים יבחרו במקצועות הקשורים בסקר, חרחה ועושה לחולת. יהיו בהם עובדים סוציאליים, מסיונרים ואנשי שי חינוך - לכל הגילאים.

אמרו שיש להם חוש להכנת האדם ורצון לעזרה, אך לפעמים חוש ורצון אלה מצטמצמים לכוחות שר נות כלכלי. אלה אנשים פרגמטיים, מחושבים, שלא יצאו מגדרם לבקשה כלשהי לעזרה. בענייני כספים הם מאוד קפריזים וקנאים לנכסיהם ולא ייתנו להם רד מוח. בין אם מוכרז במכומים קטנים או מעטים, אבל מלה טובה - את זה יהיו ברוח לב.

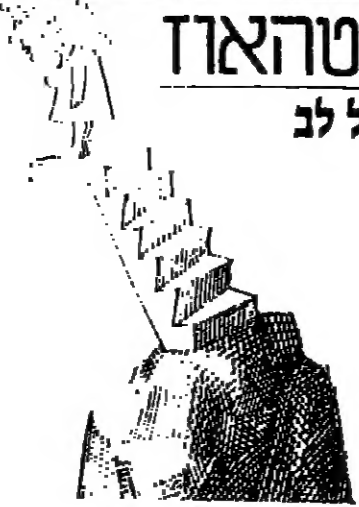
אפשר לבשר להם כי במציאת השניה של שנת השור שהחלה בימים אלה, יעשו כסף והרבה כסף. וזו בשורה שהם יאהבו היא לשמור. כדאי להם להיכנס לפריזיטטים חרשים. להכנס לנכסות את מולם בעבר רה חרשה. השפע עומם, עוד יותר ממאסר הכא. אך גם עד אז לא יהיה להם כל כך רע. מצבם ישתפר לאין ערוך לעומת שנים עברו. ובאשר לתאוצה הצפויה



באחיצה השניה של שנת השור שהחלה עתה, עשו בני השבוע כסף. הרבה כסף. כדאי להם להיכנס לפריזיטטים חרשים. להכנס לנכסות את מולם בעבר רה חרשה.

בעסקים - שבינתיים יבדקו את השטח. יגששו. ויחבכו את תכניתיהם. כדאי רק שיהיו משני מועדים השנה, בהם לא יצאו לקחת סיבונים בשל המסרים צפויים. ביוני, בו צפוי לבלבל והמסר כספים, או שני השור יקלעו למצב בו יאלצו לשלם בשל צעדים לא מחושבים או לשלם כסומים גדולים על חובות העבר. כך גם בחור שים ספטמבר ואוקטובר, בהם צפויים המסרים בעיקר בגלל אריזים נטרשים שיחבלו במאמציהם. לכן עליהם להיזהר משיטת אינפורמציה לאנשים שאינם מבי קרוביהם. בהראות מבה בדרך כלל לבני השבוע הנחבז במשך השנה הקרובה, להציא את החודשים ספטמבר

פנטהאוז נואל לב



מאיה פחד שאני לא ידעתי מהו. אם הוא היה רוצה להיות אומרת שעיר המקלט שלו הם הבולים ומאחר שאני מאמינה שחמא כזה רובץ עליו הרי כלי ספק מוכה על מצבנו משהו כבר משאח.

יום אחד עלה עוזי ברק נרגש אל שכנו מהמנטאנה. זה עתה, רכש שלושה בולים מסורה יפנית נדירה. חסרו לו שלושה הבולים הללו להשלמת הסדרה. שלוש שנים הוא מתבונן, מחפש, שואל, חוקר אודות הבולים והעלמים ועכשיו גילה ורכש בבת אחת את שלושה. כעת יש לו סדרה משלמה של בולים שלא יתולא כפו. נרגש, כילד שוכה במתנה יקרה. פני הבנקאי הקפואות לבשו ארשת נלגבת וחמה, עד שאורי מצא את עצמו נסחף בחולמנות.

אחרי ערב לא היה איש בבית בני ברק. ראוהם נסעה לירושלים לבקר אצל אמה יוד עם שני הילדים. עוזי נרד את אורי אל חדר העבודה לראות את הסדרה המושלמת ולחגוג בשניה.

היה משהו גונע ללך הנבר שלום בצמאן את היין אבל, לאורי נראה שהוא משתכר מהבולים הרבים ולא מתעסק שדוק, כוס אחד בוס, כאילו זהו אלה מים רגילים. בפעם הראשונה ריבד לא על הבולים אלא על המשפחה. על הבנק. שני מעגלים שהיו בבחינת טאבו ומעולם לא שמע אותו אורי מתבטא אודותם.

"אתה יודע שחשבתי לעזוב אותם נאחז אל עצמי, צחק (הולל) כבר הזמן פעמים חשבתי לעזוב אותם. אתה מבין... אני לא מסתדר... אני לא מבין... אני לא מרגיש אותם... זה כבר הרבה זמן... יש לנו שתיקות אינפוזת כמו שיש לנו יחסיים מבערים... הרבה פעמים חשבתי אנתו מסכים צעדים כדי... ואז הבנתי שאם אני אפרד ממנה אני אצטרך... להיפרד מאנשי הבולים."

האספן

שהתחבב שלך הוא גם המקצוע, צפויים לך חיים מעניינים ואהבה יכול להתמסך במדעט משום שאת הפיצוי אתה מקבל יחדיום בעצם העבודה. אורי כנראה שייך לכדידמול. עוזי שכן שבו מהקמה הרביעית, בקאי על פי מקצועו האספן בולים נלהב על פי תחביבו, מחלק את חייו לשני תחאים.

עצמותו כנהל בכיר בבנק, והחצי השני מוקדש לאספי הבולים המפאיר שלו. אחד האספנים הגדולים והמוכרים כיר אדם פרטי. אוסף שהוא גאה בו. כל איש שאורי יורד אליו הוא מוליך אותו בצעדים נבכים לעבר חדר העבודה הגדול שלו. המקדש לכולים. אוסף אינסומי של אלבומים על פי ארצות, צבעים, צמחים, אנציקלופריה בכירה של העולם במסגרת בוועידענפן.

וחי מלכוכו של עוזי, המקפיד על עצמו. מאשיה שנת ה40 ונראה ערין כאדם צעיר. לבוש הליטות ספורטיביות משקפים במסגרת כחה המקנה לו תכע של כוכר ראש. חלחל שורר הוידר על מנח מרר מבקש להבדוש את רצינותו של פני הבנקאי. כאילו גם בכני נערך הקרב בין עולם המספרים והרים ובין הבולים "החלולות הקטנים והנחומים אל העלם".

אוסף הבולים נתפס אצל אורי כמעשה ילדות שורם וידי ביום מן הימים להיגמל ממנו. גם אורי אפי בולים כשהיה בן 18. עי היום מתגלגלים כמה אלמנטים בהם הריבית את בולי ארדישראל, כולל ספר דהל משולשים נדירים מארצות אפריקה, מעריינים, תחלוקה של קיסרים גרמניים אסומי מרצוף ומלכים אנגליים בעלי תוסם סולד שקשה להבחין בין ג'ורג' הרביעי ל'הד' החמישי או השישי.

זה מכבר נגש את אוסף הבולים. העביר אותם לני. גיר תורש אותם לרינה ועכשיו גם הגברת בת העצירה מברנת מכיר לעסוק בשתייתם כאלה. גליה חזת העין הבהינה בסביבת לבולמס האיסוף שהיו את עוזי ברק. אולי משום שהפנישות הרדופות שלה עם ראומה ברק עולגלה רבת בעלת שיער רבש ותח מירר המבדוש את מתיקת השיער, הביא אותה לעמוד במקצוע, שום אחד תתחלקה בון עם אורי. "המבור בשורה. אתה לא מבין?"

"מבין... מכלי..."

"אלה הם משתגע על הבולים שלו. עכשיו אתה מבין הוא משתמש בבולים העלמים שלו כעוד קרינת מוכה. אורי כישל את האהבה של גליה כ'רשיעות של אתה תבססנה אות ממערכת. מיהש עם הממונים. אולי תישלח למרסית הקטנים. אתה שווים לקבל בימים אלה עצה קי' בה משיחה."

אל גליה ראתה את שבעלם מעניין. "הוא מתחבא מאחורי הבולים שלו. הוא משתעב לך"

לחשף אותו לעינינו. אבל עוזי כבר הפליג הלאה. "אתה חושב שאני אוהב את העבודה בבנק העבודה האנדרה האנדרה גמרוני כלכלה השתלמתי באר"ב. עליי. למנהל מחלקת, בתפקיד של ראש אגף, אבל תמיד שנאתי את הבנק. את המספרים המגוחכים האלה המייצגים כסף שאף אחד לא רואה. כסף שמזין את העולם אבל הוא חסר משמעות. אני שונא את העבודה בבנק. אבל זוהי הדרך היחידה המאפשרת לי להרוויח מספיק כסף כדי לאסוף בולים. אתה בטח חושב שאספנות היא משהו פשוט. מעשה של ילדים ואספן מקצועי משקיע הזן תועפות. כל פרוטה שאני הוצב שלי בבנק יכול לפרנס 'פילגש' יקרה כל"כ כמו אספנות. פילגש שאני אוהב אותה יותר מכל דבר עלי-אדמות."

כאשר עלה אורי במעלית אל ידוהו, ראה את עוזי ברק פוסע בין שורי האלבומים הסדורים שורות שורות, מתבונן בהם מתיבה, מלקט אותם בעריצות. האש כילתה הכל. כך הוגה הנחש. לשון קטנה, בודיה, מבוקה בחסך וכבר הוא מסיל בנק את שיתוק המוות. האש כילתה הכל. אוסף בכיר של בולים, אורג כלום השווה מאת אלפי דולרים. אוסף אין לו עיור כאצור של רגשות, עלה בלגים.

אחריכר, כשהשתלטו הכבאים על הלהבה שכיילתה את חדר העבודה של עוזי ברק, גילו כי האש השפירה רק את הבולים ולא נגעה בריה. לא הוקיע אפילו לאוסף המפרים שהיה מונח על כוננית בשולי חדרו. כאילו היו לשונות האש מרעפות למעלה שון עשיות. מבקשות להכאיב במקום הדניש ביותר, ושם



להחיל את ארם השוח שלהם. בלב וחדר החדר עמד עוזי ברק שמוט ראש. הכל הלך לאיבוד. אוסף בן למעלה מ25 שנה. אהבה, תשומת לב. ועל הכל, המודי הנרא את מקצועו בור. בן מקצוע של בול בא לשנא את אוסף הבולים. ואשה שור איהה שנים ארוכות רק כדי להטע באוסף המקדש. אורי וגליה, שנועק באישון לילה, למשמע צעקותיו של עוזי, צרחותיה של ראומה, ראו אותו עומד מסך לארון הקברת המשווה של וולמוווי. מגבר עמדה ראומה. שמוטת ראש, אבל בעיניה ראהה גליה נצנץ חרש. נוצץ ארסי, של אש להחית חורחל. עי שלגליה רומה כי יי מנחה הכי לשרוף את האוסף האדור.

השתתק עם ווסט בין שורי האלבומים הגדולים כמפקד המוקד את צבאותיה. פסע לאס לאס כמו להתגשר אני אצטרך. לשלם לת חיבה בכסף. האוסף הזה שוח וקן. אבל אי פסם. הריים לא חשבוני לכבוד אותו הסידור השפית שוח וקן עקף אבל מעולם לא חשבוני עלי. כעל רכוש. שאפשר למשש אותו. עכשיו... היא תגרור לבית המשפט גם את חסכיה הות. את כל הילדים וישים האלה שלו היא תעלה על חרובן קרים גברי. את כל החמודים חלולת המקסיטיים. הרידים והמחייים שלו. היא תבקש במחיר: פולאוס הם יתחבב לבסוף. הם הם אתה לרבוש. והכרש ויי גבר צריך לחלק עם אשתו כאשר הורר מתגשים ממנה. אתה מבין... כחיים אולי לא אוכל להיפרד מהם. אורי חש מוכרח. כררר. שאנחנו חרשים. כאשר אנחנו חרשים למשור אינטימי. שלא אתר אין וות

כתב חוץ, בפנים

(המשך מעמוד 28)

הכפורים ביליתי על שפת הים בתל-אביב. בערב של אותו יום כבר מצאתי עצמי בחזית הדרום.
 "אן, לראשונה בחיי הבנתי את משמעות המלה 'מילחמה', את משמעות היותי יהודי, את סכנת ההכחדה שריחפה על המדינה ותושביה. הרצבתי בקבוצת הכתבים שחצתה את התעלה עם הכוחות במיקוד ארץ שרון. עד היום, מאפילים החוויות והנסיגות המקצועיות שרכשתי בשלושת השבועות ההם על כל החוויות האחרות שעברתי בחיי".

ב22 באוקטובר, היום בו ניכנסה לתוקף הפסקת האש, התכוון מרטין לחזור לתל-אביב. "פגשתי את שרון בלילה ליד טנק הפיקוד שלו. כששמע על כוונתי לחזור הוא חזק ורמז לי שכדאי שאשאר: 'הפסיד את הסיוע שלנו לאיסמאעיליה, אמר'. מרטין לא מסתיר את הערכותיו: 'הוא מדינאי ולוחם מבריק, שאמנם מייצג טו פוליטי קיצוני, אך אני מעריך אותו כאדם, כמנהיג וכמי שמגיע להישגים'. הכתבה שצילם או מרטין נכנסה לקלאסיקה של הסיקורים המלחמתיים: שרון פורץ לגדה המזרחית כשראשו חבוס בחוכות אישיות.

"יום אחד הצטרפתי לטור משוריין שנע בגדה המערבית של הסדאן צפונה. לפתע הגיח מתוך הצמחייה פלאח מצרי שביקש עזרה. הסור נעצר. האיש היה מצוע קשה מאוד, מעין דוד בודף. למרות זאת הוא הלחץ ללכת. הבמפרק הורה להעביר אותו לתאג'ד על גבי אלונקה שהועמסה על הג'יפ בו ישבתי. אבל כשהגענו לשם, הפלאח נפטר משלטתו הדרך. אחד האבסורדים שיוצרת המלחמה. רציתי להציל את האיש, וכעצם הרגנו אותו".

"כיום הכיכורים הבנוי לראשונה בחיי את משמעות המלה 'מלחמה', את משמעות היותי יהודי".

שנה לאחר המלחמה פגש מרטין את הנר, או חיילת בצבא: "נפגשתי לירושלים לעשות כתבה ועצרוני לה סרטם. כמעט מיד הצעתי לה נישואין". לבני הזוג יש כיום שני ילדים.

יום יבוא וילדיך יקבלו אזרחים לבחיל. מה יהיה או תודעתך?

"הייתה בשבילי רגע קשה מאוד, מיקצועית ואישית. מצד אחד אני מקוה שאעזוב את הארץ לפריכתי, אבל אני מניח שאשאיר את העניין לשיקול רעומי. אם הם תולידו להנשים - אשאר כאן לתמיד". אחרי מלחמת יום הכיפורים הוליס מרטין למדע לגוף בקפריסין, אלא שבהגיעו לשם החלה הפלישה הטורקית לאי ובעקבותיה - מלחמת האזרחים. הוא יצא לסייע בחילוץ כמה מעמיתיו שעלו בסערת על שדה מוקשים, ומשם הביא את סדרת הצילומים התלוויה במשרדו, בה נראה חברו לעבודה מתפוצץ לחתיכות. "התמונות האלו נועדו להוכיח לי את הסיכונים שבמיקצוע. כיום לא הייתי מעו לעשות מה שעשיתי ב-1974. הגעתי למסקנה שרדוקא הכתבים והמסרים נהנים בעת מילוי תפקידם".

1975 נשלח לשנתיים ללורדיה לסקר את מלחמת העצמאות שם, ואחר כך לדרום-אפריקה בה השתוללו או השתלטו על רעק ניוזי.

מה רשעך על מי שמנסה לערוך חשודות בין מה שמגדורש כיום בשטחים לבין אירועים בדרום אפריקה?

"אני מאמין שאסור לעשות השוואות כאלה אין גוה שום הגיון. למרות כמה נקודות מקבילות. לרעתי המצב בשטחים דומה יותר למת. שירת בדרויות, שם שיחתי הלבנים והשחורים מערכת יחסים של דיוקים. לא הרגשתי בשונות בין שני הגופים. ודומה לי שלמרות העצמות השליליות בארץ קיימת בין יהודים

וערבים מערכת יחסים בריאה מאוד, בעוד שבדרום בישראל קיים בסיס משותף רחב לדרושים יהודי-ערבי".

באותה סבתותך ציינת את הישגיו ורוב בין מה שהזכרת: "התעוררות שקיעה הצבאי בדרום אפריקה ובאיראן".

"נראה לי שגדל עושה סקירות מבית בכל מה שקשור לזכויות מדיניות. יש לי חבר בחדר מיוחדת של הצבא הבריטי שצפה בכמה כתובות שצילמתי כאן. הוא ציין שהתעוררות שגדל עושה מוכרזת לו את התעוררות של הצבא הבריטי בצפון אירלנד לפני כעשר שנים. יותר מדי נפגעים בקרב שני הצדדים. יותר מדי מכוניות מטופשות שמצביאים חרשות לביקורים הצבית, נגמ'ש שירה גלות רובי גו של משכדוח מחיר את הגו הנורה מהם לפרצוטי החיילים. יש בעולם אמצעים מאוד פשוטים לפיזור הפגנות. והכלל הראשון הוא להימנע ממגע עם המפגינים, אלא אם יש מגמה לעצור אותם".

האם ידועותך האישיות באו אישנם לביטוי בכתבות שהכתב?

"בהחלט לא. אבל לעתים יתכן שתהיה לך השפעה מסיימת על בזירת הנושאים לכנסות. סיפור הורעלות בכפר ערבה, למשל. הכתבה הראשונה אפריקה שודרה שינאה שאיננה ניתנת לנישור. שהעברנו סיסרה סיפור דרמטי על מאות נערות שהורעלה. המשרד הראשי בנידיוק אהב מאוד את הסיפור, אבל לאחר כמה שעות חשתי תוסס-גנות מהגירסה הזו. שבתי לכפר ובמשך שלושה ימים ערכתי תחקיר מצולם בו התגלה שהנערות כייטו את הורעלותן, ושחלקן סבל מהסכסוך בשל קילקול קיבה. את סיפור ההכחזה הזה - המערכת שלנו, לעצמי לא שידרה".

זה נשמע כאילו יש אמת בביקורת על חוסר-איוון מסיימת בזירות של רשתות טלוויזיה אפריקניות מהאירועים כאן.

"כמקרה הזה הייתה באמת היה בלתי-מאוזן, אך הסיבה לכך גבעה מבקיעת מערכותיה ולא משיקולים פוליטיים. יחד עם זאת אני מאמין שרוב הדיווחים מישראל מאוזנים. המבקרים אותם בעצם אינם מבקרים את החומר ומתבססים על פירובקים שהם מקבלים מהדור, לא מראיית הכנסות שבתן מרוב".

היכן אתה עומד בזרימה על השאלה המבט-קלאסית, האם מצלמות הטלוויזיה גם יוצרות אירועים או רק מנסות לתארם?

"בשטח זה באירוע קטן שכבר תחקיר, נוכחות מצלמות בשטח נורמת, לדעתי, להקטנה על הפגנות גדולות, לעומת זאת, אין למצלמות השפעה נוכחותן גם עשויה להפחית את מספר הנפגעים באירוע מסויים, מאות שאנשי כוחות הביטחון יחשבו פעמים לפני להוציא על הדרך. אהנו ב'א.ב.י.' נמנעים מלכדים הפגנות, מה שכבר ארע בקרב נציגי תחנות טלוויזיה שאינם יושבים בארץ דרך קבע. הם באים לכאן לתקופה מוגבלת וחייבים לספק לשולחיהם סיפור. ואז כל האמצעים כשרים".

מהשת כואש ב'67 בין נכח כנס, אומר מרטין, היו זהה יותר קיצוניות ממה שמגדורש היום בשטחים. "במשך פחות מחודשים נהרגו שם למעלה מ-600 שוורים. הצבא ירה במפגינים בלי שום הכחנה. על הסבת הנדא הזה כמעט לא נשמעה אז בעולם שום ביקורת". מהתקופה הזוהי הוא זוכר במיוחד תמונה שהיתה בין הגורמים העיקריים לסיים האוטומוני "מן רב נמנעו השילטונות מלפגוע בבני שבט חולו, הקבוצה האחת הגדולה והחזקה ביותר בדרום-אפריקה. הם את שריו שוורים שני בתים בהם לנו שוורים מושבט, צער שחביא להכרזת מלחמה מאות אלפי לוחמים בבגרי ובצעי מלחמה שטפו את העיר, והמנוע על כל לכן שערב בכיכוב והכניעות. רבים מהם נהרגו מאש אנשי המשטרה, אבל הם הורו ממוזריות חמוגי קורבנות. תמונת הלוחמים הרצים במורד הרעבות כמו לקשה מרטן אימים. אני וחברי שטחו נמלטנו משם. שנים מאוחר יותר צילם צוות

כרטיס מידע ידועך על בני שבט חולו, וביקשו מהם לשחזר את המצינה. כשאלפי הלוחמים הגיעו מהנבעות, הצוות ניבהל, נטש את ציוד הצילום והיה מהסס".

אחרי דרום-אפריקה המשיך מרטין לאנגליה והוגדרה, ומשם לתפקיד בעולם אחד לגמרי, הנחשב "פרס על שירותים טובים" - תפקיד ראש המערכת בפאריס, בו עשה כשנתיים. באותה תקופה גם נשלח

"כשבני יקבלו צ'ר ג'וס, זה יהיה בשבילי רגע קשה מאוד, מיקצועית ואישית. מצד אחד הארץ לכיכר, אבל שאמנח את הארץ להנשים, אשאר כאן".

שלוש פעמים לסקר את המלחמה באנגליסטן: "הייתי העיתונאי הראשון שניכנס לשם. כמו גם העיתונאי הראשון שנישבה על ידי משמורת המהפכה באיראן, שלמולי שחררו אותי אחרי פחות מיממה. יום אחד צילצלו אלי מגירדורק לשאול האם אוהיה מעוניין במישרת כתב חרשת בישראל. לא היססתי. שבוע לאחר שהגעתי ארצה פרצה מלחמת לבנון".

"הבעיה הגדולה ביותר שלי כאן היא העובדה שרבים מבני משפחתי אחי שררו ומשוררים בצבא, וכן כלוחמים וכן כמפקדים, ושניים מהם קצינים גבוהים מאוד. בכל אירוע משפחתי אני מנהל עימם קרבות מרים ומנסה מהם כנויים כמו 'פרעל בארזות' ו'וכין כבב האומה'. מתאם מצאתי את עצמי מקורב. בני משפחתי היו עוצרים כתבי טלוויזיה אחרים ושואלים לשלומי מצב מבדי".

יש מי שטוען שהתחלפה על המהלכים שקימו לראש אבר גיהאז חנינה אלך ממקורבי שרון, וזאת משום שיוזמת שורים ותנאי לפעולת.

"כמובן שלא אחשוף את מקורותי, אבל נכון הוא שלא היה לי זמן לחדא את הדיועות. יום לאחר מכן תיקנתי את הדיווח ואמרתי במפורש שפרס לא התנגד לפעולה. האמנתי לזוגי שהמליך שנה אלי אך רק משום שהכתב הקבוע עימו עבד, עיתונאי של הנגידורק סיימס, היה בחופשה. את הדיווח פרסמתי מיד והתפתתי מכך שהצנזור לא פנה אלי במשך יומיים מאז שידרתי. היות שכן, הנחתי שההחלפה היתה בעירוד הממשלה חשבוני שאני פשוט כרסול. כמובן שקילכתי תנובות נדררות מגירדורק. רק כעבור שבוע נודע לי שהמרינה שוקלת לנקוט בגדי באמצעים, והכתבי שבמריה מסיימת ניצלו אותי. עקרונית, כל ירוחיו בנושא היו אמניים. יום יבוא והאמת תצא לאור".

מרטין נמצא עתה בפרשת-דרוכים מקצועית. ככתב, הוא מאמין, הגיע לשיא הקריירה, אך אומר שאינו מעוניין להיות במהדורכוב של תוכנית חדשות אישית כרגומת סו קופל. "הגיעו לי להיות ראש חרסק שלנו בטוקי, אבל אני בטוח שאמנח שם משיעומם. סירבתי להצעה. סיפורים על המצאות טכנולוגיות וחישנים כלכליים מעניינים אותי והינה פחות מאשר סיקר המאורעות במיוחד התיכון".

מאן שגורדי ילדיו הא משתלל שלא לסכן עצמו שלא למרד. מדי פעם עליו לזאת לעבוד באזורים הנחשבים "חמים", ולא מבדר שהם מספר ימים על מיון משוחת במישר הפרסי, אבל "מגיע שלב בו אתה מחליט להמשיך להתפרק".

בבקר הדאיון נודע למרטין שמשעים את תועדת העיתונאי שלו. הוא ותקא קיבל את הודעה באגות ורוחת: "בתחלה דיברו על אפשרות של גירדשי מהארץ, ולמרות שו לא ודעה אפשרות ריאלית, אני מודה שחששתי. ילדי ישראלים, ולמרות הכל אני רואה את עתיד המיקצועי כאן ולא בשום מקום אחר".

אדר אבישך

הירחון לאשה ולחשוכה

AK

מאי 88

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

הירחון לאשה ולחשוכה

